Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Benedictinum, Pars hiemalis - Cod. Lichtenthal 127

[Hirsau ?], [1518 Druck; Handschrift 1. Hälfte 16. Jh.]

Incipit p[ro]priu[m] s[an]ctoru[m] pro parte hyemali.

urn:nbn:de:bsz:31-40491

Visual Library

¶ Incipit ppriū sctorū pro parte hyemali. Ubi nota q vbicūq in ſubſcriptis ſpecia le quid nō exprimit ſemper recurſus ad cōe ſctorum habeat ſiue in toto ſiue in pte.

¶ Andree apoſtoli. Ad veſpas. Cp. Ad Romanos. x.

Corde credit ad iuſtitiā/ore aūt ꝯfeſſio fit ad ſalutē. Dicit eniꝫ ſcriptura/ ois q̄ credit i illū nō ꝯfūdet. Deo g. R. Uō dei. vt infra iiij. Hy'. V. ꝛ orō vt in cōi de vno aplo Ad mgt ā. Ambulans ieſ' iuxta mare galilee vidit petrū ꝛ ādreā frem ei' ꝛ ait illis/ venite poſt me faciā vos fieri piſcatores hoiꝫ/ at illi relictis retibus ꝛ naui ſecuti ſūt eū. ¶ Inuit. Adorem' victorioſiſſimū regē xp̄ꝫ Qui victorē p cruc̄ trophe um coronauit btm̄ andreaꝫ apl'm. p. Uenite ex. hy'. Eterna xp̄i. f. lxv. In. j. noc. ā. Uidit dn̄s petr ꝛ ādreā: ꝛ vocauit eos. ps. xviij. Celi enar. f. vj. ā. Uenite p' me dt dn̄s: faciam vos fieri piſcatores hoiꝫ. p. xxviij. Dn̄i ē t. f. vij. ā. Relictis retib' ſecuti ſūt dn̄m redēptorē p. xxxij. Exultate. f. xj. ā. Un' ex duob' q̄ ſecuti ſunt dn̄m/ erat ādreas frater ſymōis petri all'a. p. xxxiij. Bn̄dicā. f. xj. ā. Xp̄s me miſit ad iſtā pˀuinciā vbi nō puū ppl'ꝫ acqſiui. p. xliiij Eructauit. f. xv. ā. Ego ſi patibulū crucis expaueſcereꝫ crucis gl'iaꝫ nō p̄dicarē. ps. xlvj. Oēs gentes. fo. xvj. V. In oēꝫ trā. Lectiōes. Mix q̄buſdā videt i cōi. fo. iiij. R. j. Duꝫ deābularet dn̄s iuxta mare/ſec' litt' galilee/ vidit petrū ꝛ ādreā retia mittētes in mare/ vocauit eos dicēs. Uenite poſt me faciā vos piſcatores hoiꝫ. V. Erāt ei piſcatores/ ꝛ ait illis. Uenite. R. ij. Uenite poſt me faciaꝫ vos fieri piſcatores hoiꝫ. At illi ꝯtinuo rect̄ retib' ſuis ſecuti ſūt xp̄ꝫ redēptorē. V. Dū deābularet dn̄s iuxta mare ſec' litt' galilee/ vidit petrū ꝛ andreā ꝛ vocauit eos. At illi. Rꝫ. iij. Mox vt vocē dn̄i p̄dicātis audiuit btūs ādreas/ relictis retib' quorū vſu actūq viuebat/ etne vite ſecut' eſt. Premia largienteꝫ. V. Ad vni' iuſſionis vocē petr' ꝛ andreas relictis retib' ſecuti ſunt redēptorē. Premis. R. iiij. Uō dei ducebat vt crucifigeret: ppl's aūt clamabat voce magna dicens. Innocēs ꝛ iuſtus ſine cauſa

damnat. ℣. Factꝰ eſt ꝯcurſus
ꝑ pl'orū clamātiū ꝛ dicētiū.
Inno. ¶ In. ij. noc. ā. Uidēs
andreas crucē cum gaudio
clamabat/ qꝛ amatoꝛ tuꝰ ſēp
fui/ et deſideraui āplecti te
o bona crux. p̄. lx. Exaudi de
us deꝑ. f. xxi. ā. Salue crux
q̄ in corꝑe xp̄i dedicata es/
ꝛ ex mēbris eiꝰ tāq̄ margari
tis ornata. ps. lxiij. Exaudi
deꝰ o. f. xxi. a. Recipe me ab
hoībus/ et redde me magr̄o
meo/ vt ꝑ te me recipiat: q̇ ꝑ
te redemit me all'a. p. lxiiij.
Te decet. f. xxi. ā. Andreas
xp̄i famulꝰ/ dignꝰ deo apl'us
germanꝰ petri ꝛ in paſſiōe ſo
cius. p̄. lxxiiij. Cōfitebimur.
fol. xxvi. ān. Btūs andreas
orabat dicēs/ dn̄e rex eterne
glorie ſuſcipe me pēdentē in
patibulo. ps. xcvi. Dn̄s re=
gna. exul. f. xxx iij. ā. Dilexit
andreā dn̄s in odorē ſuaui=
tatis all'a. ps. xcviij. Dn̄s re
gnauit ira. fo. xxxiiij. ℣. Con
ſtitues eos. ℟. v. Doctoꝛ bo
nus ꝛ amicꝰ dei andreas du
citur ad crucē/ aſpiciēs a lō
ge vidit crucē. Salue crux
ſuſcipe diſcipulū eius q̇ pe
pēdit in te magiſter meꝰ xp̄s
℣. Cū vero perueniſſet ad
locum vbi crux parata erat
exclamauit dicens. Salue.
℟. vj. Cū ꝑueniſſet btūs an
dras ad locū vbi crux ꝑata
erat exclamauit ꝛ dixit/ o bo
na crux diu deſiderata/ ꝛ iā
cōcupiſcenti aīo ꝑparata/ ſe
curus ꝛ gaudēs venio ad te
Ita vt ꝛ tu exultans ſuſcipi
as me diſcipulū eiꝰ q̇ pepen
dit i te. ℣. Amatoꝛ tuꝰ ſemꝑ
fui/ et deſideraui te āplecti.
Ita. ℟. vij. Salue crux q̄ in
corꝑe xp̄i dedicata es/ et ex
mēbris eiꝰ tanq̄ margaritis
ornata. Suſcipe diſcipulū
eiꝰ q̇ pependit in te. ℣. O bo
na crux diu deſiderata ꝛ iā
concupiſcenti aīo ꝑparata.
Suſci. ℟. viij. O bona crux
que decorē ꝛ pulchritudinē
de mēbris dn̄i ſuſcepiſti Ac
cipe me ab hoībꝰ ꝛ redde me
magiſtro meo/ vt ꝑ te me re
cipiat/ q̇ ꝑ te me redemit. ℣.
Salue crux q̄ i corꝑe xp̄i de
dicata es ꝛ ex mēbrꝫ eiꝰ tāq̄
margaritꝫ ornata. Accipe.
¶ In. iij. noc. ān. Dignū ſibi
dn̄s cōputauit martyrē quē
vocauit apl'ꝫ dū eſſet i mari
all'. C. iii. Uos ſcti. fo. lix. ℣.
Dediſti here. fc. ix. Lc̄tō ſcti
euāgelij ſcḋm matth. Cā. iiij.
In illo tp̄e: Ambulās
ieſꝰ iuxta mare galilee
vidit duos fr̄es ſymonē q̇ vo
cat petrꝰ/ ꝛ andreā fr̄em eiꝰ

mittētes rete ī mare. Et reł.
Homel. lxi gre. pa. de ea. lc.
Audiſtis fr̄es kmi/ ad vni⁹
iuſſiōis vocē petr⁹ ꝛ ādreas
relictis retib⁹ ſecuti ſūt redē
ptorē. Nulla vo hūc facere
adhuc miracula viderāt: ni
hil ab eo de p̄mio etne retri
butōis audierāt: ꝛ tn̄ ad vnū
dn̄i p̄ceptū/ hoc qđ poſſide
re videbāł obliti ſūt. ¶ Quā
ta nos ei⁹ miracula videm⁹/
quot flagellꝭ affligimur: quā
tis minarū aſperitatib⁹ det
remur: et tn̄ vocantē ſeq̄ con
tēnimus. Rꝫ. Orauit ſctūs
ādreas dū reſpiceret celos
voce magna clamauit/ et di
xit/ tu es de⁹ meus quē vidi
in quo cōplacui ꝛ dilexi. Ne
me patiaris ab īpio iudice
deponi/ qꝛ virtutē ſctē crucis
agnoui. Vꝫ. Tu es magiſter
me⁹ xp̄e quē dilexi quem co
gnoui quē ꝯfeſſ⁹ ſū tm̄mō in
iſta voce me exaudi. Ne. Lc. x.
IN celo iā ſedet q̄ de cō
uerſiōe nos admonet:
iam iugo fidei gentiū colla
ſubdidit: iā mūdi gloriā ſtra
uit: iam ruinis ei⁹ crebreſcē
tib⁹ diſtricti iudicij ſui diem
propinquātē denūciat: ꝛ tn̄
ſupba mens nr̄a nō vult hoc
ſponte deſerere qđ quotidie
pdit ī vita. ¶ Quid ergo fra
tres chariſſimi qđ in ei⁹ iudi
cio dicturi ſum⁹: q̄ ab amore
preſentis ſeculi nec p̄ceptis
flectimur/ nec ꝟberib⁹ emen
damur: Sed fortaſſe aliq̄s
tacitis ſecum cogitationib⁹
dicat. Ad vocem dominicā
vterqꝫ iſte piſcator quid aut
quātum dimiſit: qui pene ni
hil habuit. Rꝫ. Expandi ma
nus meas tota die in cruce
ad populum non credentez
ſed cōtradicētem mihi. Qui
ambulant vias non bonas/
ſed poſt peccata ſua. Vſus.
Exaltare qui iudicas terrā
redde retributionez ſuper
bis. Qui ambu. Lectio. xi.
SEd hac in re fr̄es cha
riſſimi affectū potius
penſare debemus q̄ cenſuz
Multū reliquit: qui ſibi ni
hil retinuit. Multū reliquit
qui quantūlibet parū totum
deſeruit. Certe nos et habi
ta cum amore poſſidemus:
et ea q̄ minime habem⁹ ex de
ſiderio querim⁹. Multū er
go petr⁹ et andreas dimiſit:
qn̄ vterqꝫ etiā habendi deſi
deria dereliquit. Multū di
miſit: q̄ cum re poſſeſſa etiā
concupiſcētijs renunciauit.
A ſequentib⁹ ergo tanta di
miſſa ſunt quāta a nō ſequēti
bus ꝯcupiſci potuerūt. Tu.

℟.3. Uir iſte in pplo ſuo mi-
tiſſim⁹ appuit/ſctitate autez
⁊ gr̄a plen⁹/iſte eſt q̄ aſſidue
orat Pro populo ⁊ ciuitate
iſta. ℣. Pro eo vt me dilige
rent detrahebant mihi ego
aūt orabā. Pro po. Lcō. xii.
NEmo ergo cū quoſdā
hoſpicit multa reliq̄ſſe
apud ſeipſuz dicat. Imitari
hui⁹ mūdi cōtēptores volo:
ſed q̄d relinquam nō habeo
Multa fr̄es mei relinq̄tis:
ſi deſiderijs terenis renūcia
tis. Exteriora eniz vr̄a dn̄o
quātalibet parua ſufficiunt
Cor nāqz ⁊ nō ſubſtātiā pen
ſat: nec ppēdit quātū i ei⁹ ſa
crificio/ſz ex quanto pferat.
Nā ſi exteriorē ſubſtātiā p=
pēdim⁹ ecce ſcti negociato=
res nr̄i ppetuā angelorū vitā
datis retib⁹ ⁊ naui mercati
ſūt. Eſtimationē q̄ppe p̄cij
nō habet: ſz tn̄ regnū dei tā
ti valet quantū habes. Tu.
℟. Dilexit ādreā dn̄s i odo
rē ſuauitatis dū penderet in
cruce dignum ſibi ꝯputauit
martyrē. Quē vocauit apl̄m
dū eſſet in mari ⁊ ideo amic⁹
dei appellat⁹ eſt. ℣. Elegit
eū dn̄s ⁊ excelſuz fecit illuz.
Quē. Se. ſ. euā. ſz mat. c. v.
IN illo tp̄e. Ambulās
ieſus iuxta mare gali
lee/ vidit duos fr̄es ſymonē
qui vocatur petr⁹ et andreā
fratrez eius: mittentes rete
in mare. Erāt ei piſcatores
Et ait illis. Uenite poſt me
faciam vos fieri piſcatores
hoim. At illi ꝯtinuo relictis
retib⁹: ſecuti ſunt eū. Et pce
dens inde vidit alios duos
fr̄es iacobū zebedei et iohā
nē fr̄em eius in naui cū zebe
deo pr̄e eorū reficientes re=
tia ſua: et vocauit eos. Illi
aūt ſtati relictis retib⁹ et pa
tre: ſecuti ſūt eū. Amē. Oro
vt ſ'ra. ¶ Ad lau. ā. Salue
crux p̄cioſa ſuſcipe diſcipu=
lū ei⁹ q̄ pepēdit i te magiſter
me⁹ xp̄s. p̄. xcij. Dn̄s reḡ. fo.
xxxij. Cp̄. hy⁹. ⁊ ℣. vt ſ̄ i. j. vš
ℬ. bre. Cōſtitues eos. i cōt.
f. ij. Ad bn̄⁹ ā. Cōcede nob̄
hoiez iuſtū redde nob̄ hoiez
ſctm̄ ne infficias hoiez deo
charū iuſtū māſuetū et piū.
MAieſtatē tuā (Oro.
dn̄e ſupplices exora=
m⁹: vt ſicut eccl̄ie tue btūs
andreas apl̄s extitit p̄dica=
tor ⁊ rector ita ſit apud te p
nobis ppetu⁹ interceſſor. Et
fa: Per d. ¶ Ad. j. ā. Biduo
viuens pendebat in cruce p
xp̄i noie beatus andreas et
docebat ppl̄m. ¶ Ad. iij. ā.
Non me pmittas dn̄e famu

lū̃ tuū̃ a te ſepari: tēpus eſt
vt cōmēdes tre corp⁹ meuȝ.
Cp. et ořo vt ī lau. ℣. In oēȝ
ter. ¶ Ad. vj. ā. Qui pſeque
bāt iuſtū̃ demerſiſti eos dñe
in īfernū̃: et in ligno crucis
dux iuſti fuiſti. Cp. ℣. ⁊ oro
etiam ad. ix. vt in cōi de vno
aplo. ¶ Ad. ix. ā. Maximil-
la chriſto amabilis tulit cor
pus apli optimo loco cum
aromatib⁹ ſepeliuit. ¶ In. ij
veſ. ſup ṗs āe pme. iiij. de
j. noc. Cp. ℟. hy⁹. ℣⁹. et oro
vt in laudi. Ad magt ā. Cū̃
peruenīſſet beat⁹ andreas ad
locum vbi crux parata erat
exclamauit et dixit o bona
crux diu deſiderata et iam
cōcupiſcēti aīo ꝑparata: ſe-
curus et gaudens venio ad
te: ita vt ⁊ tu exultās ſuſci-
pias me diſcipulum ei⁹ q̇ pe
pēdit in te. ¶ Barbare vir-
ginis ⁊ mar. Cō. ¶ Nicolai
epi et cōfeſ. xij. lc. Bti ſunt
ſer. fo. xvj. Euāge. Hō q̇dam
nobi. f. xxiij. ¶ In ꝯceptiōe
btē marie virginis. Ad pri-
mas veſperas ſup ṗs. ān.

A Deſt nāqȝ conce-
ptio ſacratiſſime
ꝟgis q̄ ex regali ꝓ
genie cōcepta ge-
nuit chriſtū̃ regem dñm ip-
ſa intercedat pro peccatis
noſtris. ā. Beatiſſime virgi-
nis marie cōceptionē deuo
tiſſime celebrem⁹: vt ipſa ꝓ
nobꝫ intcedat ad dñm ieſuȝ
xp̄m. ān. Sancta maria vir-
go intercede ꝓ toto mundo:
q2 genuiſti regē orbꝫ. ā. Diȝ
rerū̃ creator miſerere popu
lo tuo per itcerceſſionē geni
tricis tue: de qua pduxiſti ad
vitā mundi ſempitnā. Cap.
D Omin⁹ poſ- Pro. viij
ſedit me initio viaruȝ
ſuarū̃ añq̄ q̇cq̄ faceret a pn
cipio ab etno ornata ſum et
ex ātiq̇s anteq̄ terra fieret.
℟. Regali ex pro. vt infra.
vij. ¶ Ad vtraſqȝ veſperas.
hy⁹. Aue maris ſtella. ℣ſ⁹.
Egredietur virga de radice
ieſſe. Et flos. ⁊c. Ad mag. ā.
Conceptio dei genitrix vir-
go gaudiū̃ annūciauit vni-
uerſo mundo: ex te eñ ort⁹
eſt ſol iuſtitie xp̄s deus no-
ſter: q̇ ſoluens maledictionē
dedit bñdictionē: et cōfun-
dens morteȝ donauit nobis
vitam ſempitnā. Oratio.
F Amulis tuis dñe ce-
leſtis grē mun⁹ iparti
re: vt q̇b⁹ btē ꝟgis part⁹ ex-
titit ſalutꝫ exordiū̃: cōceptio
nis ei⁹ votiua ſolēnitas pacꝫ
tribuat icremētū̃ Et fa. Per
do. ¶ Inui. In honore btiſ-

ſime marie ꝟgis Jubilemꝰ
dño. ps. Venite exultremus
dño. hyꝰ Fit porta ce. f. lxvij
¶ Jn. j. noc. ā. Ecce tu pul-
chra es amica mea: ecce tu
pulchra: ocl'i tui colũbaꝝ. p̄.
viij Dñe dñs. f. ij. ā. Sicut
liliũ inter ſpinas ſic amica
mea int' filias. ps. xviij Celi
enarrãt. f. vj. ān Fauꝰ diſtil-
lãs labia tua ſpõſa: ⁊ odor ve
ſtimẽtoꝝ tuoꝝ ſicut odor thu
ris. p̄. xxiij Dñi ē t'ra. fo. vij.
ā Emiſſiões tue paradiſus
maloꝝ punicoꝝ cũ pomoꝝ
fructibꝰ. p̄. xliiij Eructauit
cor. f. xv. ā. Fõs ortoꝝ puteꝰ
aq̃rũ viuentiũ q̃ fluũt ĩpetu
de libano. p̄. xlv. Deꝰ nr̃ re.
fo. xvj. ā Veniat dilectꝰ meꝰ
in ortum ſuum: vt comedat
fructũ pomoꝝ ſuoꝝ. p̄. xlvij
Magnꝰ dñs. f. xvj. ℣ Gau-
de maria. ℟. j. Hodie cõce-
pta ē beata ꝟgo maria ex ꝓ-
genie dauid. Per quã ſalus
mũdi credẽtibꝰ apparuit cu
ius vita gl'ioſa lucẽ dedit ſe
culo. ℣ Beatiſſime virginis
marie cõceptionẽ deuotiſſi
me celebremus. Per. ℟. ij.
Beatiſſime virginis marie
conceptionẽ deuotiſſime ce
lebremus. Ut ipſa pro nobꝫ
intercedat ad dñꝫ ieſuꝫ chri
ſtũ. ℣. Cũ iocunditate cõce
ptionẽ beate marie celebre
mus. Ut. ℟. iij. Gl'ioſe ꝟgi-
nis marie ortũ digniſſimum
recolamus. Cuius dñs hu-
militatẽ reſpexit: angelo nũ
ciante cõcepit redẽptorem
mũdi. ℣ Hodie cõcepta eſt
beata maria ex ꝓgenie da-
uid. Cu. ℟. iiij. Bñdicta et
venerabilis es ꝟgo maria
Cuius viſcera meruer't por-
tare dñm xp̃m. ℣ Bñdicta
tu in mulieribꝰ et bñdictus
fructꝰ vẽtrꝭ tui. Cuiꝰ. ¶ Jn
ij. noc. ā. Veni ĩ ortũ meũ ſo
ror mea ſponſa: meſſui myr-
rhã meã cũ aromatibꝰ meis
p̄. lxxxiiij Bñdixiſti. fo. xxx.
ān Comedi fauũ cuꝫ melle
meo: bibi vinũ meũ cũ lacte
meo. p̄. lxxxvj. Fundamẽta.
f. xxx. ā Talis ē dilectꝰ me-
us: et ip̃e eſt amicꝰ meus fi-
lie hierl'ꝫ. p̄. xcv Cãtate. j. f.
xxxiij. ā Vulneraſti cor meũ
ſoror mea ſponſa vulneraſti
cor meum. ps. xcvj Dñs re
gna. ex. fo. xxxiiij. ā Dilecte
mi apprehendam te et de-
ducam te in domum matris
mee et in cubiculũ genitri-
cis mee: ibi me docebis pre
cepta dñi. ps. xcvij Canta-
te. ij. fol. xxxiiij. ā Deſcendi
in ortũ nucum / vt viderem
poma cõualliũ / et inſpicerẽ

ſi floruiſſent vinee: et germi=
naſſent mala punica: reuer=
tere reuertere ſunamitꝭ re=
uertere reuertere/ vt intuea
mur te. Ps. xcviij. Dn̄s re=
gnauit iraſ. l. xxxiiij. ℣. Spe
cioſa facta es. ℟. v. Conce=
ptionē hodiernaꝫ perpetue
virginis genitricis dei ma=
rie ſolēniter celebremꝰ. A q̄
celſitudo throni proceſſit. ℣.
Glorioſe virginis marie or
tū digniſſimum recolamus.
A qua. ℟. vj. Corde ꝛ anīo
xp̄o canamus gloriam. In
hac ſacra ſolēnitate precel
ſe genitricis dei ꝟginis ma
rie vt ipſa intercedat pro no
bis ad dn̄m. ℣. Oēs pariter
congregati dn̄m collaude=
mus. In hac. ℟. vij. Regali
ex progenie maria virgo ex
orta refulget. Cuius preci=
bus nos adiuuari mente et
ſpū deuotiſſime poſcimus.
℣. Corde et aīo xp̄o canamꝰ
gl̄iam in hac ſacra ſolenni=
tate genitricis dei. Cu. ℟.
viij. Beata progenies vnde
xp̄s natus eſt. O q̄ glorioſa
eſt virgo que celi regem ge
nuit. ℣. Regali ex progenie
maria exorta refulget. O q̄
¶ In. iij. noc. ā. Hodie cōce
pta ē beata ꝟgo maria ex p
genie dauid: all'a all'a all'a.

Cā. Audi me. ℣. Digre. ℟.
ix. Conceptio gl'ioſe ꝟginis
marie ex ſemīe abrahe: orta
de tribu iuda: gn̄oſa ex ſtir=
pe dauid. Cuiꝰ vita inclyta
cūctas illuſtrat eccl'ias. ℣ꝰ.
Cōceptio eſt hodie ſctē ma
rie ꝟginis. Cuiꝰ. ℟. x. Con=
ceptio tua dei genitrix ꝟgo
gaudiū ānūciauit vniuerſo
mūdo: ex te eni ortꝰ eſt ſol iu
ſtitie xp̄s deꝰ nr̄. Qui ſoluēs
maledictionē ꝺdit bn̄dictio
nē ꝛ ꝯfūdēs mortē donauit
nobꝭ vitā ſempiternā. ℣. Aue
maria gratia plena dn̄s te=
cū. Qui. ℟. xi. Salue nobi=
lis ꝟga ieſſe aue maria flos
cāpi. Unde ortū eſt liliū con
ualliū. ℣. Odor tuꝰ ſuper cū
cta p̄cioſa vngēta fauꝰ diſtil
lans labia tua lac ꝛ mel ſub
lingua tua. Unde ortum. ℟.
xij. Felix nanqꝫ es ſacra vir
go maria: et omni laude di=
gniſſima. Quia ex te ortꝰ eſt
ſol iuſtitie chriſtꝰ deus no=
ſter. ℣ꝰ. Ora pro populo in=
terueni pro clero: intercede p
deuoto femineo ſexu ſentiāt
omnes tuū leuamē: quicun=
qꝫ celebrant tuam cōceptio
nē. Or. l. j. Ex cātic cāticorū
Q Uam pul= (Cp̄. iiij.
chra es amica mea ꝛ
q̄ pulchra es. Ocl'i tui colū

baꝝ: abſq; eo qꝺ intrinſecus
latet. Capilli tui ſicut gre=
ges capraꝝ: q̄ aſcēderũt de
mõte galaad. Dentes tui ſi=
cut greges tõſaꝝ: q̄ aſcēde=
rũt de lauachꝛo. Om̄es ge=
mellis fetibꝰ: ꝛ ſteril' nõ ē in
ter eas. Sicut vitta coccinea
labia tua: ꝛ eloquiuz tuum
dulce. ¶ Sicut fragmē ma
li punici ita gene tue: abſq;
eo qꝺ intrinſecꝰ latet. Sicut
turris dauid collũ tuũ: q̄ edifi
cata ē cũ ꝓpugnacul'. Mille
clypei pēdēt ex ea: oīs arma
tura fortiũ. Duo vbera tua
ſicut duo hinnuli capree ge=
melli: q̄ paſcunt ī liliis: do=
nec aſpiret dies: ꝛ inclinent
vmbre. Vadã ad mõtē myꝛ=
rhe: ꝛ ad collē thuris. Tu. R. ij.
Tota pulchꝛa es ami
ca mea: ꝛ macula nõ
eſt ī te. Ueni de libano ſpon
ſa mea: veni de libano veni.
Coronaberis de capite ama=
na: de vertice ſanir ꝛ hermon:
de cubilibꝰ leonũ: de mõtibꝰ
pardoꝛũ. ¶ Vulneraſti coꝛ
meũ ſoroꝛ mea ſpõſa: vulne
raſti coꝛ meũ ī vno oculoꝛũ
tuoꝝ: ꝛ ī vno crine colli tui.
Quã pulchꝛe ſũt mãme tue
ſoroꝛ mea ſponſa. Pulchꝛio=
ra ſunt vbera tua vino: et
odoꝛ vnguentoꝛũ tuorum ſu
per oīa aromata. Lect. iij.
Fauus diſtillãs labia
tua ſponſa mel ꝛ lac
ſub lingua tua: ꝛ odoꝛ veſti=
mētoꝝ tuoꝝ ſicut odoꝛ thu=
ris. Ortꝰ cõcluſꝰ ſoroꝛ mea
ſpõſa: ortꝰ ꝯcluſꝰ: fõs ſignatꝰ
Emiſſiões tue ꝑadiſꝰ maloꝝ
punicoꝝ cũ pomoꝝ fructi=
bus. ¶ Cypꝛi cũ nardo: nar
dus ꝛ crocꝰ: fiſtula et cina=
momũ: cũ vniuerſis lignis li
bani: myꝛrha ꝛ aloes cũ oībꝰ
pꝛimis vngētis. Fõs ortoꝛũ
puteꝰ aq̄rũ viuentiũ: q̄ fluũt
impetu de libano. Tu. R. iiij.
Surge aquilo ꝛ veni au
ſter: ꝑfla ortũ meũ: et
fluēt aromata illiꝰ. Ueniat
dilectꝰ meꝰ ī ortũ ſuũ: vt cõ
edat fructum pomoꝝ ſuoꝝ.
¶ Ueni in ortũ meum ſoroꝛ
mea ſponſa: meſſui myꝛrhã
meã cũ aromatibꝰ meis. Cõ
edi fauuz cum melle meo: bi
bi vinũ meũ cum lacte meo
Comedite amici ꝛ bibite: et
īebꝛiamini chariſſimi. Ego
doꝛmio: ꝛ coꝛ meuz vigilat.
Vox dilecti (Tu. R. v.
mei pulſantis. Api mi
hi ſoroꝛ mea: amica mea: co=
lũba mea: imaculata mea:
qꝛ caput meũ plenũ ē roꝛe: ꝛ
cincinni mei guttis noctiũ
Expoliaui me tunica mea:

quõ īduar illa? Laui pedes
meos: quõ inquinabo illos?
Dilectꝰ meꝰ miſit manũ ſuã
ꝑ foramē: ⁊ vēnt meꝰ itremu
it ad tactũ eiꝰ. Surrexi vt a-
perirē dilecto meo. Tu. l. vj

MAnꝰ mee diſtillauerūt
myrrhã: et digiti mei
pleni myrrha probatiſſima
Peſſulũ oſtij mei apui dile
cto meo: at ille decliauerat
atqꝫ trãſierat. Aīa mea liq̃-
facta ē: vt dilectꝰ locutꝰ eſt.
Queſiui et nõ īueni illũ: vo-
caui: ⁊ nõ rñdit mihi. Inue-
nerūt me cuſtodes q̃ circuierūt
ciuitatē. Percuſſerunt me ⁊
vulnerauerunt me: tulerũt
palliũ meũ cuſtodes muro-
rũ. Adiuro vos filie hierl'z:
ſi iueneritꝭ dilectum meũ vt
nũcietꝭ ei qꝛ amore lãgueo.

QUalis ē dilectꝰ (l. vij
tuꝰ ex dilecto: o pul-
cherrima mulierꝝ? Qual' eſt
dilectꝰ tuꝰ ex dilecto: qꝛ ſic
adiuraſti nos. Dilectꝰ meus
cãdidꝰ ⁊ rubicũdꝰ: electꝰ ex
milibꝰ. Caput eiꝰ aurꝝ opti-
mũ: come eiꝰ ſicut elate pal
marũ: nigre q̃ſi coruꝰ Oculi
eiꝰ ſicut colũbe ſuꝑ riuulos
aq̃rũ q̃ lacte ſũt lote: ⁊ reſi-
dent iuxta fluenta pleniſſi-
ma. Gene illius ſicut areole
aromatum: cõſite a pigmen

tarijs. Labia eius lilia di-
ſtillãtia myrrhã ꝓmã. l. c. viij.

MAnꝰ illius tornatiles
auree plene iacinctꝭ
Uēter eiꝰ eburneꝰ: diſtinctꝰ
ſaphyris. Crura illiꝰ colum
ne marmoree: q̃ fũdate ſunt
ſuꝑ baſes aureas. Spes eiꝰ
vt libani: electus vt cedri.
Guttur illiꝰ ſuauiſſimũ: ⁊ to
tus deſiderabil'. Tal' eſt dile
ctus meꝰ: ⁊ ipe ē amicꝰ meꝰ
filie hierl'z. Quo abijt dile-
ctus tuꝰ o pulcherrima mu
lierꝝ: q̃ dclinauit dilectꝰ tuꝰ
En q̃remꝰ euz tecũ? Dilectꝰ
meꝰ deſcēdit in ortũ ſuũ ad
areolã aromatũ: vt paſcat
i ortis: ⁊ lilia colligat. Ego
dilecto meo: ⁊ dilectꝰ meus
mihi: q̃ paſcit int' lilia. Tu.
l. ix. Initiũ ſci euã. ſm. mat.

LIber gñationis ieſu
xp̄i filij dd: filij abra-
hã. Etc. Ex cõmēta. b. hylaríj epi: de ea. l.
Gradũ quē
matheꝰ i ordine regie ſuc-
ceſſiõis ediderat: lucas i ſa-
cerdotali origine cõputat:
quē dũ vterqꝫ dinumerat: co
gnationē i dño vtriuſqꝫ tri-
bus vtqꝫ ſignificat. Recteqꝫ
vtriuſqꝫ gñatiõis gradꝰ po-
nit: qꝛ ſacerdotalis et regie
tribꝰ ſocietas ꝑ dauid: ex cõ
iugio ſita: iã a ſalathiel i zo-

robabel:ꝯfirmat ex genere.
¶ Atqꝫ ita cū mattheꝰ pa=
ternā originē q̄ ex iuda ꝑſi=
ciſcebat receſſet ⁊ lucas ꝟo ac
ceptū ꝑ nathā ex tribu leui
genꝰ edocet: ſuis q̄qꝫ ꝑtibꝰ:
dn̄i nr̄i ieſu xp̄i q̄ ē eternꝰ rex ⁊
ſacerdos: etiā ī carnali ortu
vtriuſqꝫ gn̄is gl̄iaꝫ ꝓbauerit

Q Uod ꝟo io= (Tu. ꝉ.x.
ſeph potiꝰ q̄ꝫ marie na
natiuitas receſſet nihil refert
Eadē em̄ eſt totiꝰ tribꝰ atqꝫ
vna gn̄atio. Exemplū aūt
etiā mattheꝰ ⁊ lucas dederūt
p̄res appellātes nō tā gn̄e
q̄ꝫ gente: q2 ab vno tribu ce=
pta ſub vniꝰ ſucceſſiōis ⁊ ori
ginis familia cōtinet. ¶ Cū
enim filiꝰ dauid atqꝫ abrahe
oñdēdꝰ ſit: quare ita cepit ⁊ li
ber gn̄ationis ieſu xp̄i filij
dauid filij abrahe: Non dif=
fert q̄s in originis numero
atqꝫ ordine collocetur ⁊ dum
modo vniuerſoꝝ familia ce=
pta intelligat eē ab vno. Itē
cū ciuſdē tribꝰ ſint ioſeph et
maria: dū ꝑfectꝰ ex abrahe
genere ioſeph oñdit: ꝑfecta
q̊qꝫ docet et maria. Tu. ꝉ.xi.

H Ec enim in lege ratio
ſeruata eſt: vt ſi mor=
tuus ſine filijs familie prin=
ceps fuiſſet: defūcti vxorem
poſterior frater eiuſdem co
gnationis acciperet ⁊ ſuſce=
ptoſqꝫ filios in familiā eius
qui mortuus eſſet referret:
maneretqꝫ ita in primoge=
nitis ſucceſſionis ordo: cum
patres eorū q̄ poſt ſe nati eſ
ſent aut noīe haberent aut
genere. Sed q̄d illud eſt q̄d
diximꝰ. ſcd̄m rerū fidem: ge
neratiōis iſtiꝰ ordinē nec nu
mero ſibi nec ſucceſſione cō
ſtare: Huiꝰ q̊qꝫ rei ratio affe
rat. Nō ei leuis cauſa eſt vt
aliud ſit in narratione aliud
in geſtis: ⁊ aliud referat in
ſumma: aliud ꝟo teneat ī nu=
mero. Nāqꝫ ab abrahā vſqꝫ
ad dauid q̄ttuordeci gn̄atio
nes nūerate ſūt: et a dauid
vſqꝫ ad trāſmigrationē ba=
bilonis generationes quat=
tuordeci: cū in regnorum li
bus decē et ſeptē deꝑhen=
dant. Sꝫ ī hoc nō eſt mēda=
cij aut negligētie viciū. ꝉ.xii.

T Res eni generatiōes
ratiōe ꝑterite ſūt. Nā
ioram genuit ochoziā: ocho
zias autē genuit ioas: ioas
deinde amaſiā ⁊ amaſias aūt
genuit oziā. Et in mattheo
iorā oziam genuiſſe ſcribit:
cū quartꝰ ab eo ſit. Hoc ita ⁊
q2 ex gētili femīa iorā ocho=
ziaꝫ genuit ex achab ſcꝫ do=
mo: dictūqꝫ erat ꝑ ꝓphetaꝫ

nō niſi quartꝰ generatiōe in
throno regni iſrł quemq̄ de
domo achab eſſe ſeſſurum.
Purgata igił labe familie
gentilis tribuſq; p̄teritis: iā
regalis in quarto generatio
nū cōſequentiū origo nume
rał. Tu aūt. Initiū ſcti euā
gelij ſecūdum mattheum.
Liber gn̄ationis ieſu
xp̄i filij dd: filij abra-
hā. Abrahā genuit iſaac: iſa
ac aūt genuit iacob. Jacob
aūt genuit iudā ⁊ frēs eiꝰ: iu
das aūt genuit phares ⁊ za
rā de thamar. Phares āt ge
nuit eſrom: eſrom aūt genu
it arā. Arā aūt genuit ami-
nadab. Amiadab aūt genu
it naaſō. Naaſon aūt genuit
ſalmō. Salmon aūt genuit
boos de raab. Boos aūt ge
nuit obeth ex ruth. Obeth
āt genuit ieſſe. Jeſſe āt genu
it dd regē. Dauid āt rex ge-
nuit ſalomonez ex ea q̄ fuit
vrie Salomō āt gēuit roboā
Roboā āt genuit abia Abia
aūt genuit aza. Aza aūt ge-
nuit ioſaphat. Joſaphat āt
genuit iorā. Jorā āt genuit
oziā. Ozias aūt genuit ioa-
thā: ioathā āt genuit achas
Achas aūt genuit ezechiā:
ezechias aūt genuit manaſ
ſē. Manaſſes āt genuit amō
amō aūt genuit ioſiam. Joſi
as autem genuit iechoniaz
et frēs eiꝰ: in tranſmigratio
ne babilonis. Et poſt tranſ-
migrationē babilonis: iecho
nias genuit ſalathiel. Sala
thiel aūt genuit zorobabel:
zorobabel āt genuit abiuth.
Abiuth aūt genuit eliachiz
Eliachim autē genuit azor
Azor aūt genuit ſadoch: ſa-
doch aūt genuit achī. Achī
aūt genuit eliud: eliud āt ge
nuit eleazar. Eleazar āt ge
nuit mathā. Mathā aūt ge-
nuit iacob. Jacob āt genuit
ioſeph: virū marie. De q̄ natꝰ
eſt ieſus: q̄ vocał xp̄s. Amē
Orō. Famulis tuis. ¶ Ad
lau. ā. Conceptio gł'oſe vir
ginis marie ex ſemine abra
he orta de tribu iuda: gene-
roſa ex ſtirpe dauid. p̄. xcij.
Dn̄s reḡ. f. xxxij. Cā. Dn̄s
poſſedit. Rm. Adiuua nos.
hyꝰ Aue marꝫ ſtel. fol. lxvij.
℣ Egrediet. Ad bn̄ꝰ ā. Cō
ceptionē hodiernaz p̄petue
v̄gis genitric; dei marie ſo-
lēnit celebremꝰ a qua celſitu
do throni p̄ceſſit allła. Orō
Famulis tu. vt ō. ¶ Ad. j. ā.
Cōceptio ē hodie ſcē marie
v̄gis cuiꝰ vita iclyta cūctas
illuſtrat eccłias. ¶ Ad. iij. ā.
Regali ex p̄genie maria ex

orta refulget: cuius p̄cibus nos adiuuari mente et ſpū deuotiſſime poſcimus. Cō. ꝛ oṙo vt in lau. ℣. Gaude maria virgo. ¶ Ad. vi. ān. Corde et aio xp̄o canam⁹ gloriā in hac ſacra ſolēnitate preceſſe genitricis dei marie. Capitulū. Eccleſia. xxiiii.

EGo ex ore altiſſimi p̄diui: primogenita añ oēz creaturā. ℣. Specioſa.

ADiuuet nos q̄s (oꝛ. dñe btē marie ſemp̄ virginis interceſſio venerāda: cuius etiā diem quo felix eius eſt inchoata conceptio / celebram⁹. Et fa: Per do. ¶ Ad. ix. ā. Cū iocūditate cōceptionē ſctē marie celebrem⁹ vt ipſa pro nobis intercedat ad dñz ieſum chriſtum. Cap̄. Sapientie. iiii.

O Q̄ pulchra eſt caſta generatio cū claritate: immortalis eſt ei memoria illius: quia et apud deū nota eſt et apud homines. ℟. Dignare me. Oratio.

SUpplicationē ſeruorū tuoꝝ deus miſerator exaudi: vt q̄ i cōceptione dei genitricis ꝛ ℣ginis congregamur: ei⁹ int̄ceſſionib⁹ a te de īſtātib⁹ periculis eruamur. Et fa: Per eūdē. ¶ In ii. veſ. ſup p̄os āne p̄me q̄tuor de primo noc. Chz. Re. hy⁹. ℣. ꝛ oṙo vt in l. Ad mḡt ā. Que ē iſta q̄ pgredit̄ quaſi aurora cōſurgēs: pulchra vt luna: electa vt ſol: t̄ribilis vt caſtroꝝ acies ordinata. ¶ Lucie ℣gīs ꝛ m̄. xii. l. oꝛ.

EXaudi nos de⁹ ſalutaris nr̄: vt ſicut de btē lucie feſtiuitate gaudem⁹: ita pie d̄uotiōis erudiamur affectu. Et fa: p d̄. Lectiones Quicq̄z fatue vir. f. xxxiii. Euāg. de theſauro. cū ꝯmētario bti hiero. Theſaurus iſte. fol. xxxviii. ¶ Thome apl̄i oia de cōi aploꝝ excepti ſubſcriptis Ad vs℟. Gregē tuū. vt īfra. xii. Ad mag. ā. Thomas q̄ dicit̄ didimus nō erat cū eis q̄n venit ieſ⁹: dixerūt alij diſcipuli: vidim⁹ dominū alleluia. ¶ Ad horas conſuetas. Oratio.

DA nobis q̄s dñe beati thome apoſtoli tui ſolēnitatib⁹ gloriari: vt eius ſemp̄ et patrociniis ſubleuemur et fidē cōgrua deuotiōe ſectemur. Et fa: Per d̄. Lectiones Merito q̄rit̄. f. ii. ¶ In. iii. noc. ān Mitte manū tuā / ꝛ cognoſce loca clauoꝝ alła: ꝛ noli eē icredul⁹ / ſed fidelis alła. Canti. Uos

ſcti. fo. lix. ℟. Dediſti he. fo. ix.
Lcõ ſcti euã. ſm io. Cp. xx.

IN illo tpe: Thomas
vnꝰ de duodeci q̃ dicit
didimꝰ: non erat cuz eis qñ
venit ieſꝰ. Et reł. Ex home.
bti gregorij pape de ea. lc.

Iſte vnꝰ diſcipulꝰ defuit re=
uerſꝰ qð geſtũ eſt audiuit: au
dita credere renuit. Ueĩt ite
rũ dñs ⁊ nõ credẽti diſcipu=
lo latꝰ palpandũ pbuit: ma=
nꝰ oſtẽdit: ⁊ oñſa ſuoꝝ cica=
trice vulneꝝ/ ĩfidelitatꝪ eius
vulnꝰ ſanauit. ¶ Quid fr̃es
chariſſimi: q̃d int hec aiad=
uertitis? Nũq̃d caſũ geſtuz
creditis vt electꝰ ille diſcipu
lꝰ tũc deeſſet: poſt ãt veniẽs
audiret/ audiens dubitaret
dubitãs palparet/ palpans
crederet? Nõ hoc caſu: ſz di=
uina diſpẽſatione geſtũ eſt.
EGit nãq3 mi Tu lc. x.
ro mõ ſupna clemen=
tia: vt diſcipulꝰ dubitãs/ dũ
in mgr̃o ſuo vulnera palpa=
ret carnis: ĩ nobis vulnera ſa
naret ĩfidelitatis. Plꝰ eñi no
bis ĩfidelitas thome ad fidẽ
q̃ fides credẽtiũ diſcipuloꝝ
pfuit: qz dũ ille ad fidẽ pal
pãdo reducit: nr̃a mẽs oĩ du
bitatiõe poſtpoſita ĩ fide ſo=
lidat. ¶ Sic q̃ppe diſcipulũ
poſt reſurrectionẽ ſuã dubi
tare pmiſit/ nõ tñ in dubita=
tiõe defuit: ſicut añ natiuita
tẽ ſuã habere mariã ſpõſã vo
luit: q̃ tñ ad eiꝰ nuptias non
puẽit. Nã ita factꝰ ẽ diſcipu
lꝰ dubitãs ⁊ palpãs teſtis ve
re reſurrectiõis: ſicut ſpõſꝰ
mr̃is fuerat cuſtos ĩtegerri
me virginitatis. Lectio. xj.

PAlpauit ãt ⁊ exclama
uit. Dñs meꝰ: ⁊ deus
meꝰ. Dicit ei ieſꝰ. Qz vidiſti
me credidiſti. Cũ paulꝰ apl̃s
dicat/ ẽ aũt fides ſperãdarũ
ſubſtãtia reꝝ argumẽtũ nõ
appentũ: pfecto liquet qz fi=
des illarũ rerũ eſt argumẽ=
tũ q̃ appere nõ poſſũt. Que
eñi appent iã fidẽ nõ habẽt:
ſed agnitionẽ. Dũ ergo vidit
thomas/ dũ palpauit: cur ei
dicit qz vidiſti me credidiſti?
Sed aliud vidit: aliud credi
dit. A mortali q̃ppe hoĩe di
uinitas videri nõ põt. Hoĩez
igit vidit: ⁊ deũ ꝯfeſſꝰ eſt di=
cens. Dñs meꝰ et deꝰ meus.
Uidẽdo ergo credidit: qz cõ
ſiderãdo verũ hoiem hũc de
um quẽ videre nõ poterat ex
clamauit. Tu. Lectio. xij.

LEtificat valde qð ſeq
tur. Bti q̃ nõ viderũt: ⁊
crediderũt. In qua ſñia nimi
rũ nos ſpecialiter ſignati ſu
mus: q̃ eũ quẽ carne nõ vidi=

mus/mēte retinem⁹. Nos ſi
gnati ſum⁹:ſi fidē nr̄am opi
bus ſeq̄mur. Ille ei vere cre
dit/q̇ exercet opando qđ cre
dit. Quo ↄtra de his q̇ fidē
noieten⁹ retinēt paul⁹ dicit.
Cōfitent ſe noſſe deū: factꝫ
aūt negant. Hic iacob⁹ ait.
Fides ſine opib⁹ mortua eſt
Tu. R̸. xij. Gregē tuum pa
ſtor eťne nō deſeras ſꝫ p btm̄
apl'm thomā. Per petua de-
fenſione cuſtodias. V̸⁹. Ut a
nr̄is reatib⁹ abſolutos a cun
ctis nos q̇q; periculis. Per.
Se. ſ. euā. ſꝫ ioh. Ca. vbi ſu.

IN illo tp̄e. Thomas
vn⁹ de duodeci q̇ dicit
didim⁹: nō erat cū eis qn̄ ve
nit ieſ⁹. Dixerūt ğ ei alij diſ-
cipuli. Uidim⁹ dn̄m. Ille au-
tē dixit eis. Niſi videro i ma
nib⁹ ei⁹ fixurā clauorū ⁊ mit
tā digitū meū in locū clauo
rū ⁊ mittā manū meā in lat⁹
eius: nō credā. Et poſt dies
octo iterū erant diſcipuli ei⁹
intus: et thomas cū eis. Ue
nit ieſus ianuis clauſis ⁊ ſte
tit in medio: ⁊ dixit eis. Pax
vobis. Deinde dicit thome.
Infer digitū tuū huc ⁊ vide
manus meas/et affer manū
tuā et mitte in lat⁹ meū: ⁊ no
li eſſe incredulus ſed fidelis
Reſpondit thomas: et dixit
ei. Dn̄s me⁹: et deus meus.
Dixit ei ieſus. Qr vidiſti me
credidiſti: bti q̇ non viderūt:
⁊ crediderūt. Am̄. Oro vt ſ.
in. j. veſ. Ad bn̄⁹ ān. Qr vidi
ſti me thoma credidiſti bti
q̇ nō viderūt et crediderunt
all'a. ¶ In. ij. veſ. ad mḡt ā.
O thoma didime p xp̄ꝫ quē
meruiſti tangere/te p̄cib⁹ ro
gam⁹ altiſonis/ſuccurre no-
bis miſeris/ne dānemur cū
impijs in aduentu iudicis.

¶ In natali beati ſtephani
protomartyris. Ad p'mas
veſ. cōmemo. cū ſeq̄nte ān.

Stephan⁹ aūt plenus grā ⁊
fortitudine faciebat pdigia
⁊ ſigna magna i pp'lo. V̸. Iu
ſtus vt palma florebit. Oro.
DA nobꝫ domine q̄s
imitari qđ colim⁹/
vt diſcamus ⁊ ini-
micos diligere: q̇a
eius natalicia celebramus/
qui nouit etiā p perſecutori
bus exorare. Et fa: Per do.
¶ Nota qn̄ p cōme. preſcri
pta orō dicit ſic cōcluditur.
Exorare dn̄m noſtrū ieſum
xp̄m filiū tuū. Amen. ¶ In-
uitatorium. Regem proto-
martyris ſtephani. Uenite
adoremus dn̄m ieſum xp̄m.
ps. Uenite exul. Hy⁹. Mar-
tyr dei. fo. lxv. In p'mo noct.

An. Heſterna die dn̄s nat⁹ eſt i terris/ vt ſtephanus naſcerek in celis. p̄. j. Btūs vir. fo. j. an. Qui eni corpori ſuo virginis p̄parauit vte℞/ipſe martyri ſuo apire dignatus eſt celū. p̄. ij. Quare fre. fo. j. an. Preſepis anguſtia xp̄m portauit infantē/ immēſitas celi ſtephanū triūphātē ſuſcepit. p̄s. iiij. Cū inuo. fol. j. an. Nemo poterat reſiſtere ſapiētie ⁊ ſp̄ui q̄ loq̄bak. p̄. v. Uerba mea. fol. j. an. Uidebant oēs ſtephanū q̄ erāt in ꝯcilio/⁊ ītuebank vultū eius tanq̄ vultū āgeli ſtātis int il los. p̄. viij. Dn̄e dn̄s. fo. ij. a. Ecce video celos aptos: et ieſuz ſtātē a dextris dei. p̄. x. In dn̄o. f. iij. ℣ Glia ⁊ honore coronaſti eū dn̄e. ℟. j. Heſterna die dn̄s nat⁹ eſt i t̄ris vt ſtephan⁹ naſcerek in celis ingreſſ⁹ eſt dn̄s mundū. Ut ſtephanus ingrederek in celū. ℣. Heri eni rex nr̄ trabea carnis indut⁹ de aula vteri ꝟginalis egrediens viſitare dignatus eſt mundum. Ut. ℟. ij. Stephan⁹ aūt plenus grā ⁊ fortitudie. Faciebat ſigna magna ⁊ ꝓdigia ippl'o. ℣. Cū aūt eſſet plenus ſpiritu ſancto ⁊ fide btūs ſtephanus. Fa. ℟. iij. Uidebāt oēs ſtephanum qui erant in concilio. Et intuebantur vultuz eius tāq̄ vultum angeli ſtātis inter illos. ℣ſus. Et concurrentes rapuerunt eum ⁊ adduxerunt in conciliū. Et intuebātur. ℟. iiij. Intuens in celum btūs ſtephanus vidit gl'iam dei et ait. Ecce video celos aptos/ ⁊ filiū hominis ſtantē a dextris ꝟtutis dei. ℣. Cunq̄ aſpiceret btūs ſtephan⁹ in celuz vidit gl'iam dei ⁊ ait. Ecce. ¶ In ij. noc. an. Eiciētes euz extra ciuitatē lapidabant/⁊ teſtes depoſuerunt veſtimēta ſua ſec⁹ pedes adoleſcēt; q̄ vocabak ſaulus. p̄. xiiij. Dn̄e q̄s. f. iiij. a. Lapidauerīt ſtephanū/⁊ ipſe iuocabat dn̄m dicens/ne ſtatuas illis hoc pctm̄. p̄. xx. Dn̄e i ꝟtute. fo. vj. an. Lapides torrētis illi dulces fuerīt ipſ; ſequūk oēs aīe iuſte. p̄s. xxiij. Dn̄i ē ter. f. vij. a. Iſte paup clamauit ⁊ dn̄s exaudiuit eū. p̄. xxxiij. Bn̄dicaz do. fo. xj. an. Btūs quez elegiſti dn̄e habitabit in atrijs tuis. p̄. lxiiij. Te decet. fo. xxj. a. Iuſt⁹ vt palma florebit/ſicut cedrus libani multiplicabik. p̄s. xcj. Bonū eſt. f. xxx. ℣. Poſuiſti dn̄e ſup caput eius. ⁊c. ℟. v. Excla:

mantes autē iudei voce ma-
gna ↄtinuerunt aures ſuas
Et eiſcientes btm̄ ſtephanū
extra ciuitatē lapidabāt. ℣.
Captabāt in aīam iuſti ⁊ ſan
guinē innocentē ↄdēnabant
Et ei. ℟. vi. Impetū fecerūt
vnanimes in eū ⁊ eiecerunt
eum extra ciuitatē. Inuocā-
tē ⁊ dicētē dn̄e accipe ſpūm
meū. ℣. Et teſtes depoſue-
runt veſtimenta ſua ſecꝰ pe-
des adoleſcentis q̇ vocabat
ſaulꝰ et lapidabāt eū. Inuo.
℟. vii. Lapidabant ſtepha-
nū inuocantē ⁊ dicentē. Dn̄e
ieſu xp̄e accipe ſpm̄ meū et
ne ſtatuas illis hoc pctm̄. ℣.
Poſitis aūt genibꝰ btūs ſte
phanꝰ orabat dicens. Dn̄e.
℟. viii. Lapides torrētis il-
li dulces fuerūt. Ipſū ſequū
tur oēs aīe iuſte. ℣. Mortē
eni quā ſaluator dignatꝰ eſt
ꝓ oībꝰ pati hāc ille primum
reddidit ſaluatori. Ipſū. lc. i.

Sermo beati fulgentii epi.

HEri celebrauimꝰ frēs
charíſſimi tp̄alē ſem-
piterni regis nr̄i natalē: ho-
die celebramꝰ triūphalē mi-
litis paſſionē. Heri ei rex nr̄
trabea carnis indutꝰ de aula
vteri v̄ginalis egrediēs viſi-
tare dignatꝰ ē mūdū: hodie
miles de tabernaculo cor-
poris exiens/ triūphator mi
grauit ad celū. ¶ Ille ſēpi
terne deitatꝫ maieſtate ſer-
uata/ ſeruile cinctoriū carnis
aſſumēs/ in huiꝰ ſeculi cāpū
pugnaturꝰ itrauit: iſte depo
ſitis corruptibilibꝰ corpis in-
dumētis: ad celi palatiū ꝑ-
enniter regnaturꝰ aſcendit.
Ille deſcēdit carne velatꝰ:
iſte aſcēdit ſanguine laurea
tus. Aſcēdit iſte lapidātibꝰ
iudeis: q2 ille deſcēdit letan
tibꝰ angelis. Tu. Lectio. ii.

GLoria in excelſis deo
heri ſcti angeli exultā
tes cātauerūt: hodie ſtepha
nū letantes in ſuū ↄſortium
ſuſceperūt. Heri dn̄s exiuit
de vtero virginis: hodie mi
les egreſſꝰ eſt de ergaſtulo
carnis. Heri xp̄s ꝓ nobꝫ pā-
nis eſt īuolutꝰ: hodie ſtepha
nus ſtola eſt ab eo īmortali
tatis indutus. Heri ꝓſepis
anguſtia xp̄m portauit infā
tē: hodie īmēſitas celi ſuſce-
pit ſtephanū triumphantē.
¶ Solꝰ deſcēdit dn̄s vt mul
tos eleuaret: humiliauit ſe
rex nr̄: vt milites ſuos exal-
taret. Qui ei corpori ſuo v̄gi
nis p̄parauit vterū: tp̄e mar
tyrii ſuo apire dignatꝰ ē celū
Dn̄s xp̄s anguſtias intrare
nō dedignatꝰ eſt vteri: vt ani

mam ſtephani latitudo ſuſci
peret celi. Tu. lc.iij.
Necessariũ tãdẽ nobis
eſt fr̃es kmĩ agnoſcere qbꝰ
armis ꝑcinctꝰ ſtephanꝰ ſeui
tiã iudeoꝝ potuit ſupare: vt
ita meruiſſȝ feliciť triũpha
re. Neqȝ enĩ puipẽdẽda ẽ taľ
vtꝰ taliſqȝ triũphus? Haud
vo vilibꝰ armis potuit ꝑmu=
niri: q̃ a multis nõ potuit ſu
perari. ¶ Inuicte nãqȝ eni=
tuit ĩ eo vtutis ĩſigne: q̃ nec
fremẽtiũ ſeuitiã formidauit
nec lapidãtiũ ictibꝰ deuicta
ſuccubuit. Btũs ſtephanꝰ
vſqȝ adeo inť fremẽtes ꝑmã
ſit inťritꝰ/ ⁊ inť lapidum fuit
cruciamẽta ſecurꝰ: vt ĩcredu
litatẽ iudeoꝝ fidenť argue
ret: ⁊ benignꝰ ꝓ lapidantibꝰ
exoraret. Tu. lc.iiij.
Quod ẽ ḡ tã magnũ at
qȝ inſupabile genꝰ armorũ/
quo munitꝰ ſeuiẽtes argue=
ret/ lapidãtes nõ repcutiẽs
ſȝ patiẽs ſuparet: inſup ⁊ oc=
ciſus aulã celeſtiſ regni viuꝰ
⁊ coronatꝰ ĩtraret? Proculdu
bio munimĩe regio ſe ptꝰ nul
latenꝰ ẽ ab aduerſarijs ſupa
tꝰ. ¶ Qm̃ rex nr̃ cũ ſit altiſſi
mꝰ ꝓ nobis hũilis venit ſȝ ĩa
nis venire nõ potuit. Tu. l.v.
Magnũ quippe dona=
tionũ ſuis militibus
dñs attulit: q̃ nõ ſolũ eos co
pioſe ditauit: ſed etiã ad cer
tãdũ inuictiſſime ꝯfortauit.
¶ Attulit nãqȝ donũ chari=
tatiſ: q̃ ꝑduceret hoĩes ad cõ
ſortiũ deitatiſ. Qđ ḡ attulit
erogauit nec ſibi aliquid mť
nuit: ſȝ mirabiliť ⁊ ſuoꝝ fide
liũ pauperiẽ ditauit: ⁊ ĩdefi=
ciẽtibꝰ theſauriſ plenus ĩpe ꝑ
mãſit. Charitas ḡ q̃ ad traȝ
de celo dpoſuit xp̃ȝ: ipſa ſte
phanũ de triſ eleuauit ad ce
lũ. Charitas q̃ ꝑceſſit in re
ge: ipſa ſubſeq̃nter refulſit ĩ
milite. lc.vj.
Ammi ⁊
O rãda vbiqȝ potẽtia ſal
uatoriſ: o ꝑdicãda ĩdeſinẽter
gr̃a redẽptoriſ. Oñdit ĩ mr̃e
eťne vginitatiſ miraculũ: de
mõſtrauit ĩ martyre inuicte
charitatis indiciũ. Integri
tas q̃ppe ĩtemerata ꝑmãſit
ĩ vgĩe dilectiõis vtꝰ ĩuicta
ꝑſeuerauit ĩ martyre. Et ſic
in mr̃e dñi nõ potuit vgĩtas
violari: ſic et ĩ martyriſ mẽte
nõ potuit xp̃i charitas tanto
ſeuiẽtiũ agmĩe ſupari. Tu.
Stephanꝰ ergo lc.vij.
vt noĩs ſui coronã me
ruiſſet accipe: charitatẽ pro
armis habebat: et per ipſaȝ
vbiqȝ vincebat. Per charita
teȝ dei ſeuiẽtibus iudeis nõ
ceſſit: ꝑ charitatẽ ꝓximi pro

laꝑidantibꝰ intercessit. Per
charitatē arguebat errātes
vt corrigerent: ꝑ charitatez
pro lapidantibus orabat ne
punirent. Charitatis ꝟtute
ſubnixus ſaulū vicit crude=
liter ſeuientē: et quē habuit
in terra ꝑſecutorē: i celo me=
ruit habere conſortez. Ipſa
ſancta et indefeſſa charitas
deſiderabat orādo acquire=
re: quos nequiuit monendo
cōuertere. Tu. Lectio. viij.

Neqꝫ ei fratres exiſti=
mandus eſt ſtephanꝰ
tūc inimicos dilexiſſe/ dū ꝑ
eis oraret: ꝛ nō dilexiſſe dū
eorū crudelitatē arguendo
corripet. Abſit hoc ab aīa
martyris ad celi palatiū fe
ſtinātis. Ipſa eni ſctā chari=
tas firmā ſeruauit in oratio
ne patiētiā: que rigidam te=
nuit in corruptione cenſurā
Et ideo in oratione meruit
audiri lenitas/ q̇a ſine cha=
ritate nō fuit in corruptiōe
ſeueritas: ac ꝑ hoc ſiue orā
do ſiue corripiendo charita
tem btūs ſtephanꝰ reſerua=
uit/ quia vtrobiqꝫ ſalutē er=
rātiū cogitauit: ꝛ inditio ſan
cte orationis oſtēdit icrepa
tionē illā non fuiſſe odij ſed
amoris. Hoc aūt faciēs/ ꝛ p̄=
ſentibꝰ charitatē btūs mar=
tyr exhibuit: et vtile nimis
exemplū poſteris dereliqt.
Tu. ¶ In. iij. noc. ān. Sepe
lierūt ſtephanū viri timora
ti/ ꝛ fecerūt plāctū magnuz
ſup eum. Cañ. Btūs vir q̇.
fo lx. ℣. Magna eſt glia eiꝰ
i ſalutari tuo. ꝛc. Lectio. ix.
Sec. ſ. euā ſe. mat. Cp̄. xxiij.

In illo tp̄e: Dixit ieſꝰ
turbis iudeorū ꝛ prin
cipibꝰ ſacerdotū. Ecce ego
mitto ad vos prophetas/ et
ſapientes/ ꝛ ſcribas: et ex il=
lis occidetis et crucifigetis
et ex eis flagellabitis i ſyna
gogis veſtris. Et reliqua.

Ex ꝯmētario bti hieronymi
presbyteri: de eadē lectiōe.

Hoc quod antea dixeramꝰ
vos iplete menſurā patrum
vr̄orum ad perſonā dn̄i ꝑti=
nere eo ꝙ occidēdꝰ eſſet ab
eis: ꝛ poteſt et ad diſcipulos
eius referri: de quibus nunc
dicit Ecce ego mitto ad vos
prophetas et ſapiētes ꝛ ſcri
bas: et ex eis crucifigetis ꝛ
occidetis: ꝛ ex eis flagellabi
tis in ſynagogis veſtris: et
perſeq̇mini de ciuitate in ci
uitatē: vt ꝯpleatis mēſuraz
patrū vr̄orū. Tu. Rez. Impij
ſup iuſtū iacturā fecerūt vt
eum morti traderēt. At ille
gaudens ſuſcepit lapides vt

mereret accipe coronā gl'ie. ℣ſus. Continuerunt aures ſuas ⁊ impetū fecerunt vnanimes in eum. At. Lectio. x.

SImulq; ob hu a iuxta apl'm ſcribētē ad chorinthios varia dona eſſe diſcipulorum xp̄i: alios pphetas q̄ ventura p̄dicāt: alios ſapientes q̄ nouerint qñ debeant proferre ſermonē: alios ſcribas in lege doctiſſimos: ex q̄bus lapidatus eſt ſtephanꝰ/ paulꝰ occiſus/ petrus crucifixus: flagellati i actibus aplorū diſcipuli: et pſecuti ſūt eos de ciuitate i ciuitatē/ expellentes de iudea vt ad gētium pplm trāſmigrarēt. ¶ Ut veniat ſup vos oīs ſanguis iuſtus q̄ effuſus eſt ſup terrā: a ſanguine abel iuſti vſq; ad ſanguinez zacharie filij barachie: quē occidiſtis inter tēplū et altare. De abel nulla eſt ambiguitas qui is ſit: quē cayn frater occidit. ¶ Juſtꝰ autē nō ſolū ex dn̄i nūc ſentētia/ ſʒ ex geneſis teſtimonio cōprobat: vbi accepta a deo eiꝰ narrant munera. Tu. ℟. Stephanꝰ ſeruus dei quem lapidabāt iudei/ vidit celos aptos vidit ⁊ introiuit. Beatus hō cui celi patebant. ℣. Stephanus autē plenꝰ gratia ⁊ fortitudine faciebat pdigia et ſigna magna in populo. Beatus. Lectio. xj.

QUerimꝰ q̄s ſit iſte zacharias/ filius barachie: q2 multos legimus zacharias. Et ne libera nobis tribuat errorꝫ facultas: additū eſt quē occidiſtis int tēplū et altare. Jn diuerſis diuerſa legi: et debeo ſingulorū opiniones exponere. Alij zachariā filium barachie dicūt/ q̄ in duodecim pphetis vndecimꝰ eſt patriſq; in eo nomē cōſentit: ſed vbi occiſus eſt inter tēpluz ⁊ altare ſcriptura non loquit: maxie cum tēporibꝰ eiꝰ vix ruine tēpli fuerint. Alij zachariam patrē iohānis baptiſte intelligi volūt: ex q̄buſdam apocriforū ſomnijs approbātes q pterea occiſus ſit: q ſaluatoris p̄dicarit aduentum. Et hoc q2 de ſcripturis non habet auctoritatez: eadem facilitate contemnitur/ qua probat. Tu autem. ℟em. Patefacte ſunt ianue celi chriſti martyri beato ſtephano. Qui in numero ſanctorū inuentꝰ eſt primus/ ⁊ ideo triūphat in celis coronatus. ℣. Uidit btūs ſtephanꝰ celos

aptos/vidit ꝛ itroiuit. Qui.
ALij iſtū voluñt (Lc. xij. eſſe zachariā q̄ occiſus eſt a ioas rege iude iter tēplū ꝛ altare: ſicut regnorū narrat hyſtoria. Sed obſeruādū ꝙ ille zacharias nō ſit filius barachie: ſed filius ioiade ſacerdotis. Vñ et ſcriptura refert. Nō fuit recordatus ioas prīs eiꝰ ioiade: q̄ ſibi feciſſʒ bona. Cū ergo zachariā teneamꝰ et occiſionis ꝯſentiat locus: q̄rimus quare barachie filiꝰ dicat̄ et nō ioiade. Barachias in lingua nr̄a bn̄dictus dn̄i dicit̄: et ſacerdotis ioiade iuſtitia hebreo noīe demōſtrat̄. In euāgelio quo vtunt̄ nazarei pro filio barachie filiū ioiade ſcriptū repimus. Simpliciores frēs inter ruinas tēpli ꝛ altaris ſiue in exitibus portarū/ q̄ ſiloam ducunt rubra ſaxa mōſtrantes: zacharie ſanguīe putāt eſſe polluta. Non ꝯdēnamus errorē: q̄ de odio iudeoꝝ ꝛ fidei pietate deſcēdit. Tu. Re. Sctē dei precioſe ꝓtomartyr ſtephane qui virtute charitatꝭ circūfultus vndiqʒ dominū ꝓ inimico exoraſti populo: Fūde preces ꝓ deuoto tibi nunc collegio. V. Ut tuo ꝓpitiatus intuētu dn̄s nos purgatos a pctō iungat celi ciuibus. Fūde. Sequētia ſancti euāgelij ſcḋm mat. Cp. xxiij.
IN illo tpē: Dixit ieſꝰ turbis iudeoꝝ et principibꝰ ſacerdotuʒ. Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas et ſapiētes ꝛ ſcribas: ꝛ ex illis occidetis et crucifigetis/ et ex eis flagellabitis in ſynagogis vr̄is: ꝛ pſeq̄mini de ciuitate in ciuitatē/ vt veniat ſup vos oīs ſanguis iuſtus q̄ effuſus eſt ſup terrā a ſanguine abel iuſti vſqʒ ad ſanguinem zacharie filij barachie quē occidiſtis inter templū ꝛ altare. Amen dico vobis: veniēt hec oīa ſup generationē iſtā. Hieruſalē hieruſalē que occidis ꝓphetas et lapidas eos qui ad te miſſi ſunt: quotiēs volui congregare filios tuos/ queādmodū gallina cōgregat pullos ſuos ſub alas et noluiſti. Ecce relinquet̄ domus vr̄a deſerta. Dico enī vobis: nō me videbitis āmodo/ donec dicatis. Bn̄dictus q̄ venit i noīe dn̄i. Amen. hyꝰ. Te decet laus. vrs̄ do. j. adue. oꝝ. Da nobis dn̄e. vrs̄ in. j. veſ.
¶ Ad lau. an. Cū aūt eſſet ſtephanus plenꝰ ſpū ſctō/ in

tẽdẽs i celũ vidit gloriã dei
ɛ ieſũ ſtãtẽ ad dexterã pr̃is
p̃.xcij.Dñs re.f.xxxij.Cap̃.
S Tephan⁹ ple= (ac.vj.
nus gr̃a ɛ fortitudĩe:
faciebat ꝓdigia ɛ ſigna ma
gna in pplo. Deo g̃. R̃.bre.
Letabitur iuſt⁹.vt s̃ de vno
mar.fo.ix.hy⁹ Sctẽ dei p̃ci
oſe.fo.lxvj.℣.Juſtus vt pal.
Ad bñ⁹.ã. Patefacte ſũt ia
nue celi xp̃i martyri ſtepha
no:q̃ i numero ſctõꝝ inuent⁹
eſt p̃im⁹:et ideo triũphat i
celis coronat⁹ all'a.Or̃.vt s̃
in primis veſ.poſt Bñdica=
m⁹. Cõme.j. de natiui. Se=
cũda de do.ſi fuerit. ℭ Ad
j.ã.Lapidabãt iudei ſtepha
nũ iuocãtẽ et dicẽtẽ dñe ie=
ſu accipe ſpiritũ meũ.ℭ Ad
iij.ã. Adheſit aĩa mea poſt
te q̃a caro mea lapidata eſt
ꝓ te de⁹ me⁹.Cap̃.Stepha
nus ple.vt i laud.Or̃o. Da
nobis dñe vt in p̃mis veſ.℣.
Gl̃ia et honore.ℭ Ad.vj.ã
Poſitis autez genibus cla=
mauit voce magna dicẽs ſte
phanus dñe ieſu ne ſtatuas
illis hoc peccatũ. Cp̃.ac.vij
C Um eſſet ſtephanus
plen⁹ ſpũ ſãcto itẽdẽs
in celũ vidit gloriã dei: et ie
ſũ ſtantẽ a dextris et ait: ec
ce video celos aptos: ɛ filiũ
hoĩs ſtãtẽ a dextris ꝟtutis
dei.Deo g̃. ℣ſ⁹.Poſuiſti do.
O Mñps ſẽpiťne Or̃o.
de⁹ q̃ primitias marty
rum:i beati leuite ſtephani
ſãguĩe dedicaſti:tribue q̃s:
vt pro nobis ĩteruentor exi=
ſtat:q̃ pro ſuis etiã pſecuto=
ribus exorauit. Et fa:ꝑ do.
ℭ Ad.ix.ã.Stephan⁹ vidit
celos aptos:vidit et introi=
uit:btũs hõ cui celi patebãt
M Urauer̃t (Cp̃.ac.viij
ſtephanũ viri timora=
ti: et fecerunt planctuz ma
gnum ſuper eũ.Deo gra. ℣.
Magna eſt. Oratio.
P Reſta q̃s omp̃s de⁹:
vt beat⁹ ſtephan⁹ leui
ta magnific⁹ ſicut ãte alios
imitator dñice paſſionis et
pietatꝭ enituit ita ſit noſtre
fragilitatis prõpt⁹ adiutor
Et fa: Per eund.In.ij.veſ.
ſuper pos.j.iiij.ã.de primo
noc.Cap̃.R̃.hy⁹.℣⁹.et or̃o
vt in laud.Ad m̃gt.ã.Jntu
ens in celũ beatus ſtepha=
nus vidit gloriã dei ɛ ait:ec
ce video celos aptos: ɛ filiũ
hominis ſtãtẽ a dextris dei
ℭ In natali beati iohannis
apli et euãgeliſte. Ad pri=
mas veſ.Cõ.cũ ſequenti ã.
Ualde honorãdus ẽ btũs io
hãnes:q̃ ſupra pect⁹ dñi i ce

na recubuit. ꝟ. Nimis ho.
Ecclesiā tuā (Or.
dn̄e benign⁹ illu=
stra: vt beati iohīs
euāgeliste illumia
ta doctrinis: ad dona peruenī
at sempiterna. Et fa: Per d.
Scd̄a ꝯmc. ď natiui. Tertia
de dn̄ica si fuerit ¶ Inuit.
Adorem⁹ regē apostolorū.
Qui ꝑuilegio amoris iohā=
nē dilexit aplm̄. ps. Venite.
hy⁹. Exultet celū. f. lxv. In
pmo noc. ā. Johānes apo=
stol⁹ et euangelista ꝟgo est
elect⁹ a dn̄o: atqꝫ inter cete=
ros magis dilect⁹. ps. xviij.
Celi enarrāt. fol. vj. ān. Su
pra pect⁹ dn̄i iesu recūbens
euāgelij fluēta de ipso sacro
dn̄i pectoris fonte potauit.
ps. xxiij. Dn̄i est ter. f. vij. ā.
Quasi vnū de padisi flumi=
nib⁹ euāgelista iohēs vbi dei
grām in toto terrarum orbe
diffudit. ps. xxxij. Exultate
iu. f. xj. ā. In feruētꝫ olei do
liū missus iohēs apl's diuia
se ptegēte grā illesus exiuit
p. xxxiij. Bn̄dicā do. f. xj. ān.
Propt insupabilē euāgeli=
zandi ꝯstātiā exilio relegat⁹
diuie visiōis ⁊ allocutionis
meruit crebra ꝯsolatiōe re=
leuari. p. xliiij. Eructauit. f.
xv. ān. Qui vicerit faciā illū
colūnā meā in templo meo
dicit dn̄s. ps. xlvj. Oēs gē=
tes. f. xvj. ꝟ. In oēꝫ t. Lec. j.
Ex homel. venera. be. pbrī
sup euāge. Dixit ies⁹ petro.
Otū noui vr̄e fratni=
tati qs sit ille discipu
lus quē diligebat ies⁹: iohēs
videlicꝫ ip̄e: cui⁹ hodie nata
licia festa celebram⁹: q hoc
scripsit euāgeliū: ⁊ iō psonā
suā maluit indicijs rerū ac=
cidentiū q̄ ꝓprio designare
vocabulo. ¶ Diligebat aūt
eū iesus nō exceptis ceteris
singularit solū sꝫ p̄ ceteris
quos diligebat familiarius
vnū: quē specialis preroga
tiua castitatꝭ ampliori dile=
ctiōe fecerat dignū. Oēs qp
pe se diligere pbat: qb⁹ an̄
passionē loquit. Sicut dile=
xit me pat: ⁊ ego dilexi vos:
manete i dilectiōe mea. Tu.
℟. Valde honorand⁹ ē bea=
tus iohēs q supra pect⁹ dn̄i
in cena recubuit. Cui xp̄s in
cruce mr̄em ꝟginē ꝟgini cō
mēdauit. ꝟ. Mulier ecce fi
lius tu⁹: ad discipulum aūt
ecce mater tua. Cui. Lec. ij
Sed hunc pre omnib⁹
diligit: qr ꝟgo elect⁹
ab ip̄o: ꝟgo i euum pmāsit.
Tradūt nāqꝫ hystorie q eū
de nuptijs volentem nube=

re vocauerit: et ꝓpterea quē a voluptate carnali retraxe rat: potiore ſui amoris dul cedine donauit. ¶ Deniqꝫ huic moriturus ī cruce ma trem ſuā cōmendauit: vt vir ginem virgo ſeruaret: et ipſo poſt mortē et reſurrectionē celos aſcendente: non deeſ ſet eius genitrici fili⁹: cuius caſta vita caſtis eius tueret obſeqꝫs. ℟. In illo die ſuſ cipiā te ſeruum meū: et po nā te ſicut ſignaculū in con ſpectu meo. Qm̄ ego elegi te dicit dn̄s. ℣. Eſto fidelis vſqꝫ ad mortē et dabo tibi coronā vite. Qm̄. Lectio. iij.

Ponit ꝛ aliđ ſue pſone btūs iohēs īdicium: ſub iūgēs: q ꝛ recubuit in ce na ſupra pect⁹ eius et dixit: dn̄e qs eſt q̄ tradet te: Hoc quđ geſtū ſit ſuperiora huius euāgelij loca pleni⁹ oñdūt: q2 videlicet ī cena quam vlti mā añ paſſionē ſuā cū diſci pulis ſaluator habuit: ī qua coꝝ pedes lauit: eiſqꝫ corpis ꝛ ſāguīs ſui tribuiſti myſte ria celebrāda: diſcipul⁹ quez diligebat ieſ⁹ ſupra pectus ei⁹ recubuerit. ¶ Et cū dixiſ ſet eis amē amē dico vobꝫ q2 vnus ex vobis me tradet: re ſpondit ille diſcipul⁹ innuē te petro vt iterrogaret ꝛ di ceret ei. Dn̄e qs ē: At dn̄s ille eſt inqt: cui ego intinctū panē porrexero. Tu aūt. ℟. Qui vicerit faciā illū colū nā ī templo meo dicit dn̄s. Et ſcribā ſup eū nomē meū ꝛ nomē ciuitatꝫ noue hierlꝫ ℣. Vincenti dabo edere de li gno vite qđ eſt in paradiſo dei mei. Et. Lectio quarta.

Quod aūt diſcipul⁹ ille ſupra pect⁹ magrī re cubuit: nō preſentꝫ ſolūmo do dilectiōis ſꝫ ꝛ futuri erat ſignū myſterij. ¶ Figuraba tur eteni iā tūc euāgeliū qđ idē diſcipulus erat ſcriptu rus vberi⁹ atqꝫ alti⁹ ceteris ſacre ſcripture paginis: ar chana diuine maieſtatꝫ eſſe cōprehenſuꝝ. Qr eīn in pe ctore ieſu ſunt oēs theſauri ſapiētie et ſciētie abſcōditi: merito ſupra pect⁹ ei⁹ recu bat: quē maiore ceterꝫ ſapiē tie ꝛ ſciētie ſingularꝫ mune re donat. ¶ Ceteros qppe euangeliſtas nouim⁹ plura de miraculis dn̄i ſaluatoris pauciora de diuinitate locu tos: iohēs autē ppauca de humanis ſcribēs actib⁹ po tius ſe exponēdis diuine na ture indidit archanis: patē ter inſinuās quāta de pecto

re ieſu flueñta doctrine cele
ſtis q̄ nobis ructaret hauſe
rit. ℟ Ecce puer me⁹ quem
elegi dicit dñs: elect⁹ meus
Cōplacuit ſibi in illo anima
mea. ℣ Ponam ſpm̄ meū ſup
eū iudiciū gentib⁹ nūciabit
Cō. ¶ In .ij. noc. ſup ps a.
Spū ſapientie ſalutaris re=
pleuit eū dñs et intellect⁹.
ps. lx. Exaudi de⁹ dep. f. xxi
a. Cibauit eū dñs pane vite
⁊ aqua ſapiētie potauit euz.
p. lxiii Exaudi de⁹ ora. f. xxi
an Dedit illi dñs claritatē
eťnā ⁊ noīe eterno heredita
uit illū. p. lxiiij. Te decet. f.
xxi. ā. Iſte ē iohēs cui xp̄s i
cruce matrē v̄ginem v̄gini
ↄmēdauit. p. lxxiiij. Cōfite=
bimur. f. xxvi. ān. Dixit dñs
mr̄i ſue mulier ecce fili⁹ tu⁹
ad diſcipulū aūt ecce mať
tua all'a. p. xcvi. Dñs reg̃. ex
ul. f. xxxiiij. ā. Ponā te ſigna
culū dicit dñs in conſpectu
meo ſemp qm̄ elegi te. ps.
xcviij. Dñs re. iraſ. f. xxxiiij.
℣⁹. Cōſtitues eos p̄ncipes.

SEquiť. Huc ğ cū (l. v.
vidiſſet petr⁹: dixit ie
ſu. Dñe: hic āt q̇d? Q̄r ſe bea
tus petr⁹ audierat p paſſio=
nē cruc̄ clarificaturū eē de
um: voluit etiā de fratre et
condiſcipulo cognoſcē: qua
eēt ip̄e morte ppetuā tranſi
tur⁹ ad vitaz. Dicit ei ieſus.
Sic eū volo manere: donec
veniā. Quid ad te? Tu me
ſequere. Nō inquit p paſſio
nē martyrij eū volo cōſūma
ri: ſed abſq̧ violentia pſecu=
toris: diē expectare nouiſſi
mū: qñ ipſe veniens eū i eter
ne māſionis beatitudinē re
cipiā. Et q̇d hoc ad te? Tu
tātū crucis patibulū ſubeū=
do mea te veſtigia ſeq̄ debe
re memēto. Tu. ℟. Hic eſt
beatiſſimus euangeliſta et
apl'us iohānes. Qui p̄uile=
gio amoris p̄cipui ceteris
altius a dño meruit honora
ri. ℣. Hic ē diſcipul⁹ ille quē
diligebat ieſ⁹: q̇ ſupra pect⁹
dñi i cena recubuit. Qui p̄.

ET q̇dē hāc dñi (l. vi.
reſpōſionē fr̄es tūc tē
por̄ ita tractabāt q̄ſi iohan
nes nūq̄ eēt moritur⁹: q̄ nō
ita eſſe intelligēdū ip̄e iohā
nes admonere curauit Qui
cū p̄miſiſſet exiſſe ſermonez
iſtū inť fratres quia diſcipu
lus ille nō moriť: ſolleřť ad
iecit atq̧ ait. Et nō dixit ei
ieſus nō moritur: ſed ſic eū
volo manere donec veniam:
q̇d ad te? Tu. ℟. Iſte ē iohā
nes q̄ ſupra pect⁹ dñi in ce=
na recubuit. Beat⁹ apl's cui

reuelata ſũt ſecreta celeſtia ℟. Ecce puer me⁹ quẽ elegi dicit dñs poſui ſup eũ ſpiritũ meũ. Beat⁹. Lectio. vij.

Non ergo putandũ qꝛ diſcipulus ille nõ ſit mortu⁹ in carne qꝛ nec dñs de illo hoc futurũ ꝑdixit: et pſalmiſta ait: q̃s eſt hõ q̃ viuit et nõ videbit mortẽ: ſꝫ ita potius intelligẽdũ ꝙ ceterꝭ diſcipulis xp̃i p paſſionẽ cõſũmatis: ip̃e i pace eccleſie aduẽtũ ſue vocationis expectauerit Et hoc ẽ q̃d ait dñs ſic eũ volo manere donec veniã: nõ qꝛ nõ et ipſe multos antea labores ꝑſſuraſq; malorũ tolerauerit: ſed qꝛ vltimũ in pace ſeniũ finierit: vt pote eccleſijs xp̃i per aſiam quã regebat iã longe lateq; fũdatis. Tu. ℟. Diligebat autem eũ ieſus: qm̃ ſpeciali ꝓrogatiua caſtitatis ãplioꝛi dilectiõe fecerat dignũ. Qꝛ ꝟgo elect⁹ ab ip̃o ꝟgo i euũ ꝑmanſit. ℣. In cruce deniq; moriturus huic mr̃ẽ ꝟginem ꝟgini ꝯmẽdauit. Qꝛ. lc. viij.

Nam et in actib⁹ apl'orũ cũ ceterꝭ apl'is flagellat⁹ iuenit qñ ibãt gaudẽtes a cõſpectu cõcilij: qm̃ digni habiti ſũt pro noĩe ieſu ꝯtumeliã pati: et a domiciano ceſare in feruẽtis olei doliũ miſſ⁹ i eccl'iaſtica narrat hyſtoria: ex quo tñ diuina ſe ꝓtegẽte gr̃a tã intact⁹ exierat ꝙ fuerat a cõcupiſcentie carnalis corruptione extrane⁹. Nec m'lto poſt ab eo dẽ pricipe ꝓpt' inſupabilẽ euãgelizãdi cõſtãtiã i pathmos iſulã exilio relegat' vbi humano licet deſtitut⁹ ſolatio: diuine tñ viſionis et allocutionis meruit crebra ꝯſolatiõe releuari. Tu. ℟. Vox tonitrui tui de⁹ in rota iohãnes eſt euãgeliſta mũdi per ãbitũ ꝑdicãs lumẽ celicũ q̃ triũphãs rome. Lauit i vino ſtolã ſuã: ꝛ i ſãgui'e oliue palliũ ſuũ. ℣. Victo ſenatu cum ceſare ꝟgineo corpe tripudiat i igne. Lauit i. Gl'ia pr̃i et fi. et ſpi. ſanc. ſi. e. i p. Lauit i. ¶ In. iij. noc. ãn. Exijt ſmo int' fr̃es ꝙ diſcipul⁹ ille nõ morit' ꝛ nõ dixit ieſ⁹ qꝛ nõ morit' ſꝫ ſic eũ volo manere donec veniã. Cãti. Vos ſcti do. fo. lix. ℣. Dediſti heredi. Lec. ix. l. ſ. euã' ſ. io. Cõ. vlt.

In illo tp̃e: Dixit ieſ⁹ petro. Seq̃re me. Et re. Home. ve. be. pbri: d e. l.

Lectio ſcti euangelij q̃ nobis lecta eſt fr̃es mei tanto maioꝛi a nobis intẽtiõe de-

bet per ſingula ỽba pẽſari⁊ quanto magna gratie ſupne dulcedine tota redundat.

¶ Cõmendat eni nobis beatiſſimus euãgeliſta et apoſtol⁹ iohãnes puilegiũ amoris precipui quo ceteris amplius meruit honorari a domino⁊ cõmẽdat teſtimoniuz euãgelice deſcriptionis qd veritate diuina ſubnixũ nullus fideliũ dubitare pmittitur⁊ ꝯmẽdat placidã ſue carnis abſolutionẽ quam dño ſpecialit̃ ſe viſitãte pcepit. ℟. Hic eſt diſcipul⁹ q̃ teſtimoniũ phibet de his et ſcripſit hec. Et ſcimus qꝛ veruz eſt teſtimoniũ ei⁹. ✱ Qui teſtimoniũ phibuit verbo dei: et teſtimoniũ ieſu xp̃i quecũ꜃ vidit. Et ſcim⁹. Lectio .x.

SEd vt pfecte lectiõis hui⁹ principia ꝯſidera re valeam⁹⁊ libet ſuperiora parũp attẽdere. Apparuit dñs poſt reſurrectionez diſcipulis ſeptẽ: int̃ quos erãt petr⁹ et iohãnes: fruſtra in piſcãdo tota nocte laborantib⁹ ⁊ ſtãs in littore copioſa rete eorũ piſciũ multitudine impleuit: moxꝗ egreſſos ad terrã iuitauit ad prãdiũ.

¶ Et inter prãdẽdũ t̃tio petrũ an ſe amaret interrogauit⁊ ac tertio amorẽ ꝯfitẽti qꝛ ter euz negauerat: ei tertio paſcẽdas ſuas oues ꝯmiſit: ac deide qꝛ p earũdẽ oiũ: id ẽ aiaꝝ fideliũ cura paſtorali vſꝗ ad martyriũ crucis eſſet peruẽturus intimauit dicens. Amẽ amẽ dico tibi cũ eſſes iunior cingebas te: et ambulabas vbi volebas⁊ cũ autem ſenueris extẽdes manus tuas ⁊ ali⁹ te cinget: et ducet quo tu nõ vis. Tu. ℟. Virgo eſt electus a dño atꝗ inter ceteros magis dilectus: q̃ ſupra pectus eius recũbens euangelij fluenta de ipõ ſacro dñici pectoris fonte potauit et Verbi dei gratiam in toto terrarũ orbe diffudit. ✱ Quaſi vnũ ex paradiſi flumib⁹ euãgeliſta iohãnes. Verbi. Lectio .xi.

IN manuũ nãꝗ extẽſione deſignauit ꝙ per mortẽ cruc꜠ martyrio coronãdus⁊ i cinctiõe alteri⁹: ꝙ vinciẽd⁹ a pſecutore: i ductu q̊ nõ vellet ꝙ tormẽta paſſionis contra volũtatẽ eſſet paſſurus humane fragilitatis. Sed ne forte grauis videret̃ petro predicta a dño paſſio crucis: hanc confeſti ſuo lenire curauit exemplo⁊ vt cruciatũ martyrij eo leui

us ferret: quo ſe meminiſſet
ſimilē ſuo redēptori accipe
re mortis ſentētiam. Poſtq̄
eni ſignificauit ei qua morte
clarificaturus eſſet deum:
protinꝰ adiūgit qđ in huius
capite lectionis audiuimus
Et dicit ei. Seq̄re me? Ac
ſi apte dicat. Quia ipe priꝰ
pro tua redemptiōe crucis
ſuppliciū ſubire non timui:
cur tu pro ꝯfeſſiōe mei nois
crucē pati formides? Qui
eo glorioſiore palma marty
rij clarificaberis: quo i hac
promerēda magiſtri iter ſe-
queris. Tu. ℟. Cibauit euz
dñs pane vite et intellectꝰ
et aqua ſapientie ſalutaris
potauit eū. Et exaltauit eū
apud proximos ſuos. ℣. In
medio eccleſie apuit os eiꝰ
et ipleuit eū dñs ſpū ſapiē
tie et itellectꝰ. Et ex. lc. xij.

IAm vero ab euangeli
ſta non ſubdit: q̇d poſt
hec dicta dñs et diſcipuli fe
cerit: ſed in eo tñ innuit qđ
ſubiūgit. Cōuerſus petrus
vidit illū diſcipulū quē dili
gebat ieſus ſequētē. Patet
nāq; q2 cū dixiſſet petro: ſeq̄
re me: id eſt crucē patiendo
imitare: ſurrexit de loco con
uiuij: et abire iā cepit. Secu
tus eſt aūt eū petrꝰ etiā iceſ-
ſu pedū: cupiēs implere qđ
audiuit ſeq̄re me. Secutꝰ ē
aūt et ille diſcipulꝰ quē dili
gebat ieſus. Neq; eni arcen
dū ſe a conſectatu xp̄i puta
bat: q̇ nō minori ſe gr̄a dile-
ctionis a xp̄o cōplexū noue
rat. Neq; icredibile eſt ideo
vtrūq; diſcipulū corporali
greſſu veſtigia dñi ſecutuz:
q2 necdū itellexerāt q̇d ſigni
ficauerit i eo ꝙ petrū ſe ſeq̇
p̄cepit. Tu. ℟. In medio ec
cleſie aperuit os eiꝰ. Et iple
uit eū dñs ſpū ſapiētie et in
tellectꝰ. ℣. Iocūditatē et ex
ultationē theſaurizauit ſup
eū. Et iple. Se. ioħ. Ch. xxj.

IN il. tpe. Dixit ieſꝰ pe
tro. Seq̄re me? Et cō
uerſus petrꝰ vidit illū diſci
pulū quē diligebat ieſus ſe
quētē: q̇ et recubuit in cena
ſupra pectꝰ eiꝰ: et dixit: dñe
q̇s ē q̇ tradet te? Hūc ergo
cū vidiſſet petrꝰ: dicit ieſu.
Dñe: hic aūt q̇d? Dicit ei ie-
ſus. Sic eū volo manere: do
nec veniā. Quid ad te? Tu
me ſeq̄re. Exiuit ergo ſmo
iſte int̄ fr̄es: q2 diſcipulꝰ ille
nō morit̄. Et non dixit ieſus
nō morit̄: ſed ſic eū volo ma-
nere donec veniaz: q̇d ad te?
Hic eſt diſcipulꝰ ille q̇ teſti-
moniū p̄hibet de his: ⁊ ſcri-

pſit hec. Et ſcim⁹/q2 verũ ē: teſtimoniũ ei⁹. Amē. Oro Eccl'iā tuam. vtā. in. i. veſ. ❡ Ad l'ā. Ecce puer meus elect⁹ quē elegi: poſui ſup eũ ſpm̃ meũ. p. xcij. Dñs re. fol. Qui ti (xxxii. Cō. ec. xv met deũ faciet bona: ⁊ q̇ ꝯtinēs ē iuſtitie apphen det illā: et obuiabit illi quaſi mr̃ honorificata. Deo grās Rr. bre Cōſtitues. i cōi aplo rũ fol. ij. hy⁹. Solēnis dies. f. lxvj. ℣. Nimis hono. Ad bñ⁹. ā. In medio eccl'ie ape-ruit dñs os ei⁹: et ipleuit eũ ſpiritu ſapiētie et intellect⁹ all'a. oro. Eccleſiā. vtā. poſt Bñdica. i. cō. de natiuitate. ij. de dñica ſi fuerit. ❡ Ad. i ā. Hic eſt diſcipul⁹ ille q̇ te-ſtimoniũ phibet de his: ⁊ ſci mus q2 verꝫ ē teſtioniũ eius ❡ Ad. iij. ā. Miſit dñs ma-nũ ſuā ⁊ tetigit os meũ ⁊ re pleuit illd. Cō. ⁊ orꝫ vt i lau. ℣. In oēꝫ ter. ❡ Ad. vj. ān. Sũt de hic ſtātib⁹ q̇ non gu ſtabũt mortē: donec videāt filiũ hoīs i regno ſuo. Cap. In medio ec- (ec. xv. cleſie aperiet os ei⁹: ⁊ iplebit eũ dñs ſpũ ſapiētie ⁊ itellect⁹: ſtola gl'ie veſtiet eũ. Deo grās. ℣. Cōſtitues eos. Oro. ad. vj. vtā in cōi

de euāgeliſtis. ❡ Ad. ix. ān Johēs aũt apl's ✠go eſt ele ct⁹ a dño: atqꝫ int celos ma gis dilect⁹. Cap. Eccle. xv. Iocũditatē ⁊ exulta-tioneꝫ theſaurizabit ſup eũ: ⁊ noie etno heredi-tabit illuꝫ dñs de⁹ nr̃. Deo gra. ℣⁹ Dediſti. Oro vtā in cōi de euāgeliſtis. ❡ In. ij. vē. ſup ps. i. iiij. ā. de. i. noc. Cp. Rr. hy⁹. ℣. et oro vt in l. Ad mḡt. ā. Iſte eſt iohēs q̇ ſupra pectus dñi recubuit: btũs apl's cui reuelata ſunt ſecreta celeſtia all'. ❡ In na tali ſctoꝝ inocentiũ. Ad. i. vē. cō. cũ ſeq̄nti ā. O q̄ glo-rioſũ ē regnũ i q̇ cũ xp̄o gau dent inocētes: amicti ſtolis albis ſequũt agnũ quocũqꝫ ierit. ℣. Glorioſus de⁹. Orō. Deus cui⁹ p̄coniuꝫ innocētes marty-res: nō loquēdo ſꝫ moriēdo ꝯfeſſi ſũt omnia in nobis viciorũ ma-la mortifica: vt fidē tuā quā lingua nr̃a loquit etiā mori-bus vita fateat. Et fa ꝑ do. Scda cōme. de natiuita. ter tia de do. ſi fuerit. ❡ Inuit. Regē regũ dñꝫ venite ado-rem⁹. Q2 ipe ē coroā ſctoꝝ innocentũ. ps. Venite. hy⁹. Eterna chriſti mu. In his

paſſa. Te nūc re. f. lxv. In
j. no. ā. Secꝰ decurſꝰ. cū reℓ.
vt i cōi martyꝝ vbi. ibid. f. c. j.
Sermo beati ſeueriani epi.
ʒ ZElus quo tēdat/ quo
ꝓſiliat liuor / inuidia
quo feratur: herodiana ho=
die patefecit imanitaſ. Que
dū tp̄alis regni emulat an=
guſtias: eterni regis ortum
molit extinguere. ¶ Tunc
herodes inq̇t vidēs ꝙ illuſꝰ
eſſet a magꝭ/ miſit i bethleē:
⁊ occidit oēs pueros q̇ erāt
in ea ⁊ in oībꝰ finibꝰ eius. Ui=
dēs quia illuſus eſſet a ma
gis. Dolet ipietas ſe eē illu
ſam: delatā ſe crudelitas fu
rit/ fremit doloſitas ſe dece=
ptā: ⁊ i ſe fraus reuerſa col=
lidit. Tu. ℞. Sub altari dei
audiui voces occiſorū dicē=
tiū/ quare nō defendis ſan=
guinē nr̄m/ ⁊ acceperūt diui
nū reſpōſuz. Adhuc ſuſtine
te modicū tp̄s donec ipleat
numeruz fratrū vr̄oꝝ. ℣. Et
date ſūt illꝭ ſingule ſtole al=
bez dictū ē eis. Adhuc. r. ij.
HErodes ſtridet: cadēs
in laqueū quē tetēdit
Hinc iniq̇tatē quā ꝯſiderat
euaginat: de fide perfidie ſu
mit arma: terreno querit fu
rore/ quē natū celitꝰ non cre
dit. Ad ſinꝰ matrū militū co
git caſtra: int vbera arcē pie
tatis oppugnat. ¶ In tene=
ris vberibꝰ ferrū durat: lac
fundit añꝙ ſanguinez. Dat
añ mortē ſentire ꝙ vitā: tene
bras ingerit intrātibus lucē
Tu. ℞. Effuderūt ſanguinē
ſctōꝝ velut aquam in circui
tu hierl̄m. Et nō erat q̇ ſepe
liret. ℣. Poſuerūt mortalia
ſuoꝝ tuoꝝ eſcas volatilibꝰ
celi carnes ſctōꝝ tuoꝝ be
ſtijs terre. Et nō. Lectio. iij
SIc agit mgr̄ mali/ mi
niſter doli: ire artifex
ſuctor ſceleris/ ipietatis au
ctor: pietatis predo/ inimicꝰ
innocētie/ hoſtꝭ nature: ma=
lꝰ oībꝰ: ſuis peior: peſſimꝰ ſi=
bi. Quē xp̄s nō vt euaderet
ſꝫ ne videret aufugit. ¶ He
rodes in altū tendens cadit
ab alto: celū pulſans intrat
ꝓfundū. In ſe vadit cum va=
dit i deū: ſe occidit q̇ vitā co
nat occidere: qꝛ cape non po
teſt ꝑditionē ſalꝰ: occiſiōem
vita: eternitas finē. O ambi
tio ꝙ ceca ſemꝑ: o ꝙ preſum
ptio peſſia: o ꝙ ꝑdit ꝯceſſa
q̇ incōceſſa captat. Tu. ℞. ʒ.
Adorauerūt veīētē i ſcl'a ſclo
rū. Mittētes coronas ſuas
añ thronū dn̄i dei ſui. ℣. Et
ceciderūt i ꝯſpectu throni i
facies ſuas ⁊ adorauerūt vi

mentē in ſcl'a. Mit. Lctō. iiij
HErodes obſidens kre
nū regnū ipugnat ce=
leſte: terrenis inhiās irruit
in diuina: ipamq́ꝫ pietatē iſe=
ctat. Audierat natū regem:
deſtinatus ad ſcel⁹/ad pia=
culum ꝓ̄pt⁹/ parat⁹ ad cri
men: cauſas innocētie nō re
quirit. Ejus abnegat: con
fundit faſq́ꝫ nephaſq́ꝫ. Cui
neq̇tia eſt ſodalis: cui odio=
ſa eſt eq̇tas: iniq̇tas ſꝑ ami=
ca. Qui cedibus viuit: qui ſe
munit ſanguīe: q̇ crudelitati
bus ſeuit: cui de timore ſtat
totum: de amore nihil ꝯſtat
℟. Iſti ſūt ſcti q̇ paſſi ſūt ꝓ=
pter te dñe/ vindica eos. Et
clamāt ad te q̇tidie. ℣. Vin=
dica dñe ſāguinē ſctōꝝ tuo=
rū q̇ effuſ⁹ eſt. Et cla. ¶ In
ij. noct. a. Sctis q̇ ītra. cum
reſ. vt in cōi. fol. vj. Lctō. v.
HErodes xp̄m ſic cec⁹
gladijs querit: inueſti
gat cruore: crudelitate rima
tur. Succeſſorē timēs: iceſ=
ſit in auctorem. Premit ino
centes: volens innocentiaꝫ
deperire. Innocentis cau=
ſam: facit innocentium cri=
men. Munus nati natorum
vertit in penā. Auctoris or=
tum: orientium mandat oc=
caſum. Negociū ſaluantis:
ſaluandorū iubet eſſe diſcri
men. Quorum ligua tacuit
oculi nil viderunt/ nil audie=
rūt aures/ nil man⁹ fecerūt/
et quibus actus nullus eſt/
vnde culpe ſumpſerūt mor=
tē: q̇ viuere neſcierūt: Qui=
bus apud herodē hoc ſoluꝫ
fuit crimen ꝙ nati ſunt. ℟.
Cantabant ſancti canticum
nouū ante ſedem dei ⁊ agni
Et reſonabat terra ī voces
eoꝝ. ℣. Sub throno dei ſcti
clamabāt vindica ſanguinē
nr̄m deus nr̄. Et re. Lcō. vj
CHriſtus futuroꝝ pre
ſcius/ cōſcius ſecreto
rū cogitationū iudex/ menti
um perſcrutator: quare de=
ſeruit quos ſciebat queren=
dos propter ſe/ ꝓpter ſe no=
uerat occidendos: Natus
rex/ et rex celeſtis: quare ne
glexit milites inocētie ſue:
Coetaneū ſibi/ quare ꝯtem=
pſit exercitum: Quare cu=
nabulis ſuis deputatas ex=
cubias ſic reliquit: vt regeꝫ
ſolū queſiturus hoſtis totū
graſſaret in militē: Tu. ℟.
Ambulabūt mecū in albis
qm̄ digni ſunt. Et non dele=
bo nomina eoꝝ de libro vite
℣. Hi ſunt qui cū mulierib⁹
non ſunt coinquinati virgi=
nes enī ſunt. Et nō de. l. vij.

Fratres xp̄s nō deſpe
xit milites ſuos ſʒ ꝑ=
nerit/ q̄b⁹ añ dedit triū pha
re ꝙ viuere: quos fecit cape=
re ſine cōcertatiōe victoriaʒ:
quos donauit coronis añ ꝙ
mēbris: quos voluit v̄tutib⁹
vitia preterire: añ celū poſſi
dere ꝙ terrā. Premiſit xp̄us
milites ſuos nō amiſit: rece
pit ſuas acies nō reliq̄t. ℟.
Hi ſūt q̄ cū mulierib⁹ nō ſūt
coinq̄nati. Uirgines ei ſūt ⁊
ſequunt agnū q̄cunqꝫ ierit.
℣. Hi ſunt q̄ nō inq̄nauerūt
veſtimēta ſua. Uir. Lcō. viij.

Beati q̄s natoꝝ mar=
tyrio videm⁹ eſſe non
ſeculo: bti q̄ labores in req̄=
em/ i refrigeriū dolores: me
rores in gaudiū cōmutarūt.
Uiuūt viuūt: q: vere viuūt/
qui ꝑ xp̄o merentur occidi.
Bti ventres q̄ portauerunt
tales: btā vbera q̄ ſe talib⁹ i
fuderunt: btē lachryme q̄ ꝑ
talibus fuſe fletib⁹ grām ba
ptiſmatis ꝯtulerūt. Tu. ℟.
Ecce vidi agnum ſtantē ſu=
pra montē ſion/ ⁊ cū eo ſctō=
rū milia. Et habebāt nomē
ei⁹ ⁊ nomē prīs ei⁹ ſcriptū in
frōtib⁹ ſuis. ℣. Cātabāt ſcti
canticū nouū añ ſedē dei et
agni. Et. ¶ In. iij. noct. An.
Lauerūt ſtolas ſuas/ ⁊ cādi
das eas fecerūt i ſanguine
agni. Cañ. Uos ſcti. f. lix. ℣.
Exultēt iuſti. lc. ix. Lcō ſcti
euāgelij: ſm matthe. Cp̄. ij.

In illo tp̄e: Angel⁹ dñi
apparuit in ſōnis io=
ſeph dicēs. Surge ⁊ accipe
pueꝝ et mrēm ei⁹/ et fuge in
egyptū: ⁊ eſto ibi vſqꝫ dū di=
cā tibi. Et reł. Homel. vene=
ra. bede pbři: de eadem lec.

De morte precioſa marty
rū xp̄i innocētū ſacra eſt no=
bis fr̄es kmi euāgelij lectio
recitata: in q̄ tñ oīꝫ martyꝝ
precioſa ē mors deſignata.
Qđ eñi paruuli occiſi ſunt/
ſignificat ꝑ humilitatis me
ritū ad martyrij ꝑueniendū
gl̄iam: ⁊ q: niſi ꝯuerſus fue
rit q̄s ⁊ effectus vt paruul⁹:
non poſſit dare aīam ꝑ xp̄o.
¶ Qđ in bethleē ⁊ in oībus
finibus eius occiſi ſunt: oſtē
dit nō ſolū i iudea vñ eccłie
cepit origo: ſʒ ⁊ in oīb⁹ eiuſ=
dē eccłie finibus quacūqꝫ ꝑ
orbē diffuſa eſt ꝑſecutionem
ſeuiturā ꝑfidoꝝ: ⁊ patiētiaꝫ
pioꝝ eſſe coronandam. ℟.
Sub throno dei ſcti clama=
bant. Uindica ſanguinē no=
ſtrū de⁹ nr̄. ℣. Uidi ſub alta=
re dei aīas occiſoꝝ ꝑpt verbum dei qđ habebāt ⁊ clara
voce dicebāt. Uindica. lc. x.

Q Ui bini occiſi ſunt do-
ctrina ⁊ opatione pfe
ctos indicāt: q̄ vo infra ſim-
plices vł idiotas fidei tamē
non ficte ꝯſtantia fortes eq̄
denūciāt. ¶ Q̄d illi q̄dē oc-
ciſi ſunt/ſed xp̄s qui quere-
batur viuēs euaſit: inſinuat
corpora q̄dem ab ipſis poſſe
perimi: ſꝫ xp̄m ꝑ quo pſecu-
tio tota ſeuit nullatenus eis
vel viuētibꝰ vel occiſis poſ
ſe auferri: ſꝫ eos veracit ꝯte
ſtari/qꝛ ſiue viuimꝰ dn̄o viui-
mus: ſiue morimur dn̄o mo-
rimur. Siue eni viuimꝰ ſiue
morimur dn̄i ſumꝰ. Tu. Rꝫ.
Coronauit eos dn̄s corona
iuſtitie. Quia paſſi ſunt pro
dn̄o ⁊ ſequuntur agnum. ℣.
Lauerunt ſtolas ſuas ⁊ cā-
didas eas fecerūt in ſangui
ne agni. Quia. Lectio. xi.

Q Uod iuxta vaticiniū
hieremie vox in rama
id eſt ī excelſo audita ē plo
ratus ⁊ vlulatus: manifeſte
denunciat luctū ſctē eccł'ie
quo de iniuſta mēbrorū ſuo
rum nece gemit/ non vt ho-
ſtes garriunt/in vacuū cede
re/ſed vſq; ad ſoliū ſuperni
aſcēdere iudicis: ⁊ ſicut ꝓto
martyris abel/ita etiā ſāgui
nem ceterorum martyrū de
terra clamare ad dn̄ꝫ/ iuxta
illud viri ſapiētis. Nō deſpi
ciet preces pupilli: nec vidu
am ſi effundat loq̄lam gemi
tus. Nonne lachryme vidue
ad maxillā deſcendunt: ⁊ ex
clamatio eius ſup deducen-
tem eas: A maxilla ei aſcen
dunt vſq; ad celos: ⁊ dn̄s ex
auditor nō delectabitur i il-
lis. Tu. Rꝫ. Iſti ſunt ſcti qui
nō inquinauerunt veſtimēta
ſua. Ambulabūt mecum in
albis qꝛ digni ſunt. ℣. Et nō
delebo nomia eorū de libro
vite. Ambula. Lectio. xii.

Q Uod rachel ploraſſe
dicit filios ſuos nec
voluiſſe ꝯſolari qꝛ non ſunt:
ſignificat eccł'iam plorare q̄
dem ſctōꝝ de hoc ſeculo ab
lationem: ſꝫ nō ita velle con-
ſolari: vt q̄ ſeculum morte vi
cerūt rurſus ad ſeculi certa
mina ſecuꝫ tolerāda redeāt:
qꝛ nimirū nō ſunt vltra reuo
candi in mundū/de cuiꝰ erū-
nis ſemel euaſerūt coronan
di ad xp̄m. Rachel nāq; que
ouis aut videns deum dicit
eccł'iaꝫ figurate demōſtrat:
cuiꝰ tota intētio vt videre de
um mereat inuigilat. Et ipa
eſt ouis centeſima/quaꝫ pa-
ſtor bonus relictis ī celo no
nagintanouē ouibus angeli
carū vtutū abijt q̄rere ī ter

ra:⁊ inuentā ſuis poſuit in
humeris:⁊ ſic reportauit ad
gregē. Tu. ℟. Centum qua
dragitaquattuor milia qui
empti ſunt de terra: hi ſūt q̄
cum mulieribꝰ nō ſunt coin
quinati: ꝟgines enī ꝑmāſerūt
Ideo regnāt cū deo et agno
ſine macula. ℣. Hi empti ſūt
ex oībꝰ primitie deo et agno
⁊ in ore eoꝝ nō eſt inuentum
mandaciū. Ideo. Seqntia
ſcti euāgelii ſm̄ mat. Cp̄. ii.
In illo tp̄e: Angelus
dn̄i apparuit in ſōnis io
ſeph/ dicēs. Surge ⁊ accipe
puerū ⁊ mr̄ē eiꝰ ⁊ fuge i egy
ptū: ⁊ eſto ibi vſqꝫ dū dicā
tibi. Futurū eſt enī: vt hero=
des querat puerū ad perdē
dū eū. Qui ꝯſurgēs accepit
puerū ⁊ mr̄em eius nocte: et
ſeceſſit i egyptū. Et erat ibi
vſqꝫ ad obitū herodis: vt ad
impleret qđ dictū eſt a dn̄o
per ꝓphetā dicentē. Ex egy
pto vocaui filiū meū. Tunc
herodes vidēs qm̄ illuſꝰ eēt
a magis: iratꝰ eſt valde. Et
mittēs occidit oēs pueros/
q̄ erant in bethleē ⁊ in oībꝰ fi
nibꝰ eiꝰ a bimatu ⁊ īfra: ſcđꝫ
tp̄s qđ exquiſierat a magis
Tūc adipletū eſt: qđ dictū
eſt ꝑ hieremiā ꝓphetā dicē=
tē. Vox in rama audita eſt
ploratꝰ ⁊ vlulatꝰ multus: ra
chel plorans filios ſuos. Et
noluit ꝯſolari: quia nō ſunt.
Amē. Hyꝰ. Te decet laus.
vt ſ do. i. aduētꝰ. Or. Deus
cuiꝰ preconiū. vt ſ in. i. veſ.
¶ Ad lau. an̄. Herodes ira=
tꝰ occidit multos pueros in
bethleē iude ciuitate dauid
p̄. xcii. Dn̄s regn̄. r. xxxii. Cp̄.
Apoca. Caplo. xiiii.
Vidi ſupra montē ſion
agnū ſtantē/ ⁊ cū eo centum
quadragitaquattuor milia ⁊
habentes nomē eiꝰ/ ⁊ nomē
pr̄is eiꝰ ſcriptū in frontibus
ſuis. Deo gr̄. ℟. bre. Sancti
tui. vt i cōi. fo. vii. hyꝰ. Que
vox q̄ poterit. Te ſūma. vt i
hym. Sctōꝝ meri. fo. lxv. ℣.
Glioſꝰ deꝰ in ſctis. Ad bn̄. an̄.
Hi ſūt q̄ cū mulieribꝰ nō ſūt
coinq̄nati: ꝟgines eñ ſūt ⁊ ſe=
quunt agnum quocūqꝫ ierit
Or̄o vt ſ. i. i. veſ. poſt Bn̄di
camꝰ. ꝯmēo. de nati. ii. de
do. ſi fue. ¶ Ad. i. an̄. A bi=
matu ⁊ īfra occidit multos
pueros herodes ꝓpter dn̄ꝫ.
¶ Ad. iii. an̄. Vox i rama au
dita ē ploratꝰ ⁊ vlulatꝰ rachel
plorās filios ſuos. Cp̄. ⁊ or.
vt ſ. in l. ℣. Letamini i dn̄o.
¶ Ad. vi. an̄. Sub throno dei
ſcti clamabāt: vīdica ſangui
nē nr̄ꝫ deꝰ nr̄. Cp̄. Apo. xiiii.

HJ ſunt q̄ cum mulieri
b⁹ nõ ſunt coinq̄nati⁊
vgines eni ſunt: ⁊ ſequũtur
agnũ q̄cunq̄ ierit. Deo g̃. v.
Juſti ĩ perpetuũ viuẽt. Or.
DEus qui licet ſis ma
gn⁹ in magnis/ mira-
bilia tñ gl'ioſi⁹ oparis ĩ mini
mis: da nobis q̄s in eoꝝ ce-
lebritate gaudere: qui filio
tuo dño nr̃o teſtioniũ p̄bue-
rũt etiã nõ loq̄ntes. Et fa⁊ p
eũ. ¶ Ad. ix. ã. Cãtabãt ſcti
cãticum nouũ añ ſedẽ dei ⁊
agni: ⁊ reſonabat terra in vo
ces eorũ. Cap. Apoca. xiiij.
HJ empti ſunt ex omni
bus primitie deo et
agno: ⁊ in ore eoꝝ non eſt in
uentũ mẽdaciũ: ſine macu-
la ſũt añ thronũ dei. Deo g̃.
℣. Exultent iuſti. Oratio.
TRibue q̄s ops deus:
vt innocentiũ ſinceri
tatẽ poſſim⁹ imitari quoꝝ ti
bi dicatã veneramur infan-
tiã. Et fa⁊ Per do. ¶ Jn. ij.
veſperis ſuper pſalmos ãn.
Sinite paruulos ad me ve
nire: taliũ eſt eni regnũ celo
rum. ãn. Angeli eoꝝ ſemp vi
dent faciẽ pr̃is. ãn. Ambu-
labunt mecũ in albis q̄m di
gni ſũt: ⁊ nõ delebo noĩa eo
rũ de libro vite. ã. Hi empti
ſunt ex oĩb⁹ primitie deo et
agno/ et in ore eoꝝ nõ eſt in-
uentũ mẽdaciũ. Cap. R. hy⁹
℣. ⁊ oř. vt in lau. Ad mgt ã.
Hi ſũt q̄ venerũt ex magna
tribulatiõe/ ⁊ lauerũt ſtolas
ſuas/ ⁊ dealbauerũt eas in
ſanguĩe agni. Poſt Bñdica-
mus. Come. de natiui. ij. de
do. ſi fuerit. ¶ Siluestri cõ
feſſo. ⁊ ponti. ix. lect. Oro.
DA q̄s ops de⁹: vt bti
ſilueſtri ↄfeſſoris tui
atq̄ põtific̄ venerãda ſolen
nitas/ ⁊ d̄uotionẽ nob̄ auge
at ⁊ ſalutẽ. Et fa⁊ p d. Lectio-
nes. Seru⁹ q̄ geminata. fo.
xx. Euange. Hõ q̄dã pe. fo.
xxv. ¶ Jn oct. ſctõ. Stepha
ni/ Johis/ ⁊ Jnno. ↄme. ¶ Pau
li primi eremite ⁊ ↄfeſ. ↄmẽo.
¶ Hylarii epi ↄme. ¶ Feli-
cis in pincis/ cõme. Oratio.
COncede q̄s omnipo-
tens de⁹/ vt ad melio
rem vitã ſctõꝝ tuoꝝ exẽpla
nos p̄uocent/ quatin⁹ quoꝝ
ſolẽnia agimus/ etiã actus
imitemur. Per xp̃z. ¶ Mau
ri abbat̄. xij. lctões. Si cõ-
ſiderem⁹. fo. xxij. Euãg. Ne
mo lucernã. f. xxvj. ¶ Mar
celli pape ⁊ mar. Cõme. or.
PReces populi tui que
ſum⁹ dñe clemẽter ex
audi/ vt beati marcelli mar-
tyris tui atq̄ pontificis me-

ritis adiuuemur cui⁹ paſſio
ne letamur. Per chriſtum.
¶ Anthonij cōfeſſoris. xij.
lectiones. Dn̄e qd agim⁹.
fol. xvij. Euange. Ecce nos
reliquimus. cum cōmenta-
rio beati hieronymi. Gran-
dis fiducia. vt in cōi ꝯfeſſo.
fo. xxiij. ¶ Priſce virginis ⁊
martyris. Cōme. Oratio.
Da q̄s ōps deus / vt q̄
btē p̄ſce martyr̄ tue
natalitia colim⁹ / ⁊ annua ſo
lēnitate letemur / et tante fi-
dei pficiam⁹ exemplo. p do.
¶ Fabiani ⁊ ſebaſtiani mar
tyrum. xij. lectiōes. Oratio.
Infirmitatem noſtraꝫ
reſpice omnipotēs de
us: et q̄ pōdus ꝓprie actio
nis grauat / btōrum martyꝝ
tuoꝝ fabiani / ⁊ ſebaſtiani in
terceſſio glorioſa nos prote
gat. Et fa: Per do. Lectio-
nes. Pſalmus qui cantat.
fol. x. Euange. Deſcendens
ieſ⁹ de monte. fo. xj. ¶ Agne
tis ꝟgi. et marty. xij. lc. Ad
veſ. R. Diē feſtum. vt īfra. i.
Ad magt. an̄. Xp̄i virgo nec
terrore concutitur nec blan
dimento ſeducitur. Oratio
Omnipotens ſempiterne
deus / qui infirma
mūdi eligis / vt for
tia queq; ꝯfundas

concede propiti⁹: vt q̄ beate
agne martyr̄ tue ſolēnia co
limus / ei⁹ apud te p̄ſocinia
ſentiam⁹. Et fa: p d. ¶ In. j.
noc. a. Diſcede a me pabu
lū mortꝭ q̄ iā ab alio amato
re p̄uēta ſū. p. viij. Dn̄e dn̄s.
fo. ij. a. Dextrā meā ⁊ colluꝫ
meū cinxit lapidib⁹ p̄cioſis /
tradidit aurib⁹ meis īeſtima
biles margaritas. ps. xviij.
Celi enar. fo. vi. a. Poſuit ſi-
gnū ī faciē meā / vt nullū pre
ter eū amatorē admittā. p.
xxi. Dn̄i eſt t. fo. vij. an̄. In-
duit me dn̄s ciclade auro te
xta / ⁊ īmenſis monilib⁹ orna
uit me. ps. xliiij. Eructauit.
fo. xv. a. Mel ⁊ lac ex ei⁹ ore
ſuſcepi ⁊ ſanguis eius orna
uit genas meas. p. xlv. De⁹
noſter. f. xvj. an̄. Ipſi ſoli ſer
uo fidē / ipſi me tota deuotio
ne cōmitto. p. xlvij. Magn⁹
dn̄s. f. xvj. v⁹. Diffuſa ē gr̄a.
Lctō. j. Paſſio beate agne-
tis ꝟginis ⁊ martyris a bea
to ambroſio epiſcopo edita.
Seruus xp̄i ambro
ſi⁹: ꝟginib⁹ ſacris.
Diem feſtū ſacra-
tiſſime ꝟginis ce-
lebremus. Hinc pſalmi reſo
nent / inde cōcrepēt lectōes:
hinc ppl'orū turbe letent: in
de ſuſtētent pauperes xp̄i.

Oēs ergo gratulemur ī do
mino ⁊ ad edificationē vgi=
nū q̄lit paſſa ſit agnes btiſſi
ma ad memoriā reuocemꝰ.
¶ Tertiodecimo etatis ſue
anno mortē ꝑdidit ⁊ vitā in=
uenit: qr ſolū vite dilexit au=
ctorē. Infantia q̇dem cōpu=
tabat in annis: ſed erat ſene
ctus mētis imēſa. Corpore
iuuencula/ ſed aīo cana: pul
chra facie: ſed pulchrior fi=
de. Tu. ℟. Diem feſtum ſa=
cratiſſime virginis celebre=
mꝰ qualiter paſſa ſit beata
agnes ad mēoriā reuocemꝰ
tertiodecimo etatis ſue an=
no mortē ꝑdidit ⁊ vitā inue=
nit. Qr ſolum vite dilexit au
ctorē. ℣. Infantia q̇dē ꝯpu=
tabat in annis/ ſed erat ſene
ctus mētis imēſa. Qr. lc. ij.

Hec dū aſcolis reuer
teret: a p̄fecti vrbis fi
lio adamat. Cuius parētes
dū requiſiſſet et iueniſſet: ce
pit offerre plurima: ⁊ plura
ꝓmittere. Deniq̧ detulerat
ſecū p̄cioſiſſima ornamēta:
que a btā agne velut quedā
ſtercora ſūt recuſata. ¶ Un=
de factū eſt vt iuuenis maio
ri purgeret amoris ſtimulo
et putans eā meliora velle
recipere ornamenta/ oīm la
pidū p̄cioſorū ſecū detulit
gloriam: ⁊ per ſeipm̄ et ami
cos et notos ⁊ affines cepit
aures vginis appellare/ di=
uitias/ domos/ poſſeſſiones
familias/ atq̧ oēs mūdi hu=
ius diuitias repromittere: ſi
ꝯſenſū ſuū eiꝰ ꝯiunctioni nō
negaret. Tu. ℟. Dextrā me
am ⁊ collū meū cinxit lapidi
bus p̄cioſis/ tradidit auribꝰ
meis ineſtimabiles margari
tas. Et circūdedit me vnā=
tibꝰ atq̧ choruſcātibꝰ gēmis
℣ſꝰ. Induit me dn̄s ciclade
auro texta/ ⁊ īmenſis moni=
libꝰ ornauit me. Et. Lctō. iij

Ad hec btā agnes ta=
le fert iuueni dediſſe
reſpōſum. Diſcede a me fo=
mes peccati nutrimentū fa
cinoris/ pabulū mortis: di=
ſcede a me qr iā ab alio ama
tore p̄uenta ſū: q̇ mihi ſatis
meliora te obtulit ornamen
ta: et anulo fidei ſue ſubar=
rauit me: longe te nobilior ⁊
genere et dignitate. ¶ Or=
nauit ieſtimabili dextroche
rio dexterā meā: ⁊ collū me
um cinxit lapidibus p̄cioſis
Tradidit auribꝰ meis ineſti
mabiles margaritas: ⁊ cir=
cūdedit me vnantibus atq̧
choruſcātibꝰ gēmis. Tu. ℟.
Amo xp̄m i cuiꝰ thalamū in
troiui cuiꝰ mr̄ vgo eſt/ cuius

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

pater feminā neſcit: cuiꝰ mihi organa modulatis vocibꝰ cantant. Quē cum amauero caſta ſum: cū tetigero mūda ſum: cuꝫ accepero virgo ſum. ℣. Mel et lac ex eiꝰ ore ſuſcepi ⁊ ſanguis eiꝰ ornauit genas meas. Quē. Lc. iiij.

Poſuit ſignū i faciem meā: vt nullū preter ipſum amatorem admittā. Induit me ciclade auro textā: ⁊ imēſis monilibus ornauit me. Oſtēdit mihi theſauros incomparabiles: quos mihi ſe daturū ſi ei pſeuerauero repromiſit. ¶ Non ergo potero ad contumeliā prioris amatoris: aliū vel aſpicere: ⁊ illū derelinquere cuꝫ quo ſū charitate deuicta: cuiꝰ generoſitas celſior: poſſibilitas fortior: aſpectꝰ pulchrior: amor ſuauior: ⁊ oī gratia elegantior: a quo mihi iam thalamus collocatꝰ eſt: cuiꝰ mihi organa modulatis vocibus cantāt. ℟. Oēs adorande colende tremende bñdico te. Quia p filiū tuū vnigenitū euaſi minas hominū īpiorū et ſpurcitias dyaboli ipolluto calle trāſiui. ℣. Te cōfiteor labijs te corde diligo te totis viſceribꝰ concupiſco. Quia per. ¶ In. ij. noc. ā. Cuiꝰ pulchritudineꝫ ſol et luna mirāt: ipi ſoli ſeruo fidē. ps. lxxxiiij. Bñdixiſti. f. xxx. ā. Chriſtꝰ circūdedit me ꝟnantibꝰ atqꝫ choruſcātibꝰ gemmis pcioſis. ps. lxxxvi. Fundamēta. fo. xxx. ān. Ipi ſuꝫ deſpōſata cui angeli ſuiunt cuiꝰ pulchritudinē ſol et luna mirant. p. xcv. Cātate. j. fo. xxxiij. ā. Stat a dextris eiꝰ agnus niue cādidior xps ſibi ſpōſaꝫ ⁊ martyrē ꝯſecrauit. p. xcvj. Dñs reg. exul. fo. xxxiiij. ā. Miſit dñs āgelū ſuū et liberauit me de medio ignis: et non ſum eſtuata. ps. xcvii. Cātate. ij. fo. xxxiiij. ā. Iā amplexibus xpi caſtis aſtricta ſuꝫ: et corpi eiꝰ ſociata ſum. ps. xcviii. Dñs re. iraſ. f. xxxiiij. ℣. Spe tua et pul. Lect. v.

Iam mel ⁊ lac ex eius ore ſuſcepi: iā āplexibꝰ eius caſtis aſtricta ſum. Iā corpꝰ eiꝰ corpi meo ſociatuꝫ eſt: et ſanguis eiꝰ ornauit genas meas. Cuiꝰ mater virgo eſt: cuiꝰ pr̄ feminā neſcit Cui angeli ſeruiūt: cuiꝰ pulchritudinē ſol et luna mirātur. Cuiꝰ odore reuiuiſcunt mortui: cuiꝰ tactu fouent infirmi. Cuiꝰ opes nunqꝫ deficiūt: cuiuſqꝫ diuitie nūqꝫ de

creſcũt. Ipſi ſoli ſeruo fidẽ: ipſi me tota deuotiõe ꝯmitto. Quẽ cũ amauero caſta ſuz: cũ tetigero mũda ſũ: cũ accepero ꝟgo ſum. Nec deerunt poſt nuptias filij: vbi partꝰ ſine dolore ſuccedit: ⁊ fecunditas q̊tidiana cumulatur.

R. iiij. d. ij. noc. i cõi ꝟg. fo. (xxx. l. vj.

Audiẽs hec Aiſanꝰ iuuenis amore carpit̃ cecoꝝ ⁊ int̃ anguſtias animi anhelo cruciabat̃ ſpũ. Int̃ hec lecto ꝓſternit̃: et ꝑ alta ſuſpiria amor a medicis aperit̃. Fiũt nota pr̃i q̃ fuerãt iuẽta a medicis: ⁊ eadẽ pat̃na voce q̃ fuerãt iã dicta a filio: ad petitionez ꝟginis reuoluunt̃. Abnegat agnes btĩſſia: ⁊ ſe nullo pacto prioꝝ aſſerit ſpõſi federa poſſe violare. Cũq3 pr̃ diceret i faſtibus ꝯſtitutꝰ ſe p̃fecturã agere: ⁊ idcirco nõ ſibi q̃uis etiam illuſtriſſimũ virũ poſſe ꝓferri: cepit tũ vehemẽtiſſime inq̇rere: q̇s eſſet ſpõſꝰ de cuius ſe agnes ꝑtãte iactaret.

Tunc extitit q̇dã l. vij rex paraſit͡ eiꝰ q̇ diceret hãc xp̃ianã eẽ ab ĩfãtia: et magicis artibus ita occupatã: vt dicat xp̃m ſpõſum ſuũ. Audiẽs hec p̃fectꝰ letꝰ efficit̃: et miſſa apparitione cũ igẽti ſtrepitu ſuis eã tribunalibꝰ ꝓcepit ſiſti. Et primo q̇dẽ blãdis eã ſmonibꝰ ſecretiꝰ ꝓuocat: deinde terroribus pulſat. Sed ꝟgo xp̃i nec blãdimẽtis ſeducit̃ nec terrore ꝯcutit̃: ſ3 eodẽ vultu eodẽ aı̃o ꝑſeuerat: ⁊ terrentez ſimilit̃ ſicut blãdientem aı̃o deridebat. Tu.

Lect. viij.

Uidens aũt ſimphroniꝰ p̃fectꝰ tãtã i puella conſtantiã parentes eius alloquit̃: et q̇a nobiles erãt ⁊ vim eis inferre nõ poterat: titulũ eis xp̃ianitatis oppoſuit. Sequẽti nãq3 die agnẽ ſibi p̃ſentari iubet: et iteruz atq3 iterum repetens eadẽ: replicare cepit de iuuenis amore ſmonẽ. Cũq3 omnis ſermo eius caſſo labore deficeret: ſiſti eam iterum tribunalibꝰ iuſſit: cui et dixit. Superſtitio xp̃ianorũ de quorũ te magicis artibꝰ iactas niſi a te fuerit ſegregata: nõ poteris inſaniã abijcere pectoris: nec equiſſimis conſilijs p̃bere cõſenſum. Unde te ad venerandã deã veſtã ꝓperare neceſſe eſt: vt ſi ꝑſeuerãtia ꝟginitatis placet eiꝰ die noctuq3 ſacrificijs reuerendis inſiſtas. Ad hec beata agnes dixit. Si filiuz tuum

quãuis ſiquo amore vexatũ tñ viuentẽ hoĩem recuſaui: hoĩem vtiqꝫ q̇ eſt ratiõis capax: q̇ et audire et videre et palpare et ãbulare poteſt: et flore lucis huiꝰ cuꝫ bonis ꝑfrui: ſi ergo hũc cauſa amoris xp̄i nulla poſſum ratiõe reſpicere: quõ poſſum idola ſurda et muta et ſine ſenſu et ſine aĩa colere: et ad iniuriã ſummi dei ceruicẽ meaꝫ vanis lapidibus inclinare? Tu. ¶ In. iij. noc. ãn. Ecce qđ cõcupiui iã video qđ ſperaui iã teneo ipſi ſum iũcta ĩ celis: quẽ in ťris poſita tota deuotione dilexi. Canti. Audite me. f. lx. ℣. Dilexiſti iuſtitiã. Euange. de decem ꝟginibꝰ cũ home. btĩ gregorij pape. Sepe vos fr̃es. ꝛc. fo. xxxvij. ℟. ix. Ipſi ſum deſponſata cui angeli ſeruiũt: cuiꝰ pulchritudinẽ ſol et luna mirãt. Ipſi ſoli ſuo fidẽ: ipi me tota deuotiõe ꝯmitto ℣. Iaꝫ ãplexibus xp̄i caſtis aſtricta ſũ et corpi eiꝰ ſociata. Ipſi. ℟. x. Iã corpꝰ eius corpi meo ſociatũ eſt: et ſanguis eiꝰ ornauit genas meas. Cuius mr̃ ꝟgo eſt: cuiꝰ pr̃ feminã neſcit. ℣. Ipſi ſuꝫ deſpõſata cui ãgeli ſeruiũt: cuiꝰ pulchritudinẽ ſol et luna mirant. Cuiꝰ. ℟. xi. Pulchra facie ſꝫ pulchrior fide btã es agnes: reſpuẽs mundũ letaberis cũ angelis. Intercede pro oĩbus nobis. ℣. Specie tua et pulchritudĩe tua intende proſpere ꝓcede et regna. Intercede. ℟. xij. Mel et lac ex eius ore ſuſcepi. Et ſanguis eius ornauit genas meas. ℣. Cuius pulchritudinẽ ſol et luna mirãtur: ipſi ſoli ſeruo fidem. Et. ¶ Ad l. ã. Ingreſſa agnes turpitudinis locũ angelum dñi preparatũ inuenit. ps. xcij. Dñs regnauit. fo. xxxij. Ad benedictus ãn. Beata agnes in medio flãmarũ expanſis manibꝰ orabat: te deprecor venerãde colẽde pr̃ metuẽde: qr per ſanctũ filiũ tuũ minas euaſi ſacrilegi tyrãni: ꝛ carnis ſpurcitias immaculato calle trãſiui: ꝛ ecce venio ad te quem amaui: quẽ credidi: queꝫ ſꝑ optaui. ¶ Ad. i. ã. Mecũ eni habeo cuſtodẽ corpis mei ãgelum dñi. Ad. iij. ã Anulo ſuo ſubarrauit me dñs meꝰ ieſꝰ xp̄s ꝛ tãq̃ ſpõſã decorauit me corona. ¶ Ad. vi. ã. Bñdico te pr̃ dñi mei ieſu xp̄i qr ꝑ filiũ tuũ ignis extinctꝰ eſt a latere meo. ¶ Ad. ix. ã. Cõgau

dete mecū ꝛ ꝯgratulamī q꞉
cum his omnibꝰ lucidas ſe=
des accepi. ¶ In .ij. veſ. ſup
ps añ. p̄me .iiij. de .j. noct.
Ad magni. añ. Stans bea=
ta agnes in medio flāme ex
pāſis manibꝰ orabat ad dñz
op̄s: adorāde: colēde: tremē
de: bñdico te ꝛ glorifico no=
men tuū in eternum. ¶ Vin
centij marty. xij. kl. Oratio.

Adesto dñe suppli=
cationibꝰ nr̄is: vt
q̄ ex iniq̄tate nr̄a re
os nos eē cognoſci
mus bt̄i vincentij martyris
tui inꝉceſſiōe liberemur. Et
fa: p. l. j. Ser. bt̄i augu. epi.

In paſſiōe ſcti vincētij
fr̄es chariſſimi euidē=
ter oñdiꝉ iudex ferox: tortor
cruentꝰ: martyr inuictꝰ. In
cuiꝰ corpe penis varijs exa=
rato iā tormēta defecerūt: et
adhuc membra durabant.
¶ Tot ꝯuicta miraculis p=
ſiſtebat īpietas: tot vexata
ſupplicijs non cedebat īfir=
mitas. Agnoſcatur ḡ opera
ta diuinitas. Quō eni corru
ptibilis puluis ꝯtra tā īma
nia tormēta duraret: niſi in
eo dñs hītaret. Lectio .ij.

In his ei oībꝰ ille agno
ſcēdꝰ: ille gl̄ificādꝰ: il
le laudādꝰ eſt: q̄ ꝛ ī prima vo

catiōe dedit fidē: ꝛ ī ſup̄ma
paſſiōe ꝟtutē. Vult noſcē:
q̄r vtrūq꜔ donatū eſt: Audi=
te aplm paulū. Vobis inq̄t
donatū eſt p xp̄o nō ſolū vt
credatis in euz: verūetiā vt
patiamī pro eo. ¶ Accepat
hec vtraq꜔ leuita vincētius.
Accepat: ꝛ habebat. Si eni
non accepiſſet: q̄d haberet:
Habebat ī ſmōe fiduciam: ꝛ
habebat ī paſſiōe tolerātiā.

Nemo ḡ de Tu. l. iij.
corde ſuo p̄ſumat qñ
pfert ſmonē: nemo de ſuis
viribꝰ ꝯfidat qñ ſuffert tem=
ptationē: q̄r vt ꝛ bona prudē
ter loquamur ab illo eſt nr̄a
ſapientia: ꝛ vt mala fortiꝉ p
feramus: ab illo eſt nr̄a pati
entia. ¶ Recolite dñm ieſū
ſuos in euāgelio diſcipulos
ammonētem: recolite mar=
tyrū regē cohortes ſuas ar=
mis ſpūalibꝰ inſtruentē: bel
la monſtrantē: adiutoria mi
niſtrantē: prelia p̄dicentē: p̄=
mia pollicentē. Qui cū diſci
pulis ſuis dixiſſet ī hoc mū
do preſſurā habebitis: mox
vñ territi ꝯſolarenꝉ adiūxit
dicēs: ſʒ ꝯfidite ego vici mū=

Quid ḡ mira dū l. iiij.
mur fr̄es ſi ī illo vicit
vincentiꝰ: a q̄ victꝰ ē mūdꝰ:
In hoc inq̄t mūdo preſſurā

habebitꝫ. Et ſi ꝑmit nō opp̄=
matꝰ ſi oppugnat non expu=
gnet. Duplicē aciē mūdꝰ ꝓ=
ducit contra milites chriſti.
¶ Aduertite fr̄es ⁊ duplicē
dixi aciē ꝓducit mūdꝰ ꝯtra
milites xp̄i. Blādit ei vt de
cipiat: terret vt frāgat. Nō vos
teneat voluptas ꝓpria: non
vos terreat crudelitas aliena:
⁊ victꝰ ē mūdꝰ. Ad vtroſq; a=
ditꝰ occurrat xp̄s: ⁊ nō vicit
Si ꝯſi= (xpianꝰ. Tu. l. v
deret i iſta paſſiōe hu
mana patiētia incipit eē in=
credibilis: ſi ꝟtus agnoſcit
diuīa: deſinit eſſe mirabilis
Tāta graſſabat crudelitas
in martyrꝫ corpe: ⁊ tāta trā=
qllitas ꝓferebat in voce: tā
taq; penarū aſperitas ſeuie
bat in mēbris ⁊ tāta ſecuri=
tas ſonabat ī ꝟbis: vt miro
modo putaremꝰ vīcētio pa=
tiente: aliū nō loq̄ntē torq̄ri
Et ꝟe kmi ita erat: prorſus
ita erat. Alius loq̄bat. Pro
miſit em̄ ⁊ hoc teſtibus ſuis
xp̄s ī euāgelio: quos ad hu=
iuſmodi certamia prepara=
bat. Sic em̄ ait. Nolite ꝑme
ditari quō aut q̄d loquami.
Nō em̄ vos eſtis q̄ loq̄mini:
ſed ſp̄us p̄ris veſtri q̄ loqui=
tur in vobis. Lec. vj.
Aro ğ patiebat: ⁊ ſpi
ritꝰ loq̄bat. Et loq̄nte ſpū nō
ſolū ꝯuicebat impietas: ſed
etiā cōfortabat infirmitas.
Clariorē nobꝫ martyrē tor=
mēta faciebāt. Multiplici ei
vulnerꝝ varietate ꝯfeſſꝰ nō
deſerebat pugnā: ſꝫ acriꝰ ite
rabat. Putares ꝙ cū dura=
ret flāma nō vreret: ⁊ tāq̄ fi=
guli fornax lutū molle ſuſci=
piēs: durā redderet teſtam.
Poterat martyr (l. vij
nr̄ dicere daciano. Jā
nō vrit ignis tuꝰ carnē meā:
qr exaruit velut teſta ꝟtus
mea. Et q̄m veracit ſcriptū
ē: vaſa figuli ꝓbat fornax: et
hoīes iuſtos tētatio tribula
tiōis: ꝓbatꝰ eſt atq; decoctꝰ
illo igne vincētiꝰ: arſit ꝟbo et
crepuit dacianꝰ. Si ei nō ar
debat: vn̄ clamabat: Quid
ei erāt ꝟba iraſcētis: niſi fu=
mus ardentis: Tu. lc. viij.
Ergo martyri nr̄o re=
frigeriū i corde habē=
ti flāmas extrīſecꝰ admone=
bat: ſꝫ ip̄e facibꝰ furoris ac=
cenſus tanq̄ clibanꝰ intus
ardebat: et habitatorē ſuū
diabolū concremabat. Per
furioſas em̄ daciani voces:
ꝑ cruces oculos ⁊ minaces
vultus et totius corpis mo
tus: ille habitator eiꝰ interi=
or mōſtrabat: et ꝑ hec ſigna

viſibilia tāq̄ p ſuivaſculi q̄d
implenerat crepātes rimu=
las videbat. Nō tantū mar
tyrez cruciabant tormenta:
quātū illū vaſtabat inſania
Sed iam frēs oīa illa trāſie
rūt:et ira daciani et pena vi
cētis:nūc aūt pena daciano:
corona vero manet vincētio.
Tu. Euangeliū. Niſi granū
fru i coī.f.xij. ¶ Timothei
apli Cō. ¶ In feſ. conuer.
bti pau. apli ad vē. Cp. ac. ix

Saulus adhuc ſpi
rans minarū ⁊ ce=
dis in diſcipulos
dn̄i:acceſſit ad pn
cipē ſacerdotū: et petijt ab
eo eplās i damaſcū ad ſyna
gogas:vt ſi q̄s iueniſſet hu
ius vie viros ac mulieres:vi
ctos pduceret in hieruſalē.
Deo gra. R. Sācte paule.
apoſtole. vt infra.xi. Hy.

Doctor egregie paule
mores iſtrue et mēte
polū nos transferre ſatage:
donec pfectū largiat plenius
euacuato q̄d ex parte gemi=
mus. Sit trinitati ſempiter
na gl̄ia honor ptās atq̄ iubi
latio:i vnitate cui manet im
periū extūc et nō p eťna ſe=
cula Amē. V. Nimis hono=
rati. Ad m̄gt ā. O gl̄ioſum
lumē oīm ecclīa ꝗ ſole ſplē=
didius:overe aplīcū ſidus al
tiſſimū:ſctē paule q̄ eťni re=
gis ſplēdorē tenebris mētiū
īfudiſti:q̄ in terra poſitus celo
rū ſecreta petiſti:et que non
licet hoī loqui pvidiſti:illuc
ſupplices tuos poſt huius
carnis terminū:pducere di=
gnare:q̄s feciſti veritatis lu
men agnoſcere. Oratio.

Deus q̄ vniuerſū mun
dū bti pauli apli p̄di=
catiōe docuiſti:da nobis q̄s:
vt cuius hodie cōuerſionē co=
limus:p eius ad te exēpla gra
diamur. Et fa:p d. ¶ Inuit.
Regē aplorū. fo.j.hy. Ex=
ultet celū. f.lxv. In.j.noc.ān
¶ Ubi nota q̄ finitis pſal=
mis v. añax. pus legūt dei=
de mox ān. ſubiūgunt. Simili=
ter fit de ſctō laurē. ān. Qui
opatus eſt petro in apoſto=
latu opatus eſt et mihi iter
gentes:et cognouerūt gra=
tiā q̄ data eſt mihi a xp̄o do
mino. V. Qui me ſegregauit
ex vtero matris mee: ⁊ voca
uit p gratiā ſuā. p̄.xviij. Ce=
li enarrāt. fol.vi.ā. Scio cui
credidi ⁊ certus ſum:q̄r potēs
eſt depoſitū meū ſeruare in
illū diē iuſtus iudex. V. De re
liquo repoſita eſt mihi coro
na iuſtitie. p̄.xxiij. Dn̄i ē ter
ra. f.vij.ā. Mihi viuere xp̄s

eſt et mori lucruz gl'iari me oportet i cruce dñi mei ieſu xpi. ℣. Per quē mihi mūd⁹ crucifix⁹ eſt ⁊ ego mundo. ṗ. xxxij Exultate. f. xj. ān. Bonū certamē certaui curſum ꝯſummaui fidē ſuaui. ℣. De reliq̊ repoſita eſt mihi corona iuſtitie. ṗs. xxxiij Benedicā. f. xj. ā. Repoſita eſt mihi corona iuſtitie: quaz reddet mihi dñs i illū diē iuſt⁹ iudex. ℣. Coopante grā ſpiritusſcti. ṗ. xliiij Eructauit. f. xv. ā. Ne magnitudo reuelationū extollat me: dat⁹ eſt mihi ſtimul⁹ angelus ſathane qui me colaphizet: propter qd̄ ter dñm rogaui vt auferret a me: et dixit mihi dñs: ſufficit tibi paule grā mea. ℣. Nam ṽtus in īfirmitate perficit. ṗ. xlvj. Oēs gētes. fo. xvj. ℣. In oēm terrā exiuit. ⁊c. ℟. j. Qui operat⁹ eſt petro in apoſtolatu opatus eſt et mihi inter gētes ⁊ cognouerūt grāz dei. Que data eſt mihi. ℣. Gratia dei in me vacua nō fuit: ſed gratia ei⁹ ſemp i me manet. Que. ℟. ij. Scio cui credidi ⁊ certus ſum: qꝛ potēs eſt depoſitū meū ſeruare. In illū diē. ℣. Repoſita eſt mihi corona iuſtitie: quā reddet mihi dominus. In. ℟. iij. Bonū certamen certaui curſum conſummaui: fidē ſeruaui. Ideoqꝫ repoſita eſt mihi corona iuſtitie. ℣. Gratia dei ſum id quod ſum: et gratia ei⁹ in me vacua non fuit. Ideoqꝫ. ℟. iiij. Mihi viuere xp̄us eſt: et mori lucrum. Gloriari me oportet in cruce dñi mei ieſu chriſti. ℣. Per quē mihi mūdus crucifixus eſt/ et ego mūdo. Gloria. ¶ In ij. noc. ā. Saulus qui et paulus magn⁹ predicator a deo confortatus: conualeſcebat et confundebat iudeos. ℣. Affirmans quoniam hic eſt xp̄us filius dei viui. ṗs. lx. Exaudi deus depre. fo. xxj. ān. Magnus ſanctus paulus vas electionis/ vere digne eſt glorificandus: qui et meruit thronuz duodecimū poſſidere. ℣. In regeneratione cum ſederit filius hominis in ſede maieſtatis ſue. ṗ. lxiij Exaudi deus orationē fo. xxj. ān. Uos qui reliquiſtis omnia ⁊ ſecuti eſtis me centuplum accipietis et vitam eternaz poſſidebitis. ℣. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. ṗs. lxiiij. Te decet. fol. xxj. ā. Tu es vas electionis ſancte paule apoſtole predica-

tor veritatis in vniuerſo mū-
do. ℣. Per quē oēs gentes
cognouerūt gratiā dei. ps.
lxxxiiii. Cōfitebimur. f. xxvi
a. Scte paule aple predica
tor veritatis ⁊ doctor gētiū
intercede pro nobis ad deū q
te elegit. ℣. Ut digni efficia
mur grā dei. p. xcvi. Dñs re
gna. ex. f. xxxiiii. a Uos q ſe
cuti eſtꝫ me ſedebitis ſup ſe
des iudicātes duodecī tribꝰ
iſrael dicit dñs. ℣. Cū ſede-
rit filiꝰ hois in ſede maieſta-
tis ſue. p. lxviii. Dñs regna.
iraſ. fo. xxxiiii. ℣. Cōſtitues
eos. ⁊c. ℞. v. Repoſita ē mi-
hi corona iuſtitie: quam red
det mihi dñs in illū diē. Iu
ſtus iudex. ℣. Scio cui cre-
didi et certꝰ ſum: qꝛ potēs eſt
depoſitū meū ſeruare ī illū
diē. Iuſtus. ℞. vi. Audiſtis
eni ꝯuerſationē meā aliquā
do in iudaiſmo: qm̄ ꝓficiebā
Supra multos coetaneos
meos ī genere meo. ℣. Abū
dantiꝰ emulator exiſtēs pa-
ternarū meaꝝ traditionum.
Supra. ℞. vii. Cū aūt pla-
cuit ei q me ſegregauit ex
vtero matrꝭ mee: ⁊ vocauit
ꝑ gratiā ſuā vt reuelaret fi-
liū ſuū ꝑ me. Ut euāgeliza-
rē illū ī gētibꝰ. ℣. Cōtinuo
non acqeui carni et ſangui-

ni: neqꝫ veni hieroſolymā ad
āñceſſores meos aploſ. Ut
euā. ℞. viii. Saulꝰ aūt magꝭ
ac magꝭ ꝯualeſcebat et con
fundebat iudeos q hītabant
damaſci. Affirmans qm̄ hic
eſt xp̄s. ℣. Et cōtinuo īgreſ
ſus ſynagogaꝫ ꝑdicabat ie-
ſum. Affir. ¶ In. iii. noc. an.
Euāgeliū meū qđ euāgeli
zatum ē nō eſt a me: neqꝫ ab
hoie accepi illđ: ſꝫ ꝑ reuela
tionē ieſu xp̄i dñi mei. Cān.
Uos ſcti. f. lix. ℣. Dediſti he
reditatē. ℞. ix. Ne magnitu
do reuelationū extollat me:
datꝰ eſt mihi ſtimulꝰ carnis
mee angelus ſathane vt me
colaphizet ꝓpt qđ ter dñm
rogaui vt diſcederet a me: ⁊
dixit mihi ſufficit tibi gratia
mea. Nā vtus in infirmitate
perficit. ℣. Libenter igitur
gliabor in infirmitatibꝰ me-
is: vt inhabitet ī me vtꝰ xp̄i
Nam vir. ℞. x. Gratia dei
ſum id qđ ſum. Et grā eiꝰ in
me vacua nō fuit ſꝫ ſemꝑ in
me manet. ℣. Qui operatus
eſt petro in aplatu operatꝰ
eſt et mihi int gētes. Et. ℞.
xi. Scte paule aple ꝑdica-
tor vitatis ⁊ doctor gentiū.
Intercede ꝑ nobis ad deū
qui te elegit vt digni efficia
mur grā dei. ℣. Tu es vas

electiōis ſancte paule apl̄e
predicator veritatis ī vniuer
ſo mūdo. Inter. R̄. xij. Ma-
gnꝰ ſctūs paulꝰ vas electio
nis. Uere digne eſt glorifi-
candus/ q̄ ⁊ meruit thronuz
duodecimum poſſidere. V̄ꝰ.
A xp̄o de celo vocatus ⁊ in
terrā pſtratus ex perſecuto
re effectꝰ eſt vas electionis
Uere. Lectio j. Ex actibus
apoſtoloꝝ. Actuū. ix. cap̄.
SAulus adhuc ſpirās
minaꝝ/ ⁊ cedis ī diſci-
pulos dn̄i: acceſſit ad princi
pē ſacerdotū/ et petijt ab eo
epiſtolas in damaſcū ad ſy
nagogas: vt ſi quos īueniſ-
ſet huius vie viros ac mulie-
res: vinctos pduceret in hie
ruſalē. Et cū iter faceret cō
tigit vt appropinquaret da
maſco: et ſubito circūfulſit
eū lux de celo: ⁊ cadēs ī trā
audiuit vocem dicētem ſibi.
Saule ſaule: q̄d me pſeq̄ris?
Qui dixit. Quis es domine?
Et ille. Ego ſuz ieſꝰ nazare-
nus: quē tu pſequeris. Du-
rū eſt tibi cōtra ſtimulū cal
citrare. ¶ Tremēs autē ac
ſtupens dixit. Dn̄e: quid me
vis facere? Et dn̄s ad eum
Surge ⁊ ingredere ciuitatē
et dicetur tibi quid te opor-
teat facere. Tu. Lectio. ij.

UIri autē illi q̄ comita
bant cū eo ſtabāt ſtu
pefacti: audiētes q̄dē vocē:
neminē aūt vidētes. Surre-
xit autē ſaulꝰ de terra: aper-
tiſq̄ȝ oculis nihil videbat.
Ad manꝰ autē illū trahētes
introduxerunt damaſcū: et
erat ibi tribꝰ diebꝰ nō vidēs
⁊ non mādu cauit neq̄ȝ bibit.
¶ Erat aūt q̄dā diſcipulus
damaſci noīe ananias. Et di
xit ad illū in viſu dn̄s. Ana
nia? At ille ait. Ecce ego do
mine. Et dn̄s ad illū. Surge
et vade in vicū q̄ vocatur re-
ctus: ⁊ q̄re ī domo iude ſau
lū noīe tharſenſem. Ecce ei
orat. Et vidit virū ananiam
noīe ītroeūtē: ⁊ īponētē ſibi
manꝰ: vt viſū recipiat. Lc. iij.
REſpondit aūt anani-
as. Dn̄e: audiui a mul
tis de viro hoc quanta ma-
la ſctis tuis fecerit in hieru
ſalem. Et hic habet ptātem
a principibꝰ ſacerdotū: alli-
gādi oēs q̄ inuocāt nomē tu
um. ¶ Dixit aūt ad eū dn̄s
Uade: quoniā vas electiōis
eſt mihi iſte: vt portet nomē
meum coram gentibus/ ⁊ re
gibus/ et filijs iſrael. Ego
enim oſtendam illi quanta
oporteat eum pati pro no-
mine meo. Tu. Lectio. iiij.

ET abijt ananias ⁊ in
troiuit i domū: et im=
ponēs ei man⁹ dixit. Saule
frater: dn̄s miſit me ieſus q̇
appuit tibi in via q̄ veniebas
vt videas ⁊ i plearꝫ ſpūſctō.
❡ Et ꝯfeſtim ceciderūt ab
oculis ei⁹ tanq̄ſ ſquame: ⁊ vi=
ſum recepit. Et ſurgens ba
ptizat⁹ eſt: ⁊ cū accepiſſet ci=
bum ꝯfortat⁹ eſt. Lectio. v.
FUit aūt cū diſcipulis
q̇ erāt damaſci ꝑ dies
aliquot: ⁊ continuo in ſyna=
gogis p̄dicabat ieſū: qm̄ hic
eſt filius dei. Stupebāt aūt
oēs q̇ eū audiebant: et dice=
bāt. Nōne hic eſt q̇ expugna
bat in hieruſalē eos q̇ inuo
cabant nomē iſtud: Et huc
ad hoc venit: vt victos illos
ꝑduceret ad pricipes ſacer
dotū. Saul⁹ autē multo ma=
gis inualeſcebat ⁊ cōfunde
bat iudeos q̇ habitabāt da
maſci: affirmans qm̄ hic eſt
xp̄s. Cū autē iplerentur di=
es multi: conſiliū fecerūt iu
dei vt eū interficerent. Note
autē facte ſunt ſaulo iſidie
eorū. Cuſtodiebāt autem ⁊
portas die ac nocte: vt euꝫ
interficerent. Accipientes
aūt diſcipuli ei⁹ nocte ꝑ mu
rum dimiſerūt eū: ſubmittē
tes in ſporta. Tu. Lectio. vj.

CUm aūt veniſſet i hie
ruſalē tētabat ſe iun=
gere diſcipulis: ⁊ oēs time=
bāt eū: nō credētes qꝛ ipſe eſ
ſet diſcipul⁹. Barrabas āt
app̄hēſū illū duxit ad apl'os
⁊ narrauit illis quō i via vidiſ
ſet dn̄ꝫ/ ⁊ qꝛ locut⁹ ē ei: ⁊ quō
in damaſco fiducialiter ege=
rit in noīe ieſu. Erat aūt cuꝫ
illis intrās ⁊ exiēs i hierl'm:
⁊ fiducialit' agēs in noīe dn̄i.
Loquebat' quoqꝫ cū gētib⁹
⁊ diſputabat cuꝫ grecis: illi
aūt querebāt occidere eum.
Qd̄ cū cognouiſſēt fr̄es de=
duxerūt eū ceſareā: ⁊ dimiſe
rūt tharſum. Tu. Lctō. vij.
ET illi q̇dē q̇ diſꝑſi fue
rāt a tribulatiōe/ q̄ fa
cta fuerat ſub ſtephano/ ꝑ=
ambulauer̄t vſqꝫ ad fenicē/ ⁊
cypꝛū/ et antiochiaꝫ: nemini
loq̄ntes v̄bū niſi ſolis iude=
is. Erāt autē q̇dā ex eis viri
cypꝛij et cyrenei. Qui cū in=
traſſent antiochiā loq̄bant'
ad grecos: annūciātes dn̄ꝫ
ieſū. Et erat man⁹ dn̄i cū eis
multuſqꝫ numer⁹ credētium
ꝯuerſ⁹ eſt ad dn̄ꝫ. Peruenit
aūt ſermo ad aures eccl'ie q̄
erat hieroſolymis ſup iſtis:
et miſerūt barnabā vſqꝫ an=
tiochiā. Qui cū perueniſſet
et vidiſſet gratiam dei gau

ſus eſt: ꝛ hortabat oẽs ꝓpo-
ſito cordis ꝑmanere in dño:
q̄ erat vir bon⁹ ꝛ plen⁹ ſpũſã
cto ꝛ fide. Et appoſita ẽ tur
ba multa ad dñm. Lcõ. viij.
PRofectus eſt aut bar-
nabas tharſum: vt q̄
reret ſaulũ. Quem cum in-
uenisſet perduxit antiochi-
am/et annũ totum ↄuerſati
ſũt in eccl'ia: ꝛ docuerũt tur
bã multã/ita vt cognomina
rent primũ ãtiochie diſcipu-
li xp̄iani. In his autem die-
bus ſupuenerũt ab hieroſo
lymis prophete antiochiã.
Exurgẽs autẽ vn⁹ ex eis nõ
mine agabus/ſignificabat ꝑ
ſpm̄ famẽ magnã futurã in
vniuerſo orbe terrarũ: q̄ fa-
cta eſt ſub claudio. Diſcipl'i
aũt ꝓut q̄ſq; habebat ꝓpo-
ſuerũt in miniſteriũ mittere
habitãtib⁹ i iudea fratrib⁹:
qd̄ ꝛ fecerũt mittentes ad ſe
niores ꝑ man⁹ barnabe ꝛ ſau
li. Tu. Euãge. Ecce nos re-
liq̄m⁹ oĩa. Cũ cõme. hylarij.
Multa ſunt. Require in cõi
aplorũ. fol. v. Ad laud. ãn.
Ego plantaui appollo riga
uit: de⁹ aũt incremẽtũ dedit
℣. Unuſq̄ſq; ꝓpriã mercedẽ
accipiet ſcd̄ʒ ſuũ laborẽ. p.
xxij. Dñs reg. f. xxxij. Cpm
hy⁹. ℣⁹. ꝛ oro vt in. j. veſ. Rex.

bre. Cõſtitues eos. Ad bñ
ãn. In regeneratiõe cũ ſede
rit filius hoĩs in ſede maie-
ſtatis ſue/ſedebitis ꝛ vos iu
dicantes duodecim tribus
iſrael dicit dñs. ¶ Ad. j. ãn.
Gratia dei in me vacua non
fuit/ſed gratia eius ſemp in
me manet. ℣. Gratia dei ſuʒ
id qd̄ ſum. ¶ Ad. iij. ã. Ter
virgis ceſus ſum ſemel lapi
datus ſum/ter naufragium
pertuli ꝑ chriſti nomine. ℣⁹.
Nocte ac die in ꝓfundo ma-
ris fui. Cpm et oro vt in pri
mis veſ. ℣⁹. In omnem ter-
ram. ¶ Ad. vj. ãn. Damaſci
prepoſitus gẽtis arethe re-
gis voluit me comprehende
re/a fratrib⁹ per murũ ſub-
miſſus ſuʒ in ſporta ꝛ ſic eua
ſi manus ei⁹ in noĩe dñi. ℣⁹.
Deus et pater dñi noſtri ie
ſu xp̄i ſcit quia non mentior.
Capl'. j. Ad corinthios. xv.
EGo ſum minim⁹ apo-
ſtolorum: qui non ſuʒ
dignus vocari apl's/ quoni-
am perſecutus ſum eccleſiã
dei: gratia autem dei ſum id
quod ſum. Deo gratias. ℣⁹.
Conſtitues eos. Oratio.
PRotege dñe pplm̄ tuũ
ꝛ apl'i tui pauli patro
cinio ↄfidentẽ/ ꝑpetua defẽ
ſione cõſerua. Et fa. Per d.

¶ Ad .ix. an. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis/ vt inhabitet in me virtus chriſti. ℣. Quando eni infirmor tunc fortior ſū ꝛ potēs. Cap*m. Ad Ephesios. iij.

Mihi oīm ſctōꝝū minimo data eſt grā hec: i gentib⁹ euāgelizare inueſtigabiles diuitias xp̄i. Deo gr̄. ℣⁹. Dediſti heredita. Oro.

Esto dn̄e plebi tue ſāctificator ꝛ cuſtos: vt apl̄i tui pauli munita preſidijs ꝛ ꝯuerſatōe tibi placeat ꝛ ſecura deſeruiat. Et fa*p v̄.

¶ In scd'is veſ. ſup p̄os ān. p̄ie. iiij. de. j. noc. ſine ℣ſib⁹. Cp̄. Re. hy⁹. ℣. ꝛ orō vt i lau. Ad m̄gt ān. Tu es vas electiōis ſctē paule apl̄e predicator ℣itatis i vniuerſo mū do/ ꝑ quē oēs gentes cognouerūt grām dei/ intcede ꝑ nobis ad deuz qui te elegit.

¶ Agnet*. ij. Cōme. cū ſeq̄n ti ā. Xp̄i ℣go. vt i natali ei⁹.

Deus q̄ nos an*(Or. nua btē agnetꝫ martyrꝫ tue ſolēnitate letificas/ da vt quā veneramur officio etiā pie ꝯuerſationis ſequamur exemplo. Per xp̄m. In lau. ā. Btā agnes. vbi ſupra ad bn̄*m alio feſ. ¶ Brigide ℣gi. Cōme. ¶ In feſto purificatiōis btē marie ℣gi. Ad primas veſpas ſuper p̄os ā.

O Ammirabile commerciū creator generis humani animatum corpus ſumens de ℣gine naſci dignatus eſt/ et procedens homo ſine ſemine largit⁹ eſt nobis ſuam deitatem. ān. Quādo nat⁹ es ineffabiliter de ℣gīe tunc īmplete ſunt ſcripture ſicut pluuia in vellus deſcē diſti vt ſaluū faceres genus humanū/ te laudam⁹ de⁹ nr̄. ān. Rubū quē viderat moyſes icōbuſtū ꝯſeruatā agnouim⁹ tuā laudabilē ℣ginitatē dei genitrix intcede ꝑ nobis. ā. Germinauit radix ieſſe orta ē ſtella ex iacob ℣go pepit ſaluatorē te laudam⁹ deus nr̄. Cap. malachie. iij.

Ecce ego mittā āgelū meū ꝛ preparabit viā an̄ faciē meā: ꝛ ſtatim veniet ad tēplum ſuū dn̄ator quez vos queritis: et angel⁹ teſtamēti quē vos vultis. Deo gr̄. Re. Poſtq̄ ipleti ſunt. vt ifra iij. hy⁹. Q̄ō chor⁹. f. lxviij. ℣. Poſt partum ℣go inuiolata ꝑmāſiſti: Dei genitrix intercede pro nobis. Ad m̄gt ā. Senex puez portabat/ puer autem ſenem regebat quem

virgo peperit ⁊ poſt partū
virgo permanſit ipm̄ quem
genuit adorauit. Oratio.
PErfice i nobis q̄s dn̄e
graꝫ tuā/ q̄ iuſti ſyme-
onis expectationē ipleſti: vt
ſicut ille mortē nō vidit p̄uſ-
q̄ xp̄m dn̄ꝫ videre mereret/
ita ⁊ nos vitā obtineam⁹ et̄nā
Et fa'p eū. ¶ Inu. Ecce ve
nit ad tēpluꝫ ſctm̄ ſuū dn̄a-
tor dn̄s. Gaude ⁊ letare ſiō
occurrēs deo tuo ꝑ. Uenite.
hy⁹. Fit porta. f. lxviij. In. j.
noc. a. Ecce ꝯpleta ſūt oīa
q̄ dicta ſūt p āgelū de v̄gine
maria. ꝑ. viij. Dn̄e dn̄s. fo. ij.
a. Sicut myrrha electa odo
rē dediſti ſuauitatis ſctā dei
genitrix. ꝑ. xviij. Celi enar.
f. vi. a. In ple mr̄ in ptu v̄go
gaude ⁊ letare v̄go mr̄ dn̄i.
ꝑ. xxiij. Dn̄i eſt tra. fo. vij. a.
Sctā dei genitrix v̄go ſēp
maria/ intercede p nobis ad
dn̄m deū nr̄m. ꝑ. xliiij. Eru-
ctauit. f. xv. a. Induere veſti
mētis glīe tue ciuitas ſcti/ ⁊
ſuſcipe regem xp̄m. ꝑs. xlv.
De⁹ nr̄. f. xvi. a. Speciosa fa
cta es ⁊ ſuauis/ i delicijs tu-
is ſctā dei genitrix. ꝑs. xlvij.
Magn⁹ dn̄s. fo. xv. v. Gau-
de maria v̄go: Cūctas here
ſes ſola interemiſti. Lectō. j.
Sermo btī Auguſtini epi.

HOdiern⁹ dies magnū
nobis ꝯtulit gaudiū:
in q̄ xp̄s infans in tēplo eſt
p̄ſentat⁹. Exultēt ḡ v̄gines
q̄ v̄go pepit xp̄m. Nihil de
hoc q̄d deo vouit putēt exter
minatū: māſit v̄go poſt par-
tum: et illibata poſt filium.
¶ Exultent vidue q̄ infantē
xp̄m vidua anna cognouit.
Exultēt ꝯiugate: naſciturū
xp̄m elizabeth nupta ꝓphe
tauit. Nullus grad⁹ preter-
miſſus eſt: de q̄ non haberet
teſtimoniū ſalus oīm. Nun-
quid eni ſole virgines ad re
gnū celoꝝ ꝑueniūt? Perue
niūt et vidue. Tu. ℟. Ador
na thalamū tuū ſiō/ ⁊ ſuſci-
pe regē xp̄m. Quē v̄go ꝯce
pit v̄go pepit/ v̄go poſt par-
tum quē genuit adorauit. V.
Induere veſtimentis glorie
tue ciuitas ſcti. Quē. lc. ij.
MAgni meriti fuit illa
vidua ſctā āna. A v̄gi
nitate ei ſua vixerat cum vi-
ro ſuo annis ſeptē: quo de-
functo vſq ad ſenilē etatē p
uenerat/ ⁊ ſenectute ſctā ex-
pectabat īfantiū ſaluatoris
vt paruum videret annoſa ⁊
paruū agnoſceret anicula:
intrātē in mundū ſaluatoreꝫ
videret itura. ¶ Et i maſcu
lino ſexu tria ipa genera cō

mendata ſũt. Ipẽ xp̃s puer
nat⁹ in tẽplo eſt pñtat⁹: exul
tẽt pueri ↄtinẽtiam vouẽtes
puero. Ipẽ ꝟo integritatem
pueritie ↄſecrauit: q̇ ſue ma
tri fecũditatẽ attulit ꝟgini=
tatẽ nõ abſtulit. Tu. ℟. Se
nex puex portabat puer au
tẽ ſenẽ regebat. ℣. Accipiẽs
ſymeõ puex ĩ manib⁹ grãs
agens bñdixit dñm. Puer.
Symeon ille ſe= (lc. iii.
nex diu vixerat/ cuius
etas cõpata eſt ãne: ꝛ audie
rat reſpõſum ꝙ nõ eſſet viſu
rus mortẽ/ niſi prius videret
xp̃m dñi. Intelligite frẽs:
quãtum deſideriũ habebãt
antiqui ſancti videre xp̃m.
¶ Sciebãt eni illũ eſſe ven=
turũ: ꝛ oẽs q̇ pie viuebãt di=
cebãt. O ſi hic me iueniat il
la natiuitas: o ſi qᵭ credo in
ſcripturis dei videaꝫ oculis
meis. Tu. ℟. 3. Poſtq̃ ipleti
ſunt dies purgatiõis marie
ſcᵭm legẽ moyſi tulerunt ie
ſum in hierl̃m vt ſiſterẽt euꝫ
dño. Sicut ſcriptũ eſt ĩ lege
dñi/ qꝛ oẽ maſculinũ adape
riẽs vuluã ſctm̃ dño vocabi
tur. ℣. Obtulerũt ꝑ eo dño
par turtux aut duos pullos
columbax. Sicut. Lctõ. iiij
ET vt noueritis quãtũ
deſideriũ habebãt ſã
cti qui nouerãt de ſcripturis
ſctis ꝟginẽ pariturã/ ſicut
audiſtis cũ eſaias legeret ꝑ
pheta: ecce virgo in vtero cõ
cipiet ꝛ piet filiũ: ꝛ vocabit
nomẽ ei⁹ ẽmanuel. Emma=
nuel q̇d ſit euãgeliũ nob' ape
rit dicẽs: qᵭ interpretat nobiſ
cũ de⁹. ¶ Nõ tibi ergo q̃cũ=
ꝗ infidelis aĩa/ nõ tibi videa
tur impoſſibile vt ꝟgo pare
ret: ꝟgo pariens pmaneret
Intellige natũ deũ/ ꝛ nõ mi
raberis ꝟginis ptũ. ℟. Ob
tulerũt ꝑ eo dño par turtu=
rũ aut duoꝫ pullos colũba=
rũ. Sicut ſcriptũ eſt in lege
dñi. ℣. Poſtq̃ ipleti ſũt dies
purgatiõis marie ſcᵭꝫ legẽ
moyſi tulerũt ieſũ in hierl̃ꝫ
vt ſiſterent eum dño. Sicut.
¶ In. ij. noc. ãn. Virgo con=
cepit ꝛ virgo peperit ꝛ poſt
partuꝫ virgo permanſit. ps.
lxxxiiij. Benedixiſti. fo. xxx.
ãn. Sicut letantiũ oĩm no=
ſtrũ habitatio eſt in te ſãcta
dei genitrix. ps. lxxxvi. Fun
damẽta. fo. xxx. ã. Poſt par
tum ꝟgo inuiolata pmãſiſti
dei genitrix intcede ꝑ nobis
p̃. xcv. Cantate. f. f. xxxiij. ã.
Gaude maria ꝟgo cunctas
hereſes ſola interemiſti in
vniuerſo mundo. ps. xcvi.
Dñs regnauit ex. fo. xxxiiij.

An. Dignare me laudare te virgo ſacrata/ da mihi virtutem contra hoſtes tuos. Ps. xcvij. Cantate. ij. fo. xxxiiij. An. Beata mater et innupta virgo glorioſa regina mundi intercede pro nobis ad dominum. Ps. xcviij. Dominus reg. iraſ. fol. xxxiiij. V. Specioſa facta es et ſuauis/ in delitijs tuis. Sancta dei genitrix. Lectio. v.

Ut ergo noueris antiquos ſanctos et iuſtos deſideraſſe videre quod conceſſum eſt huic ſeni ſymeoni: ipſe dominus noſter ieſus xps ad diſcipulos loquens ait. Multi iuſti et prophete voluerunt videre que vos videtis et non viderunt: et audire que auditis: et non audierunt. Multum ſenex iſte fuit ad audiendum ſerus: ſed ad videndum maturus. Non expectauit vt audiret xpm loquentem: quando vidit infantem. Et hoc illi conceſſum erat iam decrepito: quaſi ſuſpiranti et deſideranti et dicenti quotidie in orationibus ſuis. Quando veniet: Quando naſcetur: Quando videbo: Putas me hic inueniet iſta natiuitas: Putas durabo: Putas iſti oculi videbunt per que cordis oculi reuelabuntur: Tu autem. R. Symeon iuſtus et timoratus expectabat redemptionem iſrael Et ſpiritusſanctus erat in eo. V. Reſponſum accepit ſymeon a ſpiritusancto non viſurum ſe mortem niſi prius videret xpm dominum. Et. Lectio. vj

Dicebat iſta in orationibus ſuis: et pro deſiderio ſuo accepit reſponſum quod non guſtaret mortem niſi videret chriſtum domini. Geſtabat enim maria mater eius infantem: vidit ille et agnouit. Ubi nouerat/ quod agnouit: Intus eſt reuelatus: qui foris eſt natus. Uidit et agnouit. Agnouit ſymeon infantem tacentem: et occiderunt iudei crudeles iuuenem miracula facientem. Cum ergo cognouiſſet: accepit eum in vlnas ſuas / hoc eſt in brachia ſua/ et amplexatus eſt eum: et portabat a quo portabatur et ipſe. Ipſe eſt enim chriſtus ſapientia dei: attingens a fine vſque ad finem fortiter: et diſponens omnia ſuauiter. Tu autem. Rz. Reſponſum acceperat ſymeon a ſpiritusancto/ non viſurum ſe mortem niſi videret chriſtum domini: et benedixit deo et dixit. Nunc dimittis ſeruum tuum in pace/ quia viderunt oculi mei ſalutare tuum domine. V. Lumen ad reuelationem gen

tium/ et gloriam plebis tue iſrael. Nunc di. Lectio. vij.

Q Uantus ibi erat et ꝙ magnus: ꝙ paru⁹ factus erat. Paruus factus: paruos querebat. Quid eſt paruos querebat? Non ſuperbos non elatos: ſed humiles et mites colligebat. In preſepe dignatus eſt poni: vt eſſet pioꝝ cibaria iumentorum. Accepit eum ergo ſymeon in brachia ſua: ꝛ dixit. Nūc dimittis dñe ſeruum tuū in pace. Dimittis ī pace: quia video pacē. Quare ergo dimittis ī pace? Qꝛ viderūt oculi mei ſalutare tuū. Salutare dei dñs xp̄s. Annunciate diem ex die: ſalutare ei⁹. Tu. R. Cum inducerent puerum ieſum parentes eius/accepit eum ſymeon in vlnas ſuas/ ꝛ benedixit deum ꝛ dixit. Nunc dimittis dñe ſeruum tuum in pace. V. Quia viderunt oculi mei ſalutare tuum/ qd̄ paraſti ante faciem oim̄ populorum. Nunc di. Lectio. viij

H Abet ergo pueri puerum chriſtum: ſancti ſenex ſenem ſymeonem. Si autem queritis vt de coniugatis aliq̄s teſtimoniū domino perhibeat: zachariam conſiderate. Nemo ergo q̄rat aliud fratres mei. Chriſtiani fideles/ aut virgo/ aut vidua/ aut cōiugata: aut puer: aut continens/ aut vxoratus. Quicq̄d pluseſſe quiſq̧ voluerit: non inueniet ꝙ ad chriſtum pertineat. Non inuenimus teſtimonium perhibuiſſe xp̄o adulteros/ fornicatores/ immundos. Sed vt tales teſtimonium perhiberent ipſe preſtitit: ipſe donauit. Non eni quiſꝙ ſctūs viribꝰ ſuis. Tu aūt. R. Suſcipiētes ieſuz in vlnas ſuas ſymeon exclamauit ꝛ dixit. Tu es vere lumē ad reuelationem gentiū/ ꝛ gl'iam plebis tue iſrael. V. Symeon in manibꝰ infirmitatē accepit/ ſed maieſtatez intꝰ agnouit et dixit. Tu. ¶ In. iij. noct. An. Hodie maria virgo puerum obtulit in tēplū quē ſymeō ſenex accepit ī brachia et anna vidua xp̄m agnouit adueniſſe in terris. Canti. Populꝰ q̇ am. fo. lviij. V. Dignare me laudare te v̄go ſacrata: Da mihi virtutem cōtra hoſtes tuos. Lc. ix. Lctō ſcti euāgelij ſcd̄m lucā. Cap. ij.

I N illo tp̄e: Poſtꝙ impleti ſunt dies purgationis marie ſecūdū legem

moyſi:tulerunt ieſum in hie
ruſalem:vt ſiſterēt euꝫ dn̄o
ſicut ſcriptuꝫ eſt in lege dn̄i.
Et reliqua. Homel. venera
bilis be. preſbyteriꝫ de ea. l.
Solēnitatē nobis hodierne
celebritatis quā quadrage=
ſimo dn̄ice natiuitatꝫ die de
bitꝫ veneramur officiȷs ma=
xime eiuſdeꝫ dn̄i ſaluatoꝛis
noſtri ſimul et ītemerate ge
nitricꝫ eiꝰ hūilitate dedica=
tā:ſacra euāgeliȷ lectio deſi
gnatꝫ exponēs eos q̇ legi ni
hil debuerūt:īplēdis ſe per
oīa legalibus ſubdidiſſe de
cretis. ¶ Sicut eni mō cuꝫ
legeretꝫ audiuimꝰ:poſtq̄ im
pleti ſunt dies purgatiōis
eiꝰ videlicet mr̄is illiꝰ ſecū=
dū legē moyſi:tulerūt illū i
hieruſalē vt ſiſterēt eū dn̄o:
ſicut ſcriptuꝫ eſt in lege dn̄i:
qꝛ oē maſculinū adaperiēs
vuluā ſanctū dn̄o vocabitꝫ.
Tu. ℟. Bn̄dicta et venera=
bilis es virgo maria. Cuius
viſcera meruerunt poꝛtare
dn̄m xp̄m. ℣. Bn̄dicta tu in
mulieribus ⁊ bn̄dictꝰ fructꝰ
ventris tui. Cuius. Lect. x.

Precepit namqꝫ lex vt
mulier q̄ ſuſcepto ſe=
mine peperiſſet filiū:imūda
eſſet ſeptē diebꝰ:⁊ ī die octa
ua circūcideret īfantulū:no
mēqꝫ aptaret:deinde etiam
alios trigīta tres dies:ab ī
greſſu tēpli ⁊ viri thoꝛo abſ
tineret: donec quadrageſi=
mo natiuitatis die filiū cum
hoſtiȷs ad templū dn̄i defer
ret. ¶ Primogenitū aūt oē
maſculini ſexꝰ ſctm̄ dn̄o vo=
cariꝫ atqꝫ ideo mūda q̄qꝫ of=
ferri deo:īmūda aūt mūdis
mutari vel occidi:et hois p̄=
mogenitū quiqꝫ ſiclis argē=
ti debere redimi. ℟. Uidete
miraculū mr̄is dn̄i cōcepit
v̄go virilis ignara conſoꝛtiȷ
ſtans onerata nobili onere
maria ⁊ matrē ſe letā cogno
ſcit. Que ſe neſcit vxoꝛē. ℣.
Uirgo cōcepit et v̄go pepe
rit et poſt partū virgo ꝑmā
ſit. Que ſe neſcit. Lectio. xi.

Si aūt feminā peperiſ
ſet mulier īmūda fieri
iuſſa eſt quattuoꝛdecī diebꝰ:
⁊ ſexaginta ſex diebꝰ aliȷs a
tēpli ingreſſu ſuſpendiꝫ do=
nec octogeſimo natiuitatis
die q̄ dies purgatiōis voca
batꝫ illo ſe ſuamqꝫ ſobolē ho
ſtiȷs ſanctificatura veniret:
ac ſic demū ad thoꝛū viri li
bera redire deberet. Intue
amur fr̄es chariſſimi diligē
tiꝰ v̄ba legis q̄ ꝓpoſuimꝰ:et
videbimꝰ aptiſſime q̄ btiſſi=
ma dei genitrix ⁊ ꝑpetua vir

go maria ſimul cū filio quē
genuit ab oī fuerit legꝭ ſub
iectiōe liberrima. Tu āt. R.
Btā es maria q̄ oim porta-
ſti creatorē ſeculoꝝ. Genui-
ſti q̄ te fecit ⁊ ī etnū ꝑmanes
vgo. V. Aue maria grā ple
na dñs tecū. Genuiſti. Lc. ij.
Cum eni dicat lex mu
lierē q̄ ſuſcepto ſemi
ne peperiſſet īmūdā diſcer-
ni: ⁊ ꝑ lōga tpa ſimul cū ꝓ-
le quā genuiſſet oblatꝭ victi
mis debere mundari: patet
ꝓfecto qꝛ illaꝫ q̄ ſine virilis
ſuſceptiōe ſemīs vgo pepe
rit: vna cū filio q̄ natus eſt ei
neqꝫ imundā deſcribat: neqꝫ
ꝑ hoſtias ſalutares doceat
eſſe mūdādā. Sed ſicut dñs
et ſaluator nr̄ q̄ diuinitatꝭ le
gē dedit: apparēs ī hoīe fie-
ri voluit ſub lege vt eos qui
ſub lege erant redimeret: vt
adoptionē filioꝝ reciperē-
mꝰ: ita etiā btā genitrix illꝰ
q̄ ſingulari ꝓuilegio ſupra
legē fuit: ꝑ oſtēdēdo tn̄ hūi-
litatis exēplo: legalibꝰ ſub-
di nō refugit īſtitutis iuxta
illud viri ſapiētis: quāto ma
gnꝰ es hūilia te in oībꝰ. Tu.
R. Gaude maria vgo: cun-
ctas hereſes ſola interemi-
ſti: q̄ gabrielis archāgeli di-
ctis credidiſti. Dū vgo deū
et hoīeꝫ genuiſti: ⁊ poſt par
tū vgo inuiolata ꝑmanſiſti.
V. Gabrielē archāgelū credi
mus diuinitꝰ te eſſe affatuꝫ:
vterū tuū de ſpūſctō credi-
mus īpregnatuꝫ: erubeſcat
iudeꝰ īfelix q̄ dicit xp̄ꝫ de io
ſeph ſemine eē natū. Dum.
Sequentia ſcti euangelij. ſm
Lucā. Capitulo vbi ſupra.
In illo tpē. Poſtq̄ im-
pleti ſunt dies purga
tionis marie ſcd̄ꝫ legē moy-
ſi tulerūt ieſum ī hierlꝫ vt ſi
ſterēt eū dño: ſicut ſcriptū ē
in lege dñi: qꝛ oē maſculinū
adaperiens vuluā ſctm̄ dño
vocabit̄. Et vt darēt hoſtiaꝫ
ſecundū qđ dictū eſt in lege
dñi: par turturum aut duos
pullos colūbaꝝ. Et ecce hō
erat in hieruſalē cui nomen
ſymeō: et hō iſte iuſtus et ti
moratꝰ expectās cōſolatio-
nē iſrael. Et ſpūſſctūs erat
ī eo. Et reſpōſuꝫ acceperat
a ſpū ſctō: nō viſurū ſe mor-
tē niſi priꝰ videret xp̄m dñi.
Et venit in ſpū in tēplū. Et
cū īduceret puerū ieſuꝫ pa
rētes eiꝰ vt facerēt ſcd̄ꝫ cō-
ſuetudinē legis pro eo: ⁊ ip-
ſe accepit euꝫ in vlnas ſuas
et bn̄dixit deū ⁊ dixit. Nunc
dimittis ſeruū tuū dñe ſcd̄ꝫ
vbū tuū in pace: qꝛ viderūt

oculi mei ſalutare tuū. Quod
paraſti ant̄ faciē oīm pplorū
Lumē ad reuelationē gētiū
et gloriā plebis tue iſrael.
Amen. hy⁹. Te decet. vt in
do. j. aduētus. Oro. vt īfra.
¶ Ad lau. ā. Symeō iuſtus
et timorat⁹ expectabat re-
dēptionē iſrael: et ſpūs ſan
ct⁹ erat ī eo. p̄. xcij. Dn̄s re.
fo. xxxij. Cp̄. Ecce ego. vt ſ
in. j. veſ. Re. bre. Suſcepim⁹
deus. Miaz tuā. v. In me-
dio tēpli tui Miaz. hy⁹ Quod
chorus. fo. lxvij. v. Poſt par
tū. Ad bn̄⁹. ā. Cū induceret
puerū ieſum parētes ei⁹ ac-
cepit eū ſymeō ī vlnas ſuas
⁊ bn̄dixit eū dicēs nunc di-
mitt; dn̄e ſeruū tuū ī pace.
O Mn̄s ſēpiter- (Or.
ne de⁹ maieſtatē tuam
ſupplices exoram⁹: vt ſicut
vnigenit⁹ filius tu⁹ hodier-
na die cū nr̄e carnis ſubſtā-
tia in tēplo eſt p̄ſentatus ita
nos facias purificatis tibi
mentibus preſentari. Et fa:
Per eund. ¶ Ad. j. ā. Ador
na thalamū tuū ſion ⁊ ſuſci-
pe regē xp̄m: quē v̄go cōce-
pit: v̄go peperit: v̄go poſt
partū quē genuit adorauit
¶ Ad. iij. ā. Reſpōſuz acce-
pit ſymeō a ſpūſctō nō viſu-
rū ſe mortē niſi videret dn̄m

Cp̄. ⁊ oro vt ſ in lau. v. Gau-
de maria v̄go. ¶ Ad. vj. ān.
Accipiēs ſymeō puerum in
manib⁹ grās agens bn̄dixit
dn̄m. Cap. Eccleſi. xxiiij.
EGo quaſivitis fructi-
ficaui ſuauitatē odo-
ris: ⁊ flores mei fruct⁹ hono
ris et honeſtat; Deo ḡ. v⁹.
Specioſa facta es. Oratio.
DEus q̄ v̄ginalē aulā
btē marie in qua ha-
bitares eligere dignat⁹ es:
da q̄s: vt ſua nos defenſiōe
munitos iocundos ſue faci-
at ineſſe feſtiuitati. Et fa:
Quivi. ¶ Ad. ix. ān. Obtu-
lerunt pro eo dn̄o par turtu
rū aut duos pullos colūba
rum. Cap. Eccleſi. xxiiij.
EGo mater pulchre di
lectionis et timoris ⁊
agnitionis et ſancte ſpei: in
me gratia oīs vie et veritat;
in me oīs ſpes vite et v̄tutis
Deo ḡ. v. Dignare. Oratio.
DEus q̄ ſalut; etne be-
ate marie virginitate
fecūda hūano generi p̄mia
p̄ſtitiſti tribue q̄s: vt ipaz p
nobis itercedere ſentiam⁹
per quā meruim⁹ auctorē vi
te ſuſcipere. Et fa: Per eū.
¶ In. ij. veſ. ſup pos āc. j. iiij
d primo noc. Cp̄. Re. hymni
v. et oro vt in lau. Ad n. Et

An. Hodie beata virgo maria puerꝝ ieſuz preſentauit i templũ: ⁊ ſymeõ replet⁹ ſpũ ſancto accepit eũ ĩ vlnas ſuas: et benedixit deũ et dixit. Nũc dimittꝫ dñe ſeruũ tuũ in pace. ¶ Blaſij epi ⁊ martyris. xij. lectio. Dicat ergo veritas. fo. ix. Euãg. Si q̃s vult poſt me venire. fol. xiij. ¶ Agathe ṽginis et martyris. xij. lc. Ad vẽ. Re. Dũ ingrederetur. vt infra. ij. Ad mag. ãn. Mentẽ ſanctã ſpontaneã honorẽ deo: et patrie liberationẽ. ¶ In. j. noct. ã. Ingenua ſum ⁊ expectabilis gñe: vt oĩs parẽtela mea teſtat. ꝓ. viij. Dñe dñs. fo. ij. ã. Sũma ĩgenuitas iſta eſt: ĩ qua ſeruit⁹ xp̃i ꝯprobatur. ꝓ. xviij. Celi enar. fol. vj. ãn. Ancilla xp̃i ſum ideo oñdo me ſeruilẽ perſonã. ꝓ. xxiij. Dñi eſt ter. fo. vij. ã. Specie tua et pulchritudine tua intẽde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. ꝓ. xliiij. Eructauit. f. xv. ãn. Adiuuabit eam deus vultu ſuo de⁹ in medio ei⁹ nõ cõmouebit. ꝓs. xlv. Deus noſter. fo. xvj. ãn. Agatha ingreſſa carcerẽ benedicebat dñm ieſum xp̃m. ꝓs. xlvij. Magn⁹ dñs. f. xvj. ℣. Diffuſa eſt gratia. Lectiones. Hanc parabolã. fo. xxxij. Re. j. Agatha letiſſime et gloriãter ibat ad carcerẽ. Et quaſi ad epulas inuitata agonẽ ſuũ dño precibus cõmendabat. ℣. Mens eius ſolidata eſt et ĩ xp̃o fundata. Et qua. Re. ij. Dũ ingredereť beata agatha in carcerẽ dixit ad iudicem. Impie crudelis et dire tyrãne: nõ es cõfuſus amputare in femĩa q̃d ip̃e i matre ſuxiſti. ℣. Ego habeo mamillas integras int⁹ in aĩa mea quas ab ĩfantia dño cõſecraui. Impie. Re. iij. Quis es tu q̃ veniſti ad me curare vulnera mea: ego ſum ap̃ls xp̃i nihil in me dubites filia ip̃e me miſit ad te. Quẽ dilexiſti mente ⁊ puro corde. ℣. Nam ⁊ ego apoſtolus eius ſum: et in noĩe ei⁹ ſcias te eẽ ſaluãdã. Quem Re. iiij. Vidiſti dñe et expectaſti agonez meũ quomõ pugnaui in ſtadio: ſed quia nolui obedire mãdatis pricipũ. Juſſa ſuz in mamilla torqueri. ℣. Adiuua me dñe de⁹ meus quia propť fidẽ caſtitatis. Juſſa ſuz. ¶ In. ij. noc. ã. Agatha ſctã dixit ſi feras mihi ꝓmittis: audito xp̃i noĩe manſueſcent. ꝓs. lxxxiiij. Bñdixiſti. fo. xxx. ã. Si ignẽ adhibeas

roꝛē mihi ſaluificuꝫ de celo
angeli miniſtrabūt. p̄s. lxxxvi
Fūdamēta. f. xxx. ā Agatha
letiſſime ꝛ gloꝛiant̄ ibat ad
carcerē et q̄ſi ad epulas iui
tata agonē ſuū dn̄o precib⁹
ꝯmēdabat. p̄s. xcv. Cātate. ſ.
fo. xxxiij. ā. Niſi diligēter p=
feceris coꝛp⁹ meū a carnifi=
cib⁹ attrectari nō poteſt aīa
mea in paradiſū dn̄i cū pal
ma itrare martyrij. p̄s. xcvi
Dn̄s reg. ex. f. xxxiiij. ā. Ui=
diſti dn̄e agonē meum quō
pugnaui in ſtadio: ſed qꝛ no
lui obedire mādat̄ pꝛicipū
iuſſa ſum i mamilla toꝛq̄ri.
p̄s. xcvij. Cātate. ij. f. xxxiiij.
ā. Pꝛopt̄ fidē caſtitat̄ iuſſa
ſum ſuſpēdi i eculo adiuua
me dn̄e de⁹ meus in toꝛtura
mamillarū meaꝝ. p̄s. xcviij.
Dn̄s reg. iraſ. fo. xxxiiij. ꝟ.
Spe tua. R̄. v. Ueni ſpōſa.
R̄. vj. Hec eſt virgo. R̄. vij.
Induit me. Require in cōi vir
ginū. f. xxx. R̄. viij. Ipſe me
coꝛonauit qui per apoſtolū
petrū in cuſtodia me cōfoꝛ
tauit: pro eo quod iuſſa ſum
ſuſpēdi in eculeo. Pꝛopt̄ fi=
dē caſtitat̄ adiuua me dn̄e
deus me⁹ in toꝛtura mamil
larum meaꝝ. ꝟ. Uidiſti dn̄e
agonē meū quō pugnaui in
ſtadio: ſed qꝛ nolui obedire
mādat̄ p̄ncipum. Pꝛopter.
¶ In iij. noc. ā. Mens mea
ſolidata ē et i xp̄o fundata.
Cāti. Audite me. f. lx. ꝟ. Di
lexiſti. Euāge. de theſauro
cū home. bti grego. Celoꝛū
regnū. f. xxxviij. R̄. ix. Ego
autē adiuta a dn̄o pſeuera=
bo i confeſſiōe ei⁹. Qui me
ſaluā fecit ꝛ cōſolat⁹ eſt me.
ꝟ. Grās tibi ago dn̄e ieſu
xp̄e q̄ miſiſti ad me apl'ꝫ tuū
Qui me. R̄. x. Qui me di=
gnat⁹ eſt ab oī plaga cura=
re ꝛ mamillas meas meo pe
ctoꝛi reſtituere. Ipm̄ iuoco
deū viuū. ꝟ. Medicinā car=
nalē coꝛpoꝛi meo nūq̄ exhi
buiſꝫ habeo dn̄ꝫ ieſuꝫ xp̄m
q̄ ſolo ſmone reſtaurat vni
uerſa. Ipm̄. R̄. xi. Btā aga=
tha ingreſſa carcerē expan
dit man⁹ ſuas ad deū ꝛ dixit
dn̄e q̄ me feciſti vincere toꝛ
menta carnificum. Iube me
dn̄e ad tuā miaꝫ puenire. ꝟ.
Agatha ingreſſa carcerem
bn̄dicebat dn̄m ieſū xp̄ꝫ di=
cens. Iube. R̄. xij. Gaudea
mus oēs in dn̄o diē feſtū ce
lebrātes in honoꝛe agathe
martyris. De cuius paſſiōe
gaudēt angeli et collaudāt
filiū dei. ꝟ. Immaculatus
dn̄s īmaculatā ſibi famulā
hoc fragilitatis coꝛpe poſi

tã miſericorditer ꝯſecrauit De cuiꝰ. ¶ Ad l. ã. Quis es tu q̇ veniſti ad me curare vulnera mea? ego ſum apl's xp̄i nihil in me dubites filia. p̄. xcij. Dñs regna. f. xxxij. Ad bñꝰ ãn. Btã agatha ĩgreſſa carcerẽ expandit manꝰ ſuas ad deũ ⁊ dixit: dñe q̇ me feciſti vicere tormẽta carnificũ: iube me dñe ad tuã miaꝫ ꝑuenire. ¶ Ad. i. ã. Medicinã carnalẽ corꝑi meo nunq̃ꝫ exhibui: ſꝫ habeo dñm ieſuꝫ xp̄m q̇ ſolo ſermone reſtaurat vniuerſa. ¶ Ad. iij. ãn. Gr̄as tibi ago dñe/ qꝛ memor es mei: et miſiſti ad me apl'm tuum curare vulnera mea. ¶ Ad. vj. ã. Bñdico te pr̄ dñi mei ieſu xp̄i qꝛ ꝑ apl'ꝫ tuum mamillã meã meo pectori reſtituiſti. ¶ Ad. ix. ã. Qui me dignatꝰ ẽ ab oĩ plaga curare: et mamillas meas meo pectori reſtituere ipſum inuoco deũ viuũ. ¶ In ij. veſ. ſup ꝑs. ãn. Ingenua ſum. ã. Sũma ĩgenuitas ẽ. ã. Ancilla xp̄i. ã. Agatha ingreſſa. vrs̄ i. j. noc. Ad mag. ãn Paganoꝝ mlt'itudo fugiẽs ad ſepulchrũ ṽgĩs: tulerũt velũ eiꝰ ꝯtra ignẽ: vt cõprobaret dñs q̄ a periculis incẽdij meritꝫ agathe martyrꝫ ſue eos liberaret. ¶ Dorothee ṽg. ⁊ mar. ꝯme. Or.

Deus q̇ nos ãnua btẽ dorothee martyrꝫ tue ſolennitate letificas: da vt quã veneramur officio/ etiaꝫ pie cõuerſatiõis ſequamur exẽplo. ꝑ xp̄m. ¶ Scolaſtice ṽginis. xij. lc. lc. j. Ex dialogo beati gregorij pape.

Soror ſcti bñdictĩ ſcolaſtica noĩe: oĩpotẽti dño ab ĩpo ĩfãtie tpe dedicata ad eũ ſemel ꝑ ãnũ venire cõſueuerat: ad quã vir dei non lõge extra ianuã ĩ poſſeſſionẽ monaſterij deſcendebat. ¶ Quadã vero die venit ex more: atq̧ ad eã cũ diſcipul' venerabilis eiꝰ deſcẽdit frat'. Qui totũ diẽ in laudibꝰ dei ſacriſq̧ colloq̇is ducẽtes: ĩcũbẽtibꝰ iã noctꝫ tenebris ſimul acceperũt cibos. Lu. l. ij

Cũq̧ adhuc ad mẽſã ſederẽt ⁊ int' ſacra colloq̇a tardior ſe hora ꝓtraheret: eadẽ ſctĩmonialis femina ſoror eiꝰ rogauit eũ dicẽs Queſo te vt iſta nocte me nõ deſeras: vt vſq̧ mane aliquid de celeſtꝫ vite gaudijs loq̄mur. Cui ille reſpondit. Quid eſt q̄d loqueris ſoror? Manere extra cellã nulla=

ten⁹ poſſũ. Tãta vo erat ce=
li ſerenitas: vt nulla in aere
nubes appareret. Tu. l.iij.
SAnctimonialis aũt fe
mina cũ verba fratris
negantis audiſſet: inſertas
digitis man⁹ ſup mẽſaz po=
ſuit: ⁊ caput in manib⁹ oĩpo
tentẽ dñz rogatura declina
uit. ¶ Cumq; leuaret de mẽ
ſa caput: tãta choruſcatio=
nis ⁊ tonitrui virtus: tãtaq;
inundatio pluuie erupit: vt
neq; venerabilis bñdictus:
neq; fr̃es q̃ cũ eo aderãt: ex=
tra loci limẽ: q̃ ꝯſederãt pe=
dẽ mouere potuiſſent. Tu.
SAnctimonialis l.iiij.
quippe femina caput
in manib⁹ declinãs: lachry=
marꝫ fluuiũ ĩ mẽſa fuderat:
p quas ſerenitatez aeris ad
pluuiã traxit. ¶ Nec paulo
tardi⁹ poſt orõnez inũdatio
illa ſecuta eſt: ſꝫ tãta fuit cõ
ueniẽtia orõnis ⁊ inũdatio
nis: vt de mẽſa caput tã cuz
tonitruo leuaret: quatenus
vnũ idẽq; eſſet momentũ: et
leuare caput ⁊ pluuiã depo
nere. Tu. Lectio quinta.
TUnc vir dei iter cho=
ruſcos tonitrus atq;
ingẽtis pluuie inundationẽ
vidẽs ſe ad monaſteriũ non
poſſe remeare: cepit cõque=
ri dicẽs. Parcat tibi oĩps de
us ſoror. Quid eſt q̃d feciſti
Cui illa reſpondit. Ecce te
rogaui ⁊ audire me noluiſti
rogaui dñm meũ et audiuit
me. Tu aũt. Lectio ſexta.
MOdo ḡ ſi potes egre
dere: ⁊ me dimiſſa ad
monaſteriũ recede. Ipſe aũt
extra tectũ exire nõ valẽs: q̃
remanere ſponte noluit: ĩ lo
co manſit inuit⁹. Sicq; factũ
eſt vt totã noctẽ puigilẽ du
cerẽt: atq; p ſacra ſpiritalis
vite colloq̃a: ſeſe vicaria re=
latione ſatiarent. Tu. Lc. vij.
QUa de re dixi eũ aliq̃d
voluiſſe ſꝫ minime po
tuiſſe: qꝛ ſi venerabilis viri
mentẽ aſpicim⁹: dubiũ nõ ẽ
ꝙ eandẽ ſerenitatẽ voluerit
in qua deſcenderat pmane=
re: ſed cõtra hoc q̃d voluit in
virtute oĩpotentis dei ex fe
mine pectore miraculũ iue=
nit. Nec mirũ ꝙ plus illo fe
mina q̃ diu fratrẽ videre cu=
piebat in eodẽ tempe valuit
qꝛ enĩ iuxta iohãnis vocem:
de⁹ charitas eſt: iuſto valde
iudicio illa plus potuit que
ãpli⁹ amauit. Tu. Lec. viij.
CUmq; die altero eadẽ
venerabilis femĩa: ad
cellã propiã receciſſet: vir
dei ad monaſteriũ rediit. Cũ

ecce poſt triduũ in cella con
ſiſtẽs eleuatꝫ in aera oculis
vidit eiuſdẽ ſororis ſue aĩaꝫ
de corꝑe egreſſaꝫ in colũbe
ſpecie celi ſecreta penetra=
re. Qui tãte eiꝰ glorie cõgau
dens: omnipotẽti deo ĩ hym
nis et laudibꝰ gratias red=
didit: eiuſqꝫ obitũ fratribus
denũciauit. Quos etiã ꝓpti=
nus miſit: vt eiꝰ corpꝰ ad mo
naſteriũ deferrẽt: atqꝫ in ſe=
pulchro qꝺ ipẽ ſibi paraue=
rat ponerent. Quo facto cõ
tigit vt quoꝝ mẽs vna ĩ deo
ſemꝑ fuerat: eoꝝ quoqꝫ cor
pora nec ſepultura ſeparet.
Tu. ¶ In .iij. noc. Euãg. de
decẽ ꝟginibꝰ cuꝫ home. au=
guſtini. Inꝭ parabolas. ꝛc.
fo. xxxiij. ¶ Valentini mar=
tyris. Cõmemo. Oratio.

Preſta q̃s omñps deus
vt q̃ bti valẽtini mar=
tyris tui natalicia colimus:
a cũctis malis ĩminentibus
eius interceſſiõe liberemur
ꝑ xp̃m. ¶ In cathedra ſcti
petri apli. Ad vẽ. Ca. j. pe. j

Petrus apoſtolꝰ ie
ſu xp̃i electis ad=
uenis diſperſiõis
ponti galatie ca=
padocie aſie ꝛ bithinie: ſcꝺꝫ
preſcientiã dei patris in ſan
ctificationẽ ſpũs in obedien
tiã et aſperſioneꝫ ſanguinis
ieſu xp̃i: gratia vobis et pax
multiplicet. Deo gr̃. Re. Pe=
tre amas me. vt ĩfra. xj. hyꝰ.

Iam bone paſtor pe=
tre clemẽs accipe vo=
ta p̃cãtũ: et pcti vincula re=
ſolue tibi poteſtate tradita:
qua cunctis celũ ꝟbo clau=
dis apis. Sit trinitati ſem=
piterna gl̃ia honor ptãs at=
qꝫ iubilatio: ĩ vnitate cui ma
net imperiũ extũc ꝛ modo ꝑ
eterna ſcl̃a. Amẽ. V. Nimis
honorati. Ad mgt. A. Symõ
bariona tu vocaberꝫ cephas
qꝺ interp̃tat petrꝰ ianitor ce
li pulſantibꝰ aperi ſupra mo
dũ peccauimꝰ omnes dimit
te ſeptuagies ſepties. Or.

Deus q̃ apoſtolo tuo
petro collatꝫ clauibꝰ
regni celeſtis: aĩas ligandi
atqꝫ ſoluẽdi põtificiũ tradi=
diſti: concede vt inẗceſſiõis
eius auxilio a peccatorũ no
ſtroruꝫ nexibus liberemur.
Et faꝰ: Qui viuis. ¶ Inuita.
Regem regum adoremꝰ do
minum. Qui in celo et in ter
ra primũ ſancto dono dedit
petro ius ligandi atqꝫ ſoluẽ
di. ps. Venite exul. Hymnꝰ.
Exultet celũ. fo. lxv. In pri
mo noc. A. Petrus et iohan=
nes aſcendebant in templũ

ad horam oronis nonã. ps. xviij. Celi enã. fo. vj. ã. Claudus quidã cũ vidiſſet petruz et iohẽm/ cepit rogare eos vt elemoſynã acciperet. ps. xxiij. Dñi eſt ter. f. vij. ã. Argentũ ꝛ aurũ nõ eſt mihi qđ autẽ habeo hoc tibi do. ps. xxxij. Exultate iuſti. f. xj. ã. In nomine ieſu xp̄i nazareni ſurge ꝛ ambula in pace. ps. xxxiij. Benedicam. fo. xj. ã. Exilijt claudus et ambulabat/ ꝛ itrauit cũ illis ambulãs et laudãs deũ. ps. xliiij. Eructauit. fo. xv. ãn. Uidit populus claudũ ambulantem ꝛ laudãtẽ deũ ꝛ repleti ſunt ſtupore ꝛ extaſi i eo qđ contingerat illi. p̄. xlvj. Omnes gentes. fo. xvj. Ufus. In omnem. Re. j. Quem dicunt homines eſſe filiũ hominis dixit ieſ' diſcipulis ſuis: reſpondens petr' dixit/ tu es chriſtus filius dei viui. Et ego dico tibi/ quia tu es petrus et ſup hanc petrã edificabo eccl'iam meã. V. Btũs es ſymon bariona/ qꝛ caro ꝛ ſanguis nõ reuelauit tibi/ ſꝫ pater meus q̃ eſt in celis. Et ego. Re. ij. Beatus es ſymõ bariona/ qꝛ caro et ſanguis non reuelauit tibi/ ſed pater meus q̃ eſt i celis. Dicit dominus. V. Et ego dico tibi q̃a tu es petrus et ſup hanc petrã edificabo eccl'iam meã. Dicit. Re. iij. Tu es petrus ꝛ ſuper hanc petrã edificabo eccleſiam meã/ et porte inferi nõ preualebunt aduerſus eam. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. V. Quodcunqꝫ ligaueris ſuper terram erit ligatũ et in celis/ ꝛ quodcũqꝫ ſolueris ſup terraz erit ſolutũ et in celis. Et. Re. iiij. Qđ cũqꝫ ligauerꝫ ſup t'rã erit ligatũ et in celis. Et qđcunqꝫ ſolueris ſup terrã erit ſolutũ ꝛ in celis. V. Et tibi dabo claues regni celorũ. Et qđ.

¶ In. ij. noc. ãn. Petr' autẽ ſeruabatur in carcere/ ꝛ orõ fiebat pro eo ſine itermiſſione ab eccleſia ad deuz. p̄. lx. Exaudi de' depre. fol. xxj. ã. Dixit angelus ad petrũ/ circunda tibi veſtimentũ tuum et ſeq̃re me. p̄. lxiij. Exaudi de' ora. fol. xxj. ã. Miſit dñs angelũ ſuũ ꝛ liberauit me de manu herodis. p̄. lxiiij. Te de. fo. xxj. ã. Corneli' centurio vir religioſus ac timens deũ vidit manifeſte angelũ dei dicẽtẽ ſibi/ corneli mitte ꝛ accerſi ſymonẽ q̃ cognominat petr' hic dicet tibi q̃d te oporteat facere. ps. lxxiiij.

Cōfitebimur. f. xxvj. ā. Ad-
huc loquente petro cecidit
ſpūſſctūs ſuꝑ oīes q̇ audie
bātverbū/ ⁊ erāt loq̄ntes li-
guis ⁊ magnificātes deum
tūc petrꝰ iuſſit eos baptiza-
ri in nōie dn̄i ieſu xp̄i. p̄. xcvj
Dn̄s reḡ. ex. f. xxxiiij. ā. Bea
tus petrꝰ ap̄ls vidit ſibi xp̄z
occurrere: adorans eū dixit
dn̄e q̄vadis? venio romā ite
rū crucifigi. ps. xcviij. Dn̄s
reḡ. iraſ. f. xxxiiij. ℣. Cōſtitu
es eos. ⁊ c̄. ℟. v. Dn̄e ſi tu es
iube me venire ad te ſuper
aq̄s. Et extēdēs manū apꝓ-
hendit eū ⁊ dixit ieſꝰ modi-
ce fidei quare dubitaſti? ℣.
Cūq; vidiſſet vētū validū ve
niētem timuit / ⁊ cū cepiſſet
mergi clamauit dicēs / dn̄e
ſaluū me fac. Et extē. ℟. vj.
Petrꝰ q̇dē ſeruabat in car-
cere. Or̄o aūt fiebat ſine in-
termiſſiōe ab eccl̄ia ad deū
pro eo. ℣. Erat petrꝰ dormi-
ens inť duos milites victus
cathenis duabꝰ. Or̄o autē.
℟. vij. Surge petre ⁊ idue te
veſtimētis tuis/accipe forti
tudinē ad ſaluādas gentes.
Qr ceciderunt cathene de
manibꝰ tuis. ℣. Angelꝰ dn̄i
aſtitit ⁊ lumen refulſit in ha
bitaculo carceris / ꝑcuſſoq;
latere petri excitauit eū di-
cens/ ſurge velociť. Qr ceci.
℟. viij. Nūc ſcio vere ait pe-
trus ad ſe reuerſus. Qr mi-
ſit dn̄s angelū ſuū. ℣. Et eri
puit me de manu herodis ⁊
de oī expectatiōe plebis iu-
deoꝝ. Qr. ¶ In. iij. noc. ān.
Tu es paſtor ouiū prīceps
ap̄lorū/tibi tradite ſunt cla-
ues regni celoꝝ. Cān. Uos
ſcti. f. lix. ℣. Dediſti he. ℟. ix
Ego ꝑ te rogaui petre. Ut
non deficiat fides tua/et tu
aliqn̄ cōuerſus cōfirma fra
tres tuos. ℣. Ecce ſathanas
expetiuit vos vt cribraret ſi
cut triticū ego aūt rogaui ꝑ
te. Ut. ℟. x. Si diligis me
ſymon petre paſce oues me
as dn̄e tu noſti qr amo te. Et
aīam meā pono pro te. ℣. Si
oportuerit me mori tecū nō
te negabo. Et animā. ℟. xj.
Petre amas me? tu ſcis dn̄e
qr amo te. Paſce oues me-
as. ℣. Symon iohannis dili
gis me plꝰ his tu ſcis dn̄e qr
amo te. Paſce. ℟. xij. Cor-
nelius cēturio vir religioſꝰ
ac timēs deū/vidit manife-
ſte angeluz dei dicentē ſibi
Corneli mitte et accerſi ſy-
monē q̇ cognoīať petrꝰ hic
dicet tibi q̇d te oporteat fa-
cere. ℣. Cū oraſſet cornelꝰ
nōdū in xp̄o renatus appa-

ruit ei angel⁹ dicēs. Corne.

Lcō. j. Ex homel. vene. bede pbr̄i ſup euāgelio. Uenit ieſus in ptes ceſaree philippi

REſpōdēs ſymō petr⁹ dixit. Tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Notet aūt dilectio vr̄a ꝙ mirāda diſtinctiōe ſit factū vt cū de vtraq; eiuſdē dn̄i et ſaluatoris nr̄i natura ab ipſo dn̄o et a fideli ei⁹ diſcipulo eſſet pferenda ſentētia: dn̄s ipe hūilitatē aſſumpte humanitatis profiteat: diſcipul⁹ excellentiā diuine eternitatis oſtendat. ¶ Dn̄s de ſe qđ minus eſt: diſcipul⁹ de dn̄o intimat qđ mai⁹ eſt. Dn̄s de ſe qđ fact⁹ eſt ppter nos: diſcipulus declarat de dn̄o q2 ipſe eſt qui fecit nos. Sic et in euāgelio dn̄s multo crebri⁹ ſe filiū hoīs ꝙ filium dei appellare cōſueuit: vt nos admoneat diſpenſationis quam pro nobis ſuſcepit. Tu autē. Lectio .ij.

SEd nos neceſſe eſt tāto hūili⁹ diuinitatꝫ ei⁹ alta venerari: quāto illū meminerim⁹ pro nr̄a exaltatione ad humanitatis īfima deſcēdiſſe. Si eī inter ſacramēta incarnatiōis ei⁹ q̄bus redēpti ſum⁹/potētiā diuinitatis qua creati ſum⁹ pia ſēp mente recolimus: fit vt ipſi quoq; cū petro ſupne beatitudinis mercede donemur. ¶ Nā cōfitente illo xp̄m filium dei viui: videam⁹ qđ ſequit. Reſpondens aūt ieſus dixit. Beat⁹ es ſymon bariona. Conſtat ergo: q2 poſt verā xp̄i ꝯfeſſionē: vera btitudinis p̄mia reſtāt. Tu. Lc. iij.

SEd itueamur attente quale quātū ve ſit nomē illō quo pfectuz ſui nois confeſſorē glorificat: vt huius etiā nos veraciter eū cōfitendo mereamur eſſe conſortes. Beat⁹ es inqt ſymō bariona. Bariona ſyriace: latine dicit filius columbe. ¶ Filius autē colūbe recte vocatur ap̄ſus petrus: q2 videlicet columba multū ſimplex eſt aīal: et ipſe prudenti ac pia ſimplicitate dn̄m ſequebatur: memor illi⁹ precepti qđ cum ſuis condiſcipulis ab eodē magiſtro ſimplicitatis ac veritatis accepit: eſtote prudentes ſicut ſerpentes ⁊ ſimplices ſicut columbe. Uel certe q2 ſpiritusſanct⁹ ſup dn̄m in columbe ſpecie deſcendit/ recte filius colūbe nūcupat: q ſpiritali gratia plenus extitiſſe monſtratur. Tu. Lectio. iiij.

Et iuſta ſatis laude di
lectorē ꝯfeſſorēq3 ſuū
dñs remunerat cū eū filiuz
ſpūſſancti eſſe teſtat̄: a quo
ipſe dei viui filius aſſeuera=
tur: quāuis hoc ipm multuz
diſſimilit̄ fieri null⁹ fideliuz
dubitet. Dñs ei xp̄s fili⁹ dei
per naturam: petrus ſicut ꝛ
ceteri electi: fili⁹ ſpūſſcti eſt
per grām. Xp̄s filius dei
qꝛ de ipo nat⁹ eſt: petrus fili
us ſpūſſcti/ qꝛ de ipſo renat⁹
eſt. Xp̄s fili⁹ dei añ tp̄a: ipſe
eſt eni dei virtus ꝛ dei ſapiē
tia/ q̄ dicit/ dñs poſſedit me
initio viaꝝ ſuaꝝ/ anteq̄ q̄cq̄
faceret a pricipio: petr⁹ fili⁹
ſpūſſcti ex eo tpe q̄ ab ipo il
luminat⁹ grām diuie cogni=
tionis accepit. Tu. Lcō. v.

Et qꝛ vna volūtas ea=
deq3 eſt opatio ſancte
trinitatis: recte ergo cuz di=
xiſſet dñs btūs es ſymō bar
iona/ id eſt fili⁹ grē ſpiritalis
ptin⁹ adiūxit: qꝛ caro ꝛ ſan=
guis nō reuelauit tibi/ ſ3 pr̄
me⁹ q̄ i celis eſt. Pat̄ q̄ppe fi
lio colūbe reuelauit: qꝛ vna
eſt grā pr̄is ꝛ ſpūſſcti eadē
quoq3 ꝛ filij: qđ facillimis ſa
cre ſcripture pbat̄ exēplis.
Dicit nāq3 de pr̄e apl's. Mi
ſit de⁹ ſpm̄ filij ſui i corda ve
ſtra. Dicit ꝛ ipſe fili⁹ de ſpū=
ſancto. Cū aūt venerit para
clitus quē ego mittā vobis
a pr̄e. Dicit de ſpūſctō apl's
Hec aūt oīa opat̄ vnus atq3
idem ſpūs: diuidens ſingu=
lis put vult. Tu. Lectio. vi.

Pater q̄ mittit ſpm̄/ fili
us mittit ſpm̄/ ſp̄s ipē
vbi vult ſpirat: qꝛ pfecto (vt
diximus) vna ē volūtas ꝛ ope
ratio et pr̄is/ ꝛ filij/ ꝛ ſpūſſā=
cti. Et ppterea conueniēter
dicit̄ qꝛ pr̄ q̄ i celis ē reuela
uerit filio colūbe myſteriuz
fidei: qđ ei caro ꝛ ſāguis re=
uelare neq̄bat. Tu. Lcō. vij.

Caro aūt ꝛ ſanguis re
cte itelligūt̄ hoīes ſa=
pientia carnis inflati: colū=
bine ſimplicitatis neſcij: adeo=
q3 a ſapiētia ſpūs oīmodis
auerſi. De quib⁹ ſupra dictū
eſt: qꝛ xp̄m nō intelligētes/
alij iohēm baptiſtā/ alij aūt
helyā/ alij vo hieremiaz/ aut
vnū ex pphetis eū eſſe dice
rēt. De qualibus dicit apl's
Carnalis autē hō nō pcipit
ea q̄ ſunt ſpūs dei. Sequit̄.
Et ego dico tibi/ qꝛ tu es pe
trus: ꝛ ſup hanc petram edi
ficabo ecc'iam meaz. Petr⁹
qui ſymō antea dicebat̄ ob
fortitudinē fidei ꝛ ꝯfeſſiōis
ſue ꝯſtantiā a dño petri no=
men accepit: qꝛ videlicet il=

li firma ⁊ tenaci mēte adhe
ſit/de q̄ ſcriptū eſt: petra au
tem erat xp̄s. Tu. Lcō. viij
ET ſuper hāc petrā id
eſt ſup dn̄m ſaluato-
rē q̄ fideli ſuo cognitori ama
tori/cōfeſſori participiū ſui
nois donauit vt ſcʒ a petra
petrus vocaretur/edificat
eccl'ia: q: nō niſi p fidē ⁊ dile
ctionē xp̄i/p ſuſceptionē ſa-
cramentoꝝ xp̄i/ p obſeruan
tiā mandatoꝝ xp̄i ad ſortē
electorū ⁊ eternā ptingit vi-
tā ap̄lo atteſtāte q̄ ait. Fun
damētū eni aliud nemo pōt
ponere preter id qḋ poſitū ē
qḋ eſt xp̄s ieſ⁹. Lc. ix. Lcō. ſ.
euāgelij: ſm matth. Cp̄. xvj
IN illo tp̄e: Venit ieſ⁹ i
partes ceſaree philip
pi: ⁊ īterrogauit diſcipulos
ſuos dicens. Quē dicūt ho-
mies eſſe filiū hois? Et rel.
Homel. ve. be. pb̄ri de ea. l.
Lectio ſcti euāgelij quam
mō fr̄es audiſtis tāto intēti
us cogitāda ac ſine obliuio
ne ē iugiter retinēda: quāto
ꝯſtat q: magnā nobis fidei
perfectionem ꝯmendat: ma
gnū eiuſdē pfecte fidei ꝯtra
oīa temptamēta robur eq̄
demōſtrat. Si eni ſcire volu
mus quō in xp̄m credi opor
teat/ qḋ lucidi⁹ eo qḋ ait ad
eum petr⁹: tu es xp̄s fili⁹ dei
viui: ¶ Rurſ⁹ ſi audire dele
ctat quātū hec fides valeat
qḋ aptius eo qḋ ait dn̄s de
eccl'ia que ſup eū edificāda
erat: ⁊ porte īferi nō p̄uale-
būt aduerſ⁹ eā: Sʒ hec ſuis
in locis pleni⁹ exponent. Tu.
NUnc aūt re- Lctō. x.
uertentes ad expla-
nādā ex ordine lectionē dn̄i
cam: primū videam⁹ de loco
in quo habita memoratur.
Venit inq̄t ieſus ī partes ce
ſaree philippi. Philippus
(vt lucas teſtat) erat tetrar
cha ituree ⁊ traconitidis re
gionis. ¶ Hic ḡ ſtatuens ci
uitatē in loco vbi iordanis
ad radices oꝛit libani mon-
tis/ ⁊ eſt termin⁹ iudee cōtra
ſeptētrionē/ appellauit eam
ceſareā philippi: in memo-
riā videlicet ſui nois pitēꝗ
in honorem tyberij ceſaris:
ſub q̄ ipſe regnabat. In cu-
ius partes veniēs ieſ⁹: inter-
rogabat diſcipulos ſuos di
cens. Quē dicūt hoies eſſe
filium hois? Tu. Lectio. xj.
NOn aūt quaſi neſciēs
ſniam de ſe vel diſcipu
loꝝ vel extraneoꝝ inq̄rit: ſʒ
ideo diſcipl'os qḋ de ſe ſenti
ant interrogat: vt ꝯfeſſiōē ro
bur recte fidei illoꝝ digna

mercede remūeret. Nā ſicut
interrogatis gn̄aliter oib⁹
petrus rn̄dit vn⁹ pro oībus
ita qđ petro dn̄s reſpōdit/ i
petro oībus rn̄dit. Jdeo q̇d
alij de ſe ſētiāt inq̇rit? vt ex-
poſitis primo ſentētijs errā
tiū/ diſcipuli ꝓbarent veritа
tē ſue ꝯfeſſiōis nō de opinio
ne vulgata: ſʒ de ipō ꝑcepiſ-
ſe dn̄ice reuelatiōis archāo
Quē inq̇t dicūt hoīes eē fili
um hoīs? Pulchre appellat
hoīes eos q̇ de filio hoīs tm̄
loq̇ nouerāt? q̇ diuinitatꝫ ar
chana neſciebant. R. cō. xij.

NAm q̇ diuinitatis ei⁹
myſteria cape norūt
merito ſupra hoīes eē dicun
tur apl'o atteſtante qui ait.
Qđ ocul⁹ nō vidit nec auris
audiuit/ nec in cor hoīs aſcē
dit q̄ preparauit de⁹ diligē-
tib⁹ ſe. Qui cū hec de hoīs/
hoc eſt de humana ſolū ſapi
entis corde aure ⁊ ocl'o pre-
mitteret? mox de ſe ac ſuis
ſimilib⁹ q̇ generalē humani
tatis ſn̄iam trāſcēderant ad
iecit. Nobis autē reuelauit
deus ꝑ ſpm̄ ſuū. Cui ſil'e eſt
qđ hic dn̄s cū īnterrogaſſʒ diſ
cipulos/ quē eū eſſe dicerēt
hoīes et illi diuerſas diuer-
ſorū opiniones ꝓ̄poſiſſent
dicit ill'/ vos aūt quē me eē
dicitis? quaſi ab hoīm illos
generalitate ſequeſtrans/ ⁊
deos ac dei filios ꝑ adoptio
nē iā factos inſinuās: iuxta
illud pſalmiſte/ ego dixi dij
eſtis/ et filij excelſi oēs. Re-
ſpōdens ſymō petrus dixit.
Tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Deū
viuū appellat ad diſtinctio
nē falſoꝝ deorū quos vario
deluſa errore gentilitas/ vl'
de mortuis ſibi hoib⁹ inſtitu
it? vel maiori demētia de in
ſenſibili materia quos ado-
raret creauit. De qualib⁹ ca
nit in pſalmo. Simulachra
gentiū argentum ⁊ auꝝ opa
manuū hoīm: os habēt ⁊ nō
loq̄ntur ⁊ cetera. Tu. Seq̄n
tia ſancti euāgelij ſecundū
mattheum. Cap. vbi ſupra.

IN illo tp̄e: Uenit ieſ⁹
in partes ceſaree phi
lippi: et interrogauit diſcipu-
los ſuos dicēs. Quē dicunt
hoīes eſſe filiū hoīs? At illi
dixerūt. Alij iohēʒ baptiſtā
alij vō helyā/ alij hieremiā/
aut vnū ex ꝓphetis. Dicit il
lis ieſ⁹. Uos aūt quē me eē
dicitis? Reſpondēs ſymon
petrus dixit. Tu es xp̄s fili
us dei viui. Reſpondēs aūt
ieſ⁹: dixit ei. Beat⁹ es ſymon
bariona: q2 caro et ſanguis
nō reuelauit tibi/ ſʒ pr̄ me⁹ q̇

in celis eſt. Et ego dico tibi q2 tu es petrus: ⁊ ſuper hāc petrā edificabo eccl'iam meam. Et porte inferi non p̄ualebunt aduerſ⁹ eam. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. Et quodcūq3 ligaueris ſup terrā erit ligatū ⁊ i celis: ⁊ qđcunq3 ſoluer3 ſup terrā: erit ſolutū et in celis. Amē. hy⁹. Te decet. vtŝ do. j. ad. Oro. De⁹ q̄ aplo tuo. ⁊c. vtŝ. in. j. veſ. Ad l. ān. Petre amas me paſce oues meas: tu ſcis dn̄e q̄a amo te. ps. xcij. Dn̄s reg. f. xxxij. Cp̄. hy⁹. ℣. ⁊ oro vtŝ in. j. veſ. ℞. bre. Cōſtitues. Ad bn̄⁹ ā Quē dicūt homines eſſe filiū hominis/ dixit ieſus diſcipulis ſuis: reſpondēs petrus dixit/ tu es xp̄s fili⁹ dei viui/ et ego dico tibi q2 tu es petrus/ ⁊ ſuper hāc petrā edificabo eccl'iam meā. Ad. j. ān. Symon iohānis diligis me pl⁹ his: tu ſcis dn̄e q2 amo te. Ad. iij. ā Ego p̄ te rogaui petre vt nō deficiat fides tua/ ⁊ tu aliq̄n ↄuerſ⁹ ↄfirma fr̄es tuos. Cp. ⁊ oro vt in. j. veſ. ℣. In oēʒ. Ad vj. ā. Significauit dn̄s petro q̄ morte clarificatur⁹ eēt deū. cp. Eccli. xliiij B Enedictionē oīm gē tiū dedit illi dn̄s: ⁊ teſtamētū ſuū cōfirmauit ſup caput ei⁹. Deo g̅. ℣. Cōſtitu P Reſta q̄s (es. Oro. oēs de⁹: vt nullis nos p̄mittas ꝑturbatiōib⁹ ↄcuti quos in aplice ↄfeſſiōis petra ſolidaſti. Et fa: p do. ⁊c. Ad. ix. ā. Tu es petrus ⁊ ſup hanc petrā edificabo eccleſiā meā. Cp̄. Eccleſi. xlv. M Agnificauit eū dn̄s i ↄſpectu regū: ⁊ dedit illi coronaʒ gl'ie. Deo grās. ℣. Dediſti heredita. Oratio A Deſto dn̄e ſupplicatiōib⁹ nr̄is: ⁊ ſperantes i tua mīa/ intercedēte btō petro aplo tuo celeſti p̄tege benign⁹ auxilio. Et fa: p do. In. ij. veſ. ſup p̄s āe. prime. iiij. de. j. noc. Cp̄. ℞. hy⁹. ℣. ⁊ oro vt in lau. Ad mgt ā. Quodcunq3 ligaueris ſup terram erit ligatū ⁊ in celis et quodcunq3 ſolueris ſuper terram erit ſolutum ⁊ in celis: dicit dn̄s ſymoni petro. Mathie apli. xij. kl. Or. D E⁹ q̄ btm̄ mathiaʒ apl'oꝝ tuoꝝ collegio ſociaſti: tribue q̄s: vt ei⁹ intercedētione tue circa nos pietatis ſp viſcera ſentiam⁹. Et fa: p do. Lectiōes Mixꝝ q̄buſdā. in cōi. f. iiij. In. iij. noc. lc. iiij

Lec.ſ.euãg.ſm mat. Cp.xi
IN illo tẽpore. Reſpõ
dens ieſus dixit. Cõ=
fiteor tibi pater / dñe celi et
terre: q2 abſcõdiſti hec a ſa=
pientib9 ꝛ prudentib9: et re=
uelaſti ea paruulis. Et reľ.
Homeľ. b. aug. epi: de ea. ľ.
Sanctum euangeliũ cũ le=
geretur audiuim9 exultaſſe
dñm ieſum in ſpũ / ꝛ dixiſſe.
Confiteor tibi pater dñe ce
li ꝛ terre: q̃a abſcondiſti hec
a ſapiẽtib9 ꝛ prudẽtib9: ꝛ re=
uelaſti ea paruulis. Hucuſ=
ꝗ ꝟba dñi ſi digne ſi diligẽ
ter ſi qȯ primũ eſt pie ꝯſide
rem9: inuenim9 primit9 non
ſemp cũ in ſcripturꝫ legim9
ꝯfeſſionẽ / debere nos intelli
gere vocẽ pctõris. ¶ Maxi=
me aũt hoc dicendum fuitꝛ
hinc admonẽda charitas ve
ſtra: q2 mox vt hoc verbũ ſo
nuit / ſecut9 eſt etiã ſonit9 tun
ſiõis pectoris veſtri: audito
videlicet qȯ dñs ait / cõfite=
or tibi pater. Tu. Lectio. x.
IN hoc ipo qȯ ſonuit cõ
fiteor / pectora tutudi
ſtis. Tundere aũt pect9 q̇d ẽ
niſi arguere qȯ latet ĩ pecto
re: ꝛ euidẽti pulſu occultuꝫ
caſtigare pctm̃: Quare hoc
feciſtis: niſi q2 audiſtis ꝯfite
or tibi pr̃: Cõfiteor audiſtꝫ:
qui cõfitetur non attẽdiſtis
¶ Nũc ğ aduertite. Si con=
fiteor xp̃s dixit a q̇ lõge ẽ oẽ
pctm̃: nõ ſoli9 eſt ꝯfeſſio pec
catorꝫ: ſꝫ aliqñ etiã laudato
ris. Cõfitemur ergo ſiue lau
dãtes deũ: ſiue accuſantes
noſmetipſos. Pia eſt vtraꝗ
ꝯfeſſio: ſiue cum te reprehẽ=
dis q̇ nõ es ſine pctõ: ſiue cũ
illũ laudas q̇ non poteſt ha=
bere pctm̃. Tu. Lectio. xi.
SI aũt bñ cogitem9: re
prehẽſio tua laus ipi9
eſt. Quare enĩ iam confite=
ris in accuſatiõe pctĩ tui in
accuſatõe ipſius tui / quare
ꝯfiteris: niſi q2 ex mortuo vi
uus fact9 es: Scriptura q̇p
pe ait. A mortuo q̃ſi q̇ nõ ſit
perit cõfeſſio. Si a mortuo
perit ꝯfeſſio / q̇ ꝯfiteꝛ viuit: ꝛ
ſi pctm̃ ꝯfiteꝛ: vtiꝗ a morte
reuixit. Si pctĩ ꝯfeſſor reui=
xit a morte: q̇s eũ reſuſcita=
uit: Null9 mortu9 eſt: ſuipi9
ſuſcitator. Tu. Lectio. xij.
ILle ſe potuit ſuſcita=
re: q̇ mortua carne nõ
mortu9 eſt. Etenĩ hoc ſuſci=
tauit qȯ mortuũ fuerat. Il=
le ſuſcitabat q̇ viuebat in ſe:
in carne aũt ſuſcitanda mor
tu9 fuerat. Nõ ei pr̃ ſol9 filiũ
ſuſcitauit de quo dictum eſt
ab apľo / ꝓpter qȯ de9 eũ ſu=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ſcitauit: ſed etiã dñs ſeipm/
id eſt corpus ſuum/ vñ dicit:
ſoluite templum hoc ꝛ in tri
duo ſuſcitabo illđ. Mortuꝰ
eſt autẽ pctõꝝ maxime ille
quẽ moles ↄſuetudinis pre=
mit: quaſi ſepultꝰ eſt lazarꝰ.
Parũ eni erat qꝛ mortuus: ꝛ
etiã ſepultꝰ erat. Quiſq̃s igi
tur male ↄſuetudinis/ male
vite/ terrenaꝝ ſcꝫ cupidita=
tũ mole premit ita vt in illo
iã factũ ſit/ qđ in quodã pſal
mo mirabilit dicitur / dixit
ſtultꝰ in corde ſuo nõ eſt de=
us: fit talis de quali dictũ ẽ:
a mortuo velut q̇ nõ ſit perit
cõfeſſio. Tu. Seqñ. ſ. euãgi
lij: ſcḋm matth. Cõ. vbi ſupra.

IN illo tpe: Reſpõdẽs
ieſus dixit. Confiteor
tibi pater dñe celi et terre:
quia abſcondiſti hec a ſapiẽ
tibus ꝛ prudentibus/ ꝛ reue
laſti ea paruulis. Ita pr̃ qm̃
ſic fuit placitũ añ te. Oĩa
mihi tradita ſũt a pr̃e meo.
Et nemo nouit filiũ niſi pat:
neq̃ pr̃em q̇s nouit niſi filiꝰ
et cui voluerit filiꝰ reuelare
Uenite ad me oẽs q̇ labora=
tis ꝛ onerati eſtis: ꝛ ego refi
ciã vos. Tollite iugũ meum
ſup vos/ ꝛ diſcite a me qꝛ mi=
tis ſum ꝛ humilis corde: ꝛ i=
uenietis requiẽ aĩabus vr̃is

Iugũ eni meum ſuaue eſt: ꝛ
onus meũ leue. Amẽ. Oro
vtš in primis veſ. ¶ Grego
rij pape. xij. lectiones. Oro

DEus q̇ anime famuli
tui gregorij eťne btĩ=
tudinis premia ↄtuliſti/ ↄce
de ꝓpitiꝰ: vt q̇ pctõꝝ nr̃orũ
põdere premimur/ eiꝰ apud
te ꝑcibꝰ ſubleuemur. Et fa:
Per đ. Lectiões Oſtendẽs
dñs. fo. xviij. Euãge. Uigi=
late quia neſcitis. fol. xxvij.
¶ Gertrudis ṽgis. Cõme.
¶ In natali ſctiſſimi pr̃is
nr̃i bñdicti abbatis. Ad. i.
veſ. ſup poſ ã. Cognouit eũ
dñs. cũ reľ. vtš de cõi vnius
ↄfeſ. nõti. f. xv. In. ij. veſ. cħ.
Dilectꝰ deo. vt i cõi. f. xv. R̷.
Sctũs bñdictꝰ. vt infra. iiij.
hyꝰ. Ieſu corona cel. f. lxvij.
℣. Os iuſti. vtš. Ad mãt ã.
Sctiſſime ↄfeſſor dñi mo=
nachorum pater ꝛ dux bene
dicte intercede pro nr̃a om
niumq̃ ſalute. Oratio.

INterceſſio nos q̃s
dñe beati bñdicti
abbatis ↄmendet:
vt qđ nr̃is meritꝭ
non valemꝰ/ eiꝰ ꝓcinio aſ=
ſequamur. Et fa: Per dñm.
¶ Inuit. Iuſtꝰ florebit i do
mo dñi plantatus. Gaudea
mus ꝛ exultemꝰ in eiꝰ ſacra

ſolēnitate. p̄. Venite ex. hyꝰ.
Te xp̄e rex piiſſime. f. lxvij.
In. j. noc. ān. Fuit vir vite ve
nerabilis gr̄a bn̄dictꝰ ⁊ noīe.
p̄. j. Btūs vir. f. j. ān. Ab ip̄o
pueritie ſue tp̄e cor gerens
ſenile/ etatē moꝛbꝰ trāſiens/
nulli animū dedit voluptati
p̄. ij. Quare fre. f. j. ā. Dū in
hac terra eſſet quo tp̄aliter
libere vti potuiſſet/ iaʒ quaſi
aridū mundū cū floꝛe deſpe
xit. ps. iiij. Cū īuoca. fo. j. ā.
Nurſie puīncie exoꝛtus/ ro-
me liberalibꝰ litterarū ſtu-
diis traditus a parētibꝰ fuit
ps. v. Verba mea. fo. j. ā. Re
licta domo rebuſq̄ꝫ p̄ris ſoli
deo placere cupiens ſancte
conuerſationis habitū que-
ſiuit. p̄. viij. Dn̄e dn̄s. f. ij. ā.
Receſſit igit̄ ſcienter neſci-
us ⁊ ſapiēter indoctus. p̄. x.
In domino. fo. iij. ℣. Juſtuʒ
deduxit dominus per vias.
℟. j. Fuit vir vite venerabi
lis gratia benedictꝰ et nomi
ne/ ab ip̄o pueritie tp̄e cor
gerens ſenile. Etateʒ quip-
pe moꝛibus tranſiens nulli
animum voluptati dedit. ℣.
Receſſit igitur ſcienter ne-
ſciꝰ ⁊ ſapiēter indoctꝰ. Eta.
℟. ij. Btūs bn̄dictꝰ famu-
lus domini magnū fecit mi
raculuʒ/ fudit pꝛeces ad do

minum. Et reſolidauit con-
fractum capiſterium. ℣. Ius.
Benedictus puer cum nu-
tricem ſuam flere conſpice-
ret eius doloꝛi compaſſus
eſt. Et reſolidauit cōfra. ℟.
iij. Inito ꝯſilio venenū vino
miſcuere/ quo oblato ex mo
re ad benedicendū patri/ vir
dei ſignum crucis edidit/ et
vas peſtiferi potus ita con-
fractum eſt. Ac ſi lapideʒ p̄
ſigno dediſſet. ℣. Intellexit
pꝛotinus vir dei quia potuʒ
moꝛtis habuerat quod poꝛ-
tare non potuit ſignum vite
Ac ſi la. ℟. iiij. Sanctus be
nedictus plꝰ appetiit mala
mūdi p̄peti q̄ꝫ laudes. Ma-
lens pꝛo deo laboꝛibus fati
gari: q̄ꝫ vite huius fauoꝛibꝰ
extolli. ℣. Diuina nāq̄ꝫ p̄uen
tus gratia magis ac magis
ad ſup̄na animo ſuſpirabat.
Malens p̄. ¶ In. ij. noc. ān.
Hic itaq̄ꝫ cum iam relictis
litterarum ſtudiis petere de
ſerta decreuiſſet nutrix que
hunc artiꝰ amabat ſecuta eſt
p̄. xiiij. Dn̄e q̄s. f. iiij. ā. Pꝛe-
dicta nutrix illiꝰ ad purgan
dū triticū a vicinis mulieri-
bus pꝛeſtari ſibi capiſteriuʒ
petiit/ quod caſu accidente
fractū eſt. ps. xx. Dn̄e in vir.
fo. vj. ā. Cōpaſſꝰ nutrici oꝛa-

tionem fudit bñdictus puer/cum lachrymis capiſterium reparauit. ps. xxiij. Dñi eſt ter. f. vij. ã. Bñdict⁹ dei famulus magnũ fecit miraculũ fudit preces ad dñm ꝛ reiũxit capiſteriũ. ps. xxxiij Bñdicam. fol. xj. ã Qui dũ eremum pgeret roman⁹ monachus obuiauit/ ei⁹ cũ deſiderium cognouiſſet ꝛ ſecretum tenuit ꝛ adiutoriũ ipendit. ps. lxiiij Te decet. f. xxj. ã Cunqꝫ i ſpecu poſito ſummitti panẽ diabolus conſpiceret/ iactauit lapidẽ ꝛ tintinabulum fregit. ps. xcj Bonũ eſt cõ. f. xxxij. ℣. Amauit eũ dñs. ℟. v. Dñe nõ aſpicias peccata mea/ ſed fidẽ huius hoĩs q̃ rogat reſuſcitari filiũ ſuũ/ ꝛ redde in hoc corpuſculo animã quã tuliſti et cõpleta oꝛone reuixit. Et ſanũ reddidit patri ſuo. ℣. Et regrediente aĩa corpuſculũ oẽ contremuit et ſub oculis oĩm q̇ aderãt viu⁹ apparuit Et ſa. ℟. vj Cunqꝫ ſanctus benedictus in cella conſiſteret eleuatis ſurſum oculis vidit ſororis ſue aĩaꝫ de corpore ei⁹ egreſſaꝫ. In colũbe ſpecie celi ſecreta penetrare ℣ Qui tante ei⁹ glie ↄgaudens oĩpotenti deo gratias reddidit/ eiuſqꝫ obitum fratribus denũciauit/ ꝛ q̄ eius animam vidit. In co. ℟. vij. In tempeſte noctis horavir dei inſtans vigilijs aſſidue oratiõis velut ſub vno ſolis radio. Oẽm mũdũ collectũ ↄſpexit. ℣ Uidenti enĩ creatorẽ anguſta eſt oĩs creatura. Oẽm. ℟. viij Pater ſanctus dũ itentã oculoꝝ aciẽ i ſplẽdore choruſce lucis haberet videret vidit germani animã capuani epĩ. In ſpera ignea in celũ deferri. ℣. Factũqꝫ eſt ꝛ reuerẽtiſſimũ virũ germanũ epiſcopuꝫ is q̇ miſſus fuerat iã defunctũ reperit. In. ❡ In. iij. noc. ã. Sanctimonialis aũt femina cũ negãtis ṽba audiſſet orationẽ fudit/ ꝛ inundatio pluuie erupit. Cañ. Beat⁹ vir. fol. lx. ℣ Magna eſt gloria. ℟. ix. Eodẽ vero anno q̇ de hac vita erat exiturus/ q̇buſdã diſcipulis ſecũ cõuerſantibus q̇buſdã longe manentibus. Sanctiſſimũ ſui obit⁹ denunciauit diẽ. ℣. Preſentib⁹ indicẽs vt audita p ſilentiũ tegerent/ abſentib⁹ indicans quale eis ſignũ fieret/ q̃ñ ei⁹ anima de corpore exiret. Sctiſſimi. ℟. x. Sexto nãqꝫ die portari ſe in orato-

rium a diſcipulis fecit/ibiqꝫ
exitū ſuū dn̄icis ſacramētis
muniuit. Atqꝫ inter diſcipu
loꝝ man⁹ expirauit. ℟. Ere
ctis in celuꝫ manib⁹ ſtetit/et
vltimum ſpm̄ inter vba ora=
tionis efflauit. Atqꝫ. Rez. xi.
Uia recta orientis tramite
ab eius cella in celum vſqꝫ
tendebat cui venerando ha
bitu vir deſuper clarus aſſi
ſtens cuius eſſet via quā cer
nerent inquiſiuit. Illi aūt ſe
neſcire profeſſi ſūt. ℣. Qui=
bus ipſe ait: hec eſt via qua
dilectus domini benedict⁹
aſcendit. Illi. Re. xii. O bea
ti viri benedicti ſancta pre=
conia/o ineſtimabilis dile=
ctio charitatis. Qui dum ſe
culi pompā cōtempſit eter=
ne vite coniūctus eſt. ℣. Cui
viuere xp̄s fuit ⁊ mori lucrū
Qui. Lectio prima. Ex dia
logo beati gregorij pape.

Uit vir vite venerabi
lis grā bn̄dict⁹ ⁊ noīe
ab ipſo pueritie ſue tp̄e cor
gerēs ſenile. Etatē quippe
morib⁹ tranſiēs nulli animū
voluptati dedit. Sed duꝫ in
hac terra adhuc eſſet: q̊ tp̄a=
liter libere vti potuiſſet: de=
ſpexit iam quaſi aridū mun
dū cū flore. ¶ Qui liberiori
genere ex prouincia nurſie
exortus: rome liberalib⁹ lit
terarū ſtudijs tradit⁹ a pa=
rentib⁹ fuerat. Sed dū ī eis
ire multos p abrupta vitio=
rū cerneret: eū quē quaſi ī in=
greſſum mundi poſuerat re
traxit pedē: ne ſi qd de ſcien
tia ei⁹ attingeret/ipſe quoqꝫ
poſtmodū in īmane precipi
tium tot⁹ iret. Tu. Lctō. ii.

Eſpectis itaqꝫ litte=
raruꝫ ſtudijs relicta
domo rebuſqꝫ p̄ris: ſoli deo
placere deſiderans/ſancte
conuerſationis habitū que=
ſiuit. Receſſit igitur ſciēter
neſci⁹: et ſapiēter indoctus.
¶ Huius ego oīa geſta nō
didici/ſed pauca que narro
quattuor diſcipulis illi⁹ re=
ferentibus agnoui: conſtan
tino videlicet reuerēdiſſimo
valde viro qui et in monaſte
rij regimine ſucceſſit: valēti
niano q̊qꝫ q̇ annis multis la
teranenſi monaſterio p̄fuit:
ſimplicio q̊ꝫ q̇ ꝯgregationē
illius poſt eū terti⁹ rexit: ho
norato etiā q̇ nūc adhuc cel
le ei⁹ in qua prius ꝯuerſat⁹
fuerat preeſt. Tu. Lctō. iij.

Ic itaqꝫ cum iam re=
licti litteraꝝ ſtudijs
petere deſerta decreuiſſet:
nutrix que hunc arti⁹ ama=
bat ſola ſecuta eſt. ¶ Cūqꝫ

ad locũ veniſſent q̃ eſſide di-
cit multiſq; honeſtiorib⁹ vi-
ris charitate ſe illic detinẽ
tibus in beati petri apoſto-
li eccleſia demorarent: pre-
dicta nutrix illi⁹ ad purgan
dum triticũ a vicinis mulie
ribus p̃ſtari ſibi capiſteriuz
petijt: q̃d ſupra mẽſam ĩcau
te derelictum caſu accidẽte
cõfractũ eſt: ſicq; vt ĩ duab⁹
partibus ĩueniret diuiſum.
Quod mox vt rediẽs nutrix
illius ĩuenit vehemẽtiſſime
flere cepit: q: vas q̃d preſti-
tũ acceperat fractum vide-
bat. Tu aũt. Lectio quarta

Benedict⁹ autẽ religio
ſus ⁊ pi⁹ puer: cũ nu-
tricẽ ſuã flere cõſpiceret ei⁹
dolori cõpaſſus: allatiſq; ſe
cũ vtriſq; fracti capiſterij p
tibus: ſeſe cũ lachrymis in
orõnẽ dedit. ¶ Qui ab orõ-
ne ſurgẽs ita iuxta ſe vas ſa
nũ repperit: vt ĩ eo fracture
veſtigia nulla inueniri po-
tuiſſent. Mox aũt nutricem
ſuam blande cõſolat⁹: ei ſa-
nũ capiſteriũ reddidit: quod
fractũ tulerat. Tu. Lect. v.

Que res in loco eodez
a cunctis eſt cognita:
atq; in tanta ãmiratione ha
bita / vt hoc ip̃z capiſterium
ei⁹ loci incole ĩ eccl'ie ingreſ
ſu ſuſpenderẽt: quaten⁹ ⁊ p̃-
ſentes et ſecuturi oẽs agno
ſcerẽt bñdictus puer cõuer
ſationis gratiã a quãta per-
fectione cepiſſet. Q̃d annis
multis illic ãte oculos oĩm
fuit: et vſq; ad hec lõgobar-
dorũ tp̃a ſup fores eccleſie
pependit. Tu. Lectio. vi.

Sed bñdictus plus ap
petẽs mala mundi p-
ti q̃ laudes p deo laboribus
fatigari q̃ vite hui⁹ fauori-
bus extolli: nutricẽ ſuã oc-
culte fugiẽs deſti loci ſeceſ
ſum petijt cui ſublac⁹ voca-
bulum eſt: q̃ a romana vrbe
q̃dragita fere milib⁹ diſtãs:
frigidas atq; pſpicuas ema
nat aq̃s. Que illic videlicet
aquaruz abũdãtia in extẽſo
pri⁹ lacu colligit ad poſtre-
mũ vero in amnẽ deriuatur
Quo dũ fugiẽs pgeret: mo
nachus q̃dã romanus nõie
hũc euntẽ repperit: quo ten
deret req̃ſiuit. Cuius cũ de-
ſideriũ cognouiſſet: et ſecre-
tũ tenuit ad adiutoriũ ĩpen
dit eiq; ſctẽ ꝯuerſatiõis ha-
bitũ tradidit: et inquantũ li
cuit miniſtrauit. Tu. lc. vii.

Vir aũt dei in eũdẽ lo
cũ pueniens ĩ artiſſi-
mo ſpecu ſe tradidit: tribuſ-
q; ãnis excepto romano mo

nacho hoībus īcognit⁹ man
ſit. Qui videlicet romanus
nō lōge in monaſterio ſub a
deodati patris regula dege
bat: ſz pie eiuſdē patris ſui
oculis furabat horas: ⁊ que
ſibi ad māducandū ſubripe
re poterat: dieb⁹ certis bene
dicto panē ferebat. lc. viij.

AD eundē vero ſpecū
a romani cella iter
nō erat: q₂ excelſa deſup ru
pis eminebat: ſz ex eadē ru
pe lōgiſſimo fune religatu₃
roman⁹ deponere panē con
ſueuerat. In qua etia₃ reſti
puū tintinabulū īſeruit: vt
ad ſonu₃ tintinabuli vir dei
cognoſceret qñ ſibi panē ro
man⁹ pberet: quē accipiens
ederet. Sed antiqu⁹ hoſtis
vnius charitati īuidēs/ ⁊ al
terius refectioni: cū quadā
die ſubmitti panē conſpice
ret: iactauit lapide₃: et tinti
nabulu₃ fregit. Roman⁹ tñ
modis cōgruētib⁹ miniſtra
re nō deſijt. Tu. In. iij. noc.
Euā. Ecce nos reliqm⁹ oia
Cū cōmēta. btī hieroni. Grā
dis fiducia. vtš in cōi pfeſſo
rum. fol. xxij. ℭ Ad laudes.
ān. Elect⁹ a fratrib⁹ inuitus
obtinuit ꝙ ſcient ſciuit ſe il
lorū moribus conuenire nō
poſſe. ps. xcij. Dñs reg. fol.

xxxi. Cap. hy⁹. ℣. et orō vtš
i pma vel. Re. bre. Magna
eſt glo. i cōi. f. xv. Ad bñ⁹ ā.
Pr ſctūs dū intentā oculo₂
aciē in ſplēdore chorvſce lu
cis habere videret vidit ger
mani aīam capuani epiſco
pi in ſpera ignea ab āgelis ī
celū deferri. ℭ Ad pmā ā.
Cūq₃ ſibi cōſpicerēt illicita
nō licere aſſueta dolerēt re
liq̄re conati ſūt de ei⁹ morte
tractari. ℭ Ad. iij. ā. Inito
cōſilio venenū vino miſcue
re: quo oblato ſignauit ſicq₃
cōfractū eſt: ac ſi p ſigno la
pidē dediſſet. Cap. et oro vt
i pmis vel. ℣. Juſtū deduxit
ℭ Ad. vj. ā. Puer qdā₃ par
uulus elephātino morbo p
cuſſus: ad dei hominē eſt ad
ductus: priſtina ſanitate re
cepta icolumis remeauit ad
propria. Cap. Juſtus cor ſu
um tradet. vt in cōi. fo. xvj.
℣. Amauit eū dñs. Oratio.

EXcita q̄ſumus dñe ī
eccl'ia tua ſpm̄ cui be
atus bñdict⁹ abbas ſuiuit:
vt eodē nos replēte ſtudea
mus amare quod amauit: et
opere exercere quod docuit
Et fa: Per dñm. in vni. eiuſ
dem. ℭ Ad. ix. ā. Tantā gra
tiam et virtus diuina contu
lerat: vt ſub vno ſolis radio

oēm mundū collectū ꝯſpice
ret. Cap. Collaudabūt mul
ti. vt in cōi. fol. xvj. Hy⁹. Ma-
gna ē gloria. Oratio.
Concede q̄s oēs de⁹:
vt ad meliorē vitā beati be
nedicti abbatis exēpla nos
ꝓuocēt: quaten⁹ cui⁹ ſolen-
nia agim⁹: etiā actus imite
mur. Et fa: ꝑ d. In ſcdis ve-
ſpe. ſup ꝑos. pꝛime. iiij. ā. de
pꝛimo noc. Cap. ℟. hy⁹. ℣. et
orō vt in laud. Ad mag. ān.
Orabat ſctūs bñdict⁹ dñe
nō aſpicias pctā mea: ſꝫ fidē
hui⁹ hoīs: q̄ rogat reſuſcita
ri filiū ſuū: ⁊ ſub oclis oīꝫ vi
uenteꝫ pueꝝ reddidit patri
ſuo. ¶ In feſto annūciatio-
nis beate marie virginis ad
pꝛimas veſperas ſup ꝑos ā.

Gaude et letare fi-
lia ſiō: qꝛ ecce ego
venio: ⁊ habitabo
in medio tui dicit
dñs. ā. Dñs veniet occurri-
te illi dicētes magnū pꝛinci
piū ⁊ regni ei⁹ non erit finis:
de⁹ fortis: dñatoꝛ pꝛinceps
pacis. ā. Ecce veniet deus ⁊
homo de domo dauid ſede-
re in thꝛono in eternū. ā. Le
ua hieruſalē oculos et vide
potentiam regis: ecce ſalua
toꝛ venit ſoluere te a vincu-
lis. Capitulum Eſaie. vij.

Ecce virgo ꝯcipiet et
pariet filiū et vocabi
tur nomē eius ēmanuel: bu
tyꝛū et mel comedet: vt ſci-
at repꝛobare malū et elige-
re bonū. Deo grās. ℟. Xp̄i
virgo. vt infra. xij. hy⁹. Aue
maris ſtella. fo. lxvij. ℣. Aue
maria grā plena: Dñs te-
cum: Ad mag. ān. Aue ſpes
noſtra dei genitrix intacta:
aue illud aue ꝑ angelū accē
piēs: aue ꝯcipiēs pr̄is ſplē-
doꝛem benedicta: aue caſta
ſanctiſſima virgo ſolā innu-
ptā te gloꝛificat oīs creatu-
ra matrem luminis. Oratio

Deus q̄ de btē marie
ꝟginis vtero ꝟbū tuū
angelo nūciāte carnē ſuſci-
pere voluiſti: p̄ſta ſupplicib⁹
tuis: vt q̄ vere eā dei genitri
cē credim⁹: ei⁹ apd te interceſ
ſionib⁹ adiuuemur. Et fa: ꝑ
eundē. Hodie et cras poſt
ꝯple. ān. de btā ꝟgie Hec ē
dies. vt infra ad bñ⁹. ℣ Aue
maria. Orō Deus q̄ de btē
marie. ⁊c. ¶ Inuit Aue ma
ria grā plena. Dñs tecū. p̄.
Venite ex. hy⁹. Fit poꝛta. f.
lxvij. In. j. noc. ā Miſſ⁹ ē an
gelus gabꝛiel a deo ī ciuita
tē nazareth: ad ꝟginē deſpō
ſatam viro cui nomē ioſeph
ꝑ. viij Dñe domin⁹. fol. ij. a.

Ingreſſꝰ angelus ad mariã
ait. Aue gr̃a plena dñs te-
cũ. ps. xviij. Celi enar. f. vj.
añ. Maria turbat̃ in ſmone
angeli: et cogitabat qualis
eſſet iſta ſalutatio. ps. xxiij.
Dñi eſt ter. fo. vij. ã. Reſpõ-
dens angelꝰ dixit ad mariã:
ne timeas maria: inueniſti
eñi gratiã apud dñz. p. xliiij.
Eructauit. fol. xv. añ Ecce
ꝯcipies ⁊ paries filiũ: et vo-
cabis nomẽ eiꝰ ieſũ: hic erit
magnꝰ ⁊ filiꝰ altiſſimi voca-
bit̃. p. xlv. Deꝰ nr̃. fol. xvj. ã.
Dabit illi deꝰ ſedẽ dauid pa
tris eiꝰ et regnabit in domo
iacob in eternũ: ⁊ regni eius
non erit finis. ps. xlvij. Ma-
gnus dñs. fo. xvj. ℣. Gaude
maria ꝟgo. Lectio. j. Ex ho
melia vene. be. pbr̃i: ſuper
euãge. Miſſus eſt angelus.

Ingreſſꝰ ãgelꝰ ad ma-
riã dixit. Aue gr̃a ple
na dñs tecum: bñdicta tu ĩ
mulieribus. Que ſalutatio
quãtũ hũane ꝯſuetudini in-
audita: tñ ẽ btẽ marie digni
tati cõgrua. Uere eteni gr̃a
erat plena: cui diuio mune
re collatũ ẽ: vt pma int̃ femi
nas glorioſiſſimũ deo ꝟgi-
nitatis munꝰ offerret. Unñ
iure ãgelico aſpectu ſimul
⁊ affatu meruit ꝑfrui: q ãge
licã vitã ſtuduit imitari. Ue
re gr̃a erat plena: cui ipm ꝑ
quẽ gr̃a ⁊ ꝟitas facta ẽ ieſũ
xp̃m generare donatũ ẽ. Et
ideo vere dñs cuz illa erat:
quã ⁊ prius nouo caſtitatis
amore a t̃renis ad celeſtia
deſiderãda ſuſtulit: et poſt-
modũ mediãte hũana natu-
ra oĩ plenitudĩe diuinitat̃
ꝯſecrauit. Tu. ℟. Ingreſſꝰ
ãgelꝰ ad mariã ait. Aue ma
ria gr̃a plena dñs tecũ. ℣ſꝰ.
Bñdicta tu ĩ mulieribꝰ ⁊ bñ
dictꝰ fructꝰ vẽtris tui. Aue.

Uere bñdicta int̃ lc. ij.
mulieres: q ſine exẽ-
plo muliebꝛ ꝯditiõis: cũ de
core ꝟginitat̃ gauiſa ẽ hono
re parẽt̃: quodqꝫ ꝟginẽ ma
trẽ decebat: dei filiũ ꝓcrea-
uit. Que poſtꝙ more hu-
mane fragilitatis: et viſione
angelica et ſalutatiõe inſoli
ta turbata ẽ: mox idẽ ange-
lus eã repetito ſmone ne ti-
meat hortat̃: quodqꝫ marie
timorẽ pellere ꝯſueuit qua-
ſi bñ cognitã ac domeſticaz
ꝓprio eã noĩe vocat: et qua-
re gr̃a plenã dixerit diligen
ter edocet. Tu. ℟. Suſcipe
ꝟbũ ꝟgo maria qḋ tibi a do
mino ꝑ angelũ trãſmiſſũ eſt
ꝯcipies in vtero deũ paries
⁊ hoiem. Ut bñdicta dicar̃

inf omnes mulieres. ℣. Pari es quidē filiū: ſꝫ ꝟginitatis nō patierꝭ detrimētū efficieris grauida: ⁊ erꝭ maꝭ ſemꝑ intacta. Ut. Lectio tertia.

NE timeas inqt maria iuenisti em graz apd deū. Ecce ꝯcipies i vtero ⁊ paries filiū: et vocabis nomē eius ieſum. Hic erit magnus: et filius altiſſimi vocabitur. ¶ Notādus ſollerter ordo verborum: et tanto artius eſt cordi inſerendus: quāto manifeſte patet quia in his tota redemptiōis noſtre ſumma conſiſtit. Nā manifeſtiſſime dn̄z ieſum: id eſt ſaluatorē noſtrū: et veꝝ dei patris: et verū hominis matris filiū ꝑdicāt. Tu aūt. ℟. Ecce ꝟgo ꝯcipiet et pariet filiū dicit dn̄s: et vocabiꝭ nomē eius Ammirabilis deꝰ fortis. ℣. Sup ſoliū dauid ⁊ ſup regnū eiꝰ ſedebit in eternum. Ammira. Lectio. iiij.

ECce inquit cōcipies i vtero et paries filiū: agnoſce verū hūc hoiem verā de carne ꝟginis aſſūpſiſſe ſubſtātiā carnis. Hic erit magnus ⁊ filius altiſſimi vocabiꝭ: confitere eundē etiaz verū deū de deo vero: ⁊ eterno patri filiū ſemꝑ eē coeꝭ-nū. ¶ Quod autē futuro tēpore dicitur hic erit magnꝰ et filius altiſſimi vocabitur nemo ita itelligendū putet ꝙ dn̄s chriſtus ante partuz virginis non fuerit: ſed ita hoc dictū potius intelligamus: quia potentiaz diuine maieſtatis quam dei filius eternaliter habuit: hanc idē homo natus ex tempore acceperit: vt vna in duabꝰ naturis perſona eſſet mediatoris ac redemptoris noſtri. Tu. ℟. Benedicta tu i mulieribus. Et benedictꝰ fructus ventris tui. ℣. Aue maria gratia plena dn̄s tecuz. Et. ¶ In. ij. noct. an̄. Dixit autē maria ad angeluz quomodo fiet iſtud quoniā virū non cognoſco: ⁊ reſpondens angelus ſpiritusſanctus ſuperueniet in te: et virtus altiſſimi obumbrabit tibi. ps. lxxxiiij. Benedixiſti. f. xxx. ā. Ideoqꝫ et quod naſcetur ex te ſanctum vocabitur filius dei. ps. lxxxvj. Fundamenta fol. xxx. an̄. Dixit autem maria ad angeluz ecce ancilla dei: fiat mihi ſecundum verbuz tuum. ps. xcv. Cantate. i. fol. xxxiij. ā. Benedicta tu inter mulieres ꝑ cuius partum virgineum a

natis mulierum maledictio
prime mulieris excluſa eſt.
P̄s.xcvj. Dñs reḡ.ex. f.xxxiiij
a. O glorioſa femina non ſo
lū bñdicta inter mulieres ſꝫ
int̃ mulieres bñdictas: ma
iori benedictiõe ſpecialiter
inſignis. P̄s.xcvij. Cantate.
ij.f.xxxiiij.ã. Benedicta eſt
incomparabilit̃ que ⁊ diuini
germinis ſuſcepit gloriã et
coronã ĩtegritatis ſeruauit.
P̄s.xcviij. Dñs reḡ.traſ. fol.
xxxiiij. ℣. Specioſa fa. lc.v.
Et dabit illi dñs deꝰ
ſedē dauid pr̃is eius
Sedem dauid dicit regnuꝫ
iſraelitice plebis: qȝ ſuo tē
pore dauid iubente pariter
et adiuuãte dño: fideli deuo
tione gubernauit. Dedit er
go dñs redēptori noſtro ſe=
dē dauid patris eius: quan=
do hunc de genere dauid in
carnari cõſtituit: vt populuꝫ
quē dauid temporali ĩperio
rexit: ipe gratia ſpirituali ad
et̃nū ꝓueheret regnū: de q̊
apoſtolꝰ ait. Qui eruit nos
de poteſtate tenebraruꝫ: et
trãſtulit in regnū filij chari=
tatis ſue. Tu. ℟. Maria vt
audiuit turbata eſt in ſermo
ne ãgeli. Et cogitabat qual'
eſſet iſta ſalutatio. ℣. Quõ
fiet iſtud qm̃ virū non cogno
ſco: Et cogitabat. Lect.vj.
Hinc eſt qȝ idē ꝓpt̃us
diuino admonitꝰ iſtin
ctu cū paſſurus ille hieroſo
lymã ꝓparet in eiꝰ laudem
gaudēs decãtabat: bñdictꝰ
q̃ venit in noĩe dñi rex iſrael
et iuxta aliū euãgeliſtã: bñ=
dictū qȝ venit regnū patris
noſtri dauid. Aderat enĩ tē
pus quo redēpto ꝑ eius ſan
guinē mūdo rex agnoſcere=
tur nõ ſolū domus dauid ſꝫ
et totiꝰ eccleſie: immo oĩm
conditor et redēptor ſeculo
rū. Unde recte ãgelus poſt
q̃ dixit: ⁊ dabit illi dñs deꝰ
ſedē dauid patris eiꝰ: conti=
nuo ſubiūxit: et regnabit in
domo iacob in et̃nū. ℟. Vir
go iſrl' reuertere ĩ ciuitates
tuas: vſqꝫquo dolens auer=
teris. Generabis dñꝫ ſalua
torē oblationē nouã in t̃ra:
ambulabūt homĩes ĩ ſalua
tionē. ℣. In charitate perpe
tua dilexi te: ideo attraxi te
miſerans. Generabis. l.vij.
Omū nãqꝫ iacob ec=
cleſiã dicit vniuerſaꝫ:
q̃ ꝑ fidē ⁊ ꝯfeſſionem xp̄i ad
patriarcharū ꝑtinet ſortē:
ſiue ĩ his q̃ de patriarcharū
ſtirpe carnis originem duxe
rūt: ſiue ĩ illis q̃ de alijs na=
tionibꝰ carnalit̃ editi ſpirita

ii lauachro ſūt i xp̄o renati. In qua videlicet domo regnat ineternū: ⁊ regni eius nō erit finis. Regnat q̄ppe i ea ip̄ſentivita: cū electorum corda per fidē ⁊ dilectionez ſuā ihabitās regit: atq₃ ad p̄cipienda ſupne retributionis dona: cōtinua protectione gubernat. Regnat in futuro: cū eoſdem finito ſtatu tēporalis exilij ad habitationē patrie celeſtis introducit i qua preſenti ei⁹ viſione ſemp̄ admoniti nil aliud agere q̄ ei⁹ vacare laudib⁹ gaudēt. ℟ Dixit angel⁹ ad mariā ne timeas maria. Inueniſti gratiā apud dn̄m. ℣ Ecce ꝯcipies et paries filiū et vocabis nomen ei⁹ ieſum. Inueniſti. Lectio octaua.

Dixit aūt maria ad angelū. Quō fiet iſtud: q̄m virū nō cognoſco? Quō inq̄t fieri poteſt vt concipiā pariāq₃ filiū: que in caſtimonia ꝟginitatis vitā cōſūmare diſpoſui? Nō aūt quaſi incredula ꝟbis āgeli quō hec ipleri valeāt inq̄rit: ſ₃ certa quia oportebat ipleri qđ et tunc ab angelo audiebat: et prius a propheta dictum legerat: quo id ordine cōplendum ſit interrogat/ q₃ videlicet propheta q̄ hoc futurus p̄dixit quō fieri poſſet nō dixit: ſed angelo dicēdū reſeruauit. Tu aūt. ℟ Quō fiet iſtud reſpondens ait maria quia virū nō cognoſco: ⁊ angelus ad hec. Spūſſanct⁹ ſuperueniet in te ⁊ virtus altiſſimi obūbrabit tibi. ℣ Ideo q₃ et qđ naſcet ex te ſanctu₃ vocabit filius dei. Spirit⁹.

In .iij. noc. a̅. Aue maria gratia plena dn̄s tecum benedicta tu in mulieribus in etnū. Cāti. Audite me. f. lx. ℣ Dignare me. fc. ix. Lectio ſcti euāgelij: ſm lucā. Ch. i.

In illo tp̄e: Miſſus ē angel⁹ gabriel a deo in ciuitatē galilee cui nomē nazareth ad virginē deſpōſatā viro: cui nomen erat ioſeph de domo dauid: et nomē virginis maria. Et reliq̄.

Ex cōmētario beati ābroſij epiſcopi: de eadē lectione.

Latent quidē diuina myſteria nec facile iuxta propheticū dictū q̄ſq̄ hoim poteſt ſcire conſiliū dei: ſed tamen ex ceteris factis atq₃ precep̄tis dn̄i ſaluatoris poſſumus intelligere et hoc ꝓpē ſioris fuiſſe conſilij: q̄ ea potiſſimū electa eſt vt dn̄z pareret: q̄ erat deſpōſata viro

Cur aūt nō anteꝙ deſpōſa
ret̄ impleta eſt: Fortaſſe ne
diceret̄ ꝙ conceperit ex ad=
ulterio. ¶ Et bn̄ vtrūqꝫ po=
ſuit ſcriptura: vt et deſpōſa
ta eſſet et virgo. Virgo vt ex
pers virilis conſortij videre
tur: deſponſata: ne temera=
te ꝟginitatis aduteret̄ infa
mia: cui grauis alius corru
ptele videret̄ inſigne prefer=
re. ℟. Ecce cōcipies ꝛ pari
es filiū. Et vocabit̄ nomen
eiꝰ ieſus. ℣. Hic erit magnꝰ
et filius altiſſimi vocabitur
et dabit illi dn̄s deus ſedeꝫ
dauid patris eiꝰ. Et vo. L. x.

Maluit eni dn̄s aliq̄s
de ſuo ortu ꝙ de ma=
tris pudore dubitare. Scie
bat enī tenerā eē ꝟginis ve=
recundiā: et lubricā famam
pudoris: nec putauit ortus
ſui fidē matris iniurijs aſtru
endam. ¶ Seruat̄ itaqꝫ ſctē
marie ſicut pudore integra
ita inuiolabilis opinione vir=
ginitas. Oportet enī ſctōs
et ab his q̄ foris ſūt teſtimo
niū habere: nec decuit ſini=
ſtra ꝟginibꝰ opinione viuen=
tibus velamē excuſationis
relinq̄: quo īfamata mr̄ quo
qꝫ dn̄i videret̄. Tu. ℟. Da=
bit illi dn̄s deus ſedē dauid
patris eius: ꝛ regnabit ī do=
mo iacob In eternū. ℣. Et
regni eiꝰ nō erit finis. In eū.

Quid aūt iudeis (L. xi.
q̄d herodi poſſet aſcri
bi: ſi natū ex adulterio vide
rent̄ pſequi: Queadmoduꝫ
aūt ipe diceret nō veni legē
ſoluere ſed adimplere: ſi vide
ret̄ cepiſſe a legis iniuria: cū
partꝰ innupte lege dānetur
Quin etiā locupletioris te=
ſtis pudoris maritus adhi=
bet̄: q̄ poſſet ꝛ dolere iniuri=
am: et vindicare opprobriū
ſi nō cognoſceret ſacramen
tū. Quid eſt quod etiā fides
marie verbis maior aſciſcit̄
vt mendacij cauſa remouea
tur: Videret̄ enī culpā obū
brare voluiſſe mendacio: in=
nupta pgnās. Cauſā āt mē
dacij ī deſpōſata habuit: de=
ſponſata nō habuit: cū cōiu
gij premiū et gratia nuptia
rū partus ſit feminarū. Tu.
℟. Dixit aūt maria ad ange
lū. Ecce ancilla dn̄i fiat mi=
hi ſcd̄m verbū tuū. ℣. Spi
ritus ſanctꝰ ſupueniet in te
et virtꝰ altiſſimi obūbrabit ti
bi. Ecce ancil. Lectio. xij.

Non mediocris quoqꝫ
cauſa eſt: vt ꝟginitas
marie pricipē falleret mun=
di: q̄ cū deſpōſatā cerneret:
partū non potuit hr̄e ſuſpe=

etū. Fallēdi aūt pricipis mūdi fuiſſe cōſiliū ipſi⁹ dn̄i verba declarant: cū apoſtoli iubent tacere de xp̄o: cū ſanati prohibent gloriari de remedio: cū demones p̄cipiūtur ſilere de dei filio. Fallendi (vt dixi) pricipis mūdi fuiſſe conſiliū etiā ap̄ls declarauit dicēs. Sed loquimur dei ſapiētiā in myſterio abſconditā: quam nemo principū huius ſeculi cognouit. Si eni cognouiſſent: nunq̄ dn̄z maieſtatis crucifixiſſēt hoc eſt: nunq̄ me redimi dn̄i morte feciſſent. ℟. Chriſti v̄go dilectiſſima v̄tutū opatrix magnifica: opē fer miſeris. Subueni domia clamātibus ad te iugiter. ℣. Quoniā pctōrum mole p̄mimur ob hoc te dep̄camur. Subueni. Seq̄ntia ſcti euāgelij Scd̄m lucam. cp̄. vbi ſupra.

In il. t. Miſſ⁹ eſt āgel⁹ gabriel a deo i ciuitatem galilee cui nomen nazareth ad virginē deſponſatā viro cui nomen erat ioſeph de domo dauid: et nomē virginis maria. Et ingreſſ⁹ angelus ad eā dixit. Aue gratia plena: dn̄s tecū: bn̄dicta tu in mulieribus. Que cum audiſſet turbata ē i ſermone eius: et cogitabat qualis eēt iſta ſalutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas maria: iuenisti eni gratiā apud deum. Ecce cōcipies in vtero et paries filiū: ⁊ vocabis nomē ei⁹ ieſū. Hic erit magn⁹: et filius altiſſimi vocabitur Et dabit illi dn̄s de⁹ ſedem dauid patris eius: et regnabit in domo iacob in eternū et regni ei⁹ nō erit finis. Dixit autē maria ad angelum. Quō fiet iſtud qm̄ virū non cognoſco. Et reſpōdēs angel⁹ dixit ei. Sp̄ūſſctūs ſuperueniet i te: ⁊ v̄tus altiſſimi obūbrabit tibi. Ideoq; ⁊ qd̄ naſcek ex te ſctm̄: vocabitur filius dei. Et ecce elizabeth cognata tua: ⁊ ip̄a ꝯcepit filiū in ſenectute ſua. Et hic mēſis eſt ſextus illi q̄ vocak ſterilis: qz nō erit ipoſſibile apd̄ deū oē v̄bū. Dixit aūt maria. Ecce ancilla dn̄i fiat mihi: ſcd̄z v̄bū tuū. Am̄. hy⁹. Te decet laus. vt i do. i. aduēt⁹. Oro. De⁹ q̄ de btē. vtō i primis veſ. ¶ Ad t. ā. Qn̄ venit ergo ſacri plenitudo tp̄is miſſus eſt ab arce pr̄is nat⁹ orbis ꝯditor i t̄ris ps. xcij. Dn̄s reḡ. fol. xxxij. Cp̄. hy⁹. ℣. ⁊ orō vtō. i. i. veſ. ℟. breue. Adiuua nos tuis

precib⁹. Mař xpi maria. ℣. Oraculum eterne vite clari tas celoꝝ. Mař. Ad bn̄ an. Hec eſt dies quā fecit dn̄s hodie dn̄s afflictionē ppl'i ſui reſpexit: et redemptionē miſit. Hodie mortē quā fe= mina itulit: femina fugauit Hodie de⁹ homo factus: id qđ fuit pmāſit: et qđ nō erat aſſūpſit. Ergo exordiū nr̄e redēptionis deuote recola= m⁹: et exultem⁹ dicētes gl'ia tibi dn̄e. ¶ Ad. j. an Verbū ſupnū a p̄re an̄ tpa genituꝫ hodie pro nobis factū caro exinaniuit ſemetipꝫ. ¶ Ad iij. a. Btūs auctor ſeculi: ſer uile corpus induit: vt carne carnē liberās: nō pderet q̄s ɔdidit. Cp. ⁊ oro vts in pu= mis veſ. ℣ſ⁹. Gaude maria. ¶ Ad. vj. a. Clauſa parētis viſcera celeſtꝫ itrat gr̄a: ven ter puelle bāiulat: ſecreta q̄ nō nouerat. Cp. zacharie. ij.

Lauda ⁊ letare filia ſi on: qr ecce ego venio: ⁊ hītabo i medio tui: ait dn̄s Deo g̃. ℣. Specioſa fctā. or

Deus q̄ ℣ginalē aulā btē marie i qua habi tares eligere dignat⁹ es: da q̄s⁹ vt ſua nos defenſiōe mu nitos: iocundos ſue faciat intereſſe feſtiuitati. Et fa⁊ Quivivis. ¶ Ad. ix. an. Do mus pudici pectoris tem= plum repente fit dei: ita cta neſciens virū: verbo cōcepit filium. Capm. Hiere. xxxi.

Ecce dn̄s nouū faciet in terra: femia circū= dabit virum. Deo gr̄as. ℣. Dignare me. Oratio.

Gratiā tuā dn̄e mētib⁹ nr̄is infunde ⁊ vt q̄ an= gelo nunciāte xpi filij tui in carnationē cognouim⁹: per paſſionē ei⁹ ⁊ crucē ad reſur rectiōis gl'iaꝫ perducamur Et fa⁊p eundē. ¶ In. ij. veſ. ſup p̄os an. prime. iuj. de. j. noc. Cp. R. hy⁹. ℣. et or̄o vt i lau. Ad mag. an. Quō fiet iſtud angele dei/ q̄r virū non cognoſco: audi maria ℣go xpi: ſpūſſctūs ſupueniet i te/ et ℣tus altiſſimi obūbrabit tibi. ¶ Nota q̄ ſi feſt. annū: more alicui⁹ dioceſane eccl'e ɔtigerit poſt paſ. celebrari: tūc p i uita. et āis ad noc. l. ⁊ hor. et ſup p̄os ad vtraſq̄ veſ. ſeruař Allā vt de ſctis tpe paſ. occurrentibus. Ad mag. i. j. veſ. ⁊ ad bn̄⁹ āis ad dit vnū Alla. in fine Silr ⁊ ſingulis R. magnis. R. ℣o breuibus addūt duo alla.

Finis ſctōralis hyemalis.

¶ Orō ante celebrationem

Domine ieſu xp̄e rex
celi ⁊ terre q̇ ab eťno
ſitiẽdo noſtrã ſalutẽ ad cur=
rẽdã viã eius exultaſti et in
ei⁹ cōſummatiōe feliciſſima
teip̄m ĩ magnifico ſacramẽ
to ſancti corporis et ſangui
nis tui nobis tribuiſti dicẽs
deſiderio deſideraui hoc paſ
cha mãducare vobiſcũ añq̃
patiar vt ignis tãte ad nos
dilectiōis/ et amoroſe tue ꝓ
nobis paſſionis ſemꝑ ſuccẽ
deretur et arderet in cordi=
bus nr̄is in tui memoriã ha
berem⁹ etiã et nos tã ex no=
bis ĩbecilles quo ex te in ce
lis deo patri tuo in vnitate
ſpũs ſancti ac totius celeſti
curie exhiberem⁹ omnẽ ho=
norẽ et gloriã atq; in terris
agerem⁹ ſalutez maximã in
peccatorũ nr̄orũ remiſſionẽ
in infirmitatũ nr̄aꝝ curatio
nẽ in o perũ noſtrorũ bono=
rũ tã exiliũ ſublimationem
gr̄aꝝ mentꝫ nr̄e accumula=
tionẽ et ĩ future gl̄ie aſſecu
rationẽ: atq; in aĩarũ purgã
darũ piam cōſolationẽ. Da
q̄ſo benigniſſime dñe vt hu=
ius ſacroſancte cōionis taz
ſpcioſi et precelſi ſacramẽti
frequẽtatio ſit ꝯſolatio ⁊ li=
beratio copioſa aĩarũ fide=
liũ in purgatorio exiſtẽtiuz
et illorũ vtriuſq; ſtat⁹ ꝓ qui
bus ſingulariter tenemur ⁊
ego teneor ſufficiẽtiſſima re
cōpenſatio: te adiuuãte ſal=
uator mundi eternaliter be
nedictus. Amen.

¶ Oratio deuota poſt cele
brationem.

Gratias ago ĩmẽſe ma
ieſtatis ac ſempiterne
pietatꝫ tue dñe ſctẽ pr̄ ōp̄s
eťne de⁹ q̇ me indignũ famu
lũ tuũ ac miſerũ pctōrẽ nul=
lis meis meritꝫ/ ſꝫ tuis miſe
ratiōibus multꝫ et magnis
ſatiare dignat⁹ es corpore ⁊
ſanguine dñi nr̄i ieſu xp̄i. Et
ꝑcoro vt hec cōmunio non ſit
mihi reat⁹ ad penã/ ſꝫ inter=
ceſſio ſalutarꝫ adveniam: ſit
mihi armatura fidei et ſcutũ
bone volũtatꝫ: ſit viciorũ me
orũ euacuatio: cōcupiſcẽtie
et libidinis exťminatio: hũi=
litatis/ charitatꝫ/ patiẽtie/ ca
ſtitatis/ obediẽtie/ oĩmq; vir
tutũ atq; toti⁹ ſctitatis et ſa
lutꝫ augmẽtatio ꝯtra ĩſidias
oĩꝫ inimicoruz meoꝝ viſibi=
liũ ⁊ inuiſibiliũ firma defen
ſio: motuũ meoꝝ tam carna
liũ q̃ ſpũalium ꝑfecta q̇eta
tio: in te vero deo firma ad=
heſio/ et finis mei felix con=
ſummatio. Amen.

¶ Sequitur modus finiendi orationes eccleſiaſticas. Primo Si oratio dirigatur ad patrem ⁊ in ea nulla fiat mētio de filio: vt in illa orōne Protector ĩ te ſperantiū deus. debet in fine dici Per dominum. Unde v̄ſus. Per dominum dicas: cum patrē preſbyter oras. Si vero fiat mentio de filio: vt in illa oratione Deꝰ qui de beate marie virginis vtero. debet ĩ fine dici Per eundem dominum noſtrum. Unde verſus Si chriſtum memores: per eundez dicere debes. Si autem oratio dirigatur ad filium: vt ĩ illa oratione Deus qui virginalem au. debet in fine dici Qui viuis. verſus. Si chriſto loqueris: qui viuis tunc bene dicis. Sed ſi in fine oratiōis fiat mētio de filio: vt in iſta Deus qui ſalutis eterne beate marie. ⁊c. tunc debet dici Qui tecum viuit. Unde verſus. Qui tecum ſi ſit collecte finis in illo. Si fiat mentio de ſpiritu ſancto debet dici Eiuſdem ſpiritus ſancti. vt in illa Deꝰ qui apoſtolis tuis ſanctum dediſti ſpirituz. verſus. Cō memorans flamen eiuſdem dic prope finem. Si vero ſit exorciſmus ad expellendū ſathanā: tūc debet dici Per dominū. Qui vēturꝰ eſt vel es. verſus. Expellēs ſathanam: dicas in fine per ignē.

¶ Regiſtrū huiꝰ partis hyemalis ſcz ✠. A. B. C. D. E. F. G. H. I. omēs ſunt quaterni/ preter ✠ q̇ eſt quiternus. Scd̄o a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. v. Et ſūt oēs quatni. pret. v. q̇ ē duernꝰ. Tertio aa. bb. cc. dd. ee. oēs ſūt quaterni/ preter ee. q̇ eſt quinternꝰ. Ultimo. A. B. C. D. E. F. Oēs etiā ſunt quaterni preter F. qui eſt duernus.

¶ Finit pars hyemalis breuiarij reuerendorū patrum ordinis diui Bn̄dicti de obſeruantia per Germaniaz/ vnionis Burſfeldēſis. Parrhiſijs impreſſa per Deſiderium maheu in vico ſctī Jacobi ꝯmorañ. ſub inſignio ſctī Nicolai: prope templū diui Benedicti. Sūptibꝰ Godefridi hectoris honeſti bibliopole. Anno dn̄ice icarnationis. M. ccccc. xviij. Die xv. menſis Januarij.

Laus deo.